ICONES
sive
IMAGINES VIRORVM LITERIS ILLVSTRIVM

QVORVM FIDE ET DOCTRINÀ religionis & bonarum literarum studia, nostrâ patrumque memoriâ, in Germaniâ præsertim, in integrum sunt restituta.

Additis eorundem elogijs diversorum auctorum.

Recensente

NICOLAO REVSNERO IC.

Curante

BERNARDO IOBINO.

Privilegio Cæsareo.

ARGENTORATI.

CIↃ IↃ XIIIC.

SAPIENTIA CONSTANS.

AD SERENISSIMVM POTENTISSIMVMQVE PRINCIPEM AC DOMINVM. D. FRIDERIcum II. Regem Daniæ, Nortvegiæ, Vandaliæ, & Gotthiæ, Ducem Slesvigi, Holsatiæ, Starmariæ, & Dietmarsiæ, Comitem Oldenburgi & Delmenhorstæ &c. Principem Opt. & Max.

NICOLAI REVSNERI Iurecos. Præfatio.

MAGNA EST VT SApientiæ, ita virtutis dignitas, magnaque pulcritudo, FRIDERICE, Rex Serenissime & Potentissime: eaque profectò tanta, ut si oculis formam eius, & tanquam faciem cernere nobis liceret, mirabiles sui amores in animis nostris excitatura esset. Nam & propter hanc solam non rarò eos, quos nunquam vidimus, vehementer & admiramur, & colimus: adeoque tanta eius vis est, ut ea etiam in hoste posita nescio quomodo delectet, & quasi pleno ore laudetur. Quanquam verò oculorum sensus

in homine acerrimus eſt: multò is tamen eſt obſcurior, & hebetior: quàm ut ſpecies & pulcritudo illa virtutis ac ſapientiæ rectè à quoquam cerni, nedum planè perſpici queat: eóque non tam corporis, quàm animi ipſius acies, intendenda eſt maximè: quæ ſola lumen eius, atque ſplendorem cernit atque ſuſpicit: eosque admiratur inprimis, ac colit, quos cæteris anteire virtute & ſapientiâ judicat. Enimverò refert plurimum, ſi minùs perfectam undique & abſolutam, at leviter duntaxat adumbratam formam, ceu effigiem ſapientiæ & virtutis, oculis quoquo modo intuendam contemplandamque proponere: bonorum & ſapientium virorum exemplis ac ſimulacris propoſitis: quâ & ipsâ animos virorum bonorum honeſto quodam gaudio compleri conſentaneum eſt. Quam ſanè ad rem perficiendam, ut aliqua ſaltē eius ſpecies oculis hominum exhibeatur, duo potiſſimū adminicula natura, vel

ars

ars ipsa potiùs, concessisse videtur: scripturam nimirum, & picturam: quarum illa aures, hæc oculos hominum mirabiliter afficit: ut benè de Rep. meritos viros, quamvis mortuos, scripturæ beneficio, quasi nobiscum adhuc loquentes audire: & imagines eorum contemplando, picturæ ope, tanquam præsentes & vivos intueri & amplecti perpetuò nobis liceat. Quâ utrâque re animos cumprimis excitari, & studio quodam incendi credibile est: non solùm in audiendo legendoque, si quid piè recteque & sapienter ab his factum sit: verùm etiam in eorum, qui cum laude vixerunt, expressos vultûs intuendo: à quibus tacitè quodammodò ad similem virtutis & sapientiæ laudem eos incitari, & ad facinora præclara impelli, res ipsa testatur. Itaque apud omnes populos passim usu receptum fuisse videmus: ut eorum, quorum virtus perspecta foret in rebus honestis atque magnis, & qui benè de Repub. meriti,

aut honore aliquo & imperio affecti essent, non modò laudes & vitæ, sed statuæ quoque & imagines publicè exstarent, & ad posteritatem conservarentur: & hoc pacto eorũ virtus & sapientia, quasi in theatro & lumine publico, omnibus civibus intuẽda contemplandaque proponeretur: quorũ exemplo præclaro incitati alij, eam quoque magni facere ac colere in omni vitâ: & pręclaram nominis sui memoriam, rebus præclarè gestis, cum omni posteritate adęquare studerent. Neque verò necesse est, multa hoc loco ex veterũ monumentis eiuscemodi colligere: quæ in hoc genere doctrinę jam olim publicata, & in medio sunt proposita: satis nobis esse poterit Musæum illud Iovianũ, tot & tantorum heroum, nõ literis solum & doctrinâ, sed & bellicâ laude illustrium: neq; solùm vivis verisque imaginibus, verùm etiam elogijs vtrâque orationis formâ exquisitè conscriptis, ita præclarè instructum atq; exornatũ:

ut

ut nihil in hoc genere exſtet perfectius, atque abſolutius. Cum quo non immeritò comparatur, & quod ad patriæ dignitatem, ac religionis veritatem attinet, longè etiam maiorem meretur laudem, opus illud Iconum Theodori Bezæ, ante paucos annos in lucem editũ: in quo & ipſo, præter Elogia elegantiſſima, conſpiciuntur eiusdem generis Icones & effigies virorum doctrinâ ſimul & pietate illuſtriũ: Germaniæ pręſertim noſtræ, & Galliæ & Angliæ: quorum pręcipuè miniſterio partim bonarum literarum ſtudia reſtituta, partim vera religio in varijs orbis Chriſtiani regionibus, noſtrâ patrumque memoriâ fuit inſtaurata. Cæterùm utrique huic operi ſanè elegantiſſimo, atque pulcerrimo, quàm proximè accedere videtur, præſens iſtud opus Typicum: proximis his annis à Bernardo Iobino, cive & Typographo Argentinenſe, magno ſtudio, pari arte, nec minore ſumptu adornatum: undique con-

quiſitis virorum literis ingenijque monumentis illuſtrium: præſertim Germaniæ noſtræ, veris & ad vivum expreſſis imaginibus: in quo delineando inprimis pictore uſus fuit Thobiâ Stimmero, inter primos ſuæ ætatis ſummo, atque perfectiſſimo: ſicut prçclara eius ſimulacra & opera in medio relicta, abundè cõteſtantur. Quod ſanè opus, quò perfectius atque abſolutius in publicum prodiret: ſpirantes haſce mortuorum hominum effigies, ſed per ſe tamen adhuc mutas, per me quaſi animari, & meâ potiſſimum voce loquaces eas reddi voluit: ut non modò eas intueri, ſed & cum his nonnunquam conſiſtere ac colloqui: & quoties luberet, in conſultationem quodammodò venire liceret iis: quibus animum ab iſtâ quaſi picturâ imaginibusq; ſapientię ac virtutis, ad rem veritatemque traducere collibitum eſt. Feci igitur, non quod debui, ſed quod potui, in mole præſertim iſtâ occupationum infinitarum:

rum:

rum: (neque enim deesse hominis, benè de Repub. literariâ sentientis ac merentis, æquæ honestæque postulationi omninò volui) ac primò quidem singulis Iconibus singula apposui disticha: his deinde opposui eorundem vitæ & operæ descriptiones breves quidem, sed illustres: partim ex ipsorum monimentis, partim aliorum scriptis, Iovij præsertim & Bezæ, breviter & summatim compositas: tum etiam aliorum clarorum virorum subjunxi Elogia elegantissimè de ijsdem scripta: tanquam symbola quædam communis operę atque industriæ: quibus opus hoc totum redderetur ornatius, atque locupletius. Iam verò quum opus hoc à se publicatum, in quo conficiendo sumptus fecisset librarius infinitos, non sine Titulo ac Tutelari quasi Deo, more maiorum, ritè ac solenniter à me commendari cuperet: circumspicienti mihi undique, quem præcipuè huic operi patronum allegerem, Regia Maiestas Tua

in mentem venit cumprimis: cui Musæum hoc nostrum, tanquã augustum Virtutis & doctrinæ templum, publicè dedicarẽ & quasi consecrarẽ: non modò adductus summâ illâ & maximà auctoritate eius & potentià: in quâ ut bonarum literarum, ita veræ religionis, secundum Deum, hoc præsertim afflicto rerum omnium statu, propemodũ omnis (ut Poëtæ verbis utar)

Spes inclinata recumbit:

Sed in primis magnificentià illà tuà & clementià verè regià, & augustà: multis hactenus documẽtis præclaris abundè declaratà, non solùm erga religonis Orthodoxæ, verùm etiam bonarum literarum studia: quæ tantà animi heroici vi & cõtentione amplecti ea videtur: ut veterum illorum Regum ac maiorũ suorum clarissimorum, & in his maximè CHRISTIANI.I. proavi, FRIDERICI.I. avi, CHRISTIANI II. patris, immortalem gloriam tot & tantarum rerum in imperio præclarè gestarum,

non

non modò assequatur facilè adhuc maturâ ætate: verùm etiam singularis pietatis famâ, & doctrinæ sapientiæque laude, ac studio longè superet: ut dubitare nefas sit, opus istud Regiæ Maiestati Tuæ, si minùs suo nomine, at tot doctrinâ & pietate præstantissimorum virorum commendatione, eò gratius acceptiusque futurum. Quæ si minùs fortassis, ut credibile est, nos frustratur spes atque expectatio: equidem opera à nobis sedulò dabitur ac diligenter: ut non hoc opus tantum multis deinde partibus exeat subinde auctum magis, ac collocupletatum: sed ut eorundem quoque vitæ maiori paulò póst exstent opere, quod Πολυάνδριον inscribere placuit, integrè absoluteque descriptæ: tum verò etiam, patrocinio & operæ huius benigno aliquo ac necessario subsidio fortassis impetrato, utrâque formâ jam pridẽ adornatũ in publicum similiter

pro-

prodeat opus alterum Heroicum, continens Icones & Elogia ſummorum & maximorum Imperatorum, Regum, Principum, aliorum præterea bellicâ præſertim laude illuſtriũ virorum: qui rerum fortiter geſtarum gloriâ inſignes, præclara ingentium facinorum exempla imitanda, aut etiam vitanda, poſteris tradiderunt.

Accipe igitur, Rex Sereniſſime, & ſereno, ut ſoles, animo accipe munus hoc qualecunque literarium: pertenue illud quidem & levidenſe, ſi ex perſonâ noſtrâ æſtimetur: ſed pulcerrimorum exemplorum plenum: quod ſi minùs fortaſſis tantâ dignitate & Maieſtate Regià dignum putabitur: ea tamen omnium maximè digna à nobis meritò judicatur: cuius ex numine plurimũ ei lucis & ſplendoris accedat. Argentorati Calendis Aprilis, anno Salutis Chriſtianæ CIↃ.IↃ. XIIIC.

AD

AD

NOBILEM ET CLARISSIMVM VIRVM: DN. NICOLAVM REVSNERVM, I. C. & P. C. de opere Iconum

ODE

HIERONYMI TREVTLERI SILESII.

REVSNERE mystes Pieridum sacer:
Idemque mystes ter Themidos sacræ:
Et quicquid est excultioris
Teutonis in grege disciplinæ:
Quæ digna seris cura nepotibus,
Tentanda nostrûm forsitan haud cui,
Perfecta nulli vel priorum,
Sollicitâ tibi mente pendet?
Nec nomen ævo, perpetuantibus
Pulchrè laborum spem cumulis suam,
Vt subsequis cedunt priores,
Sufficit antè superstitasse:
Ni mira virtus, dignam aliis quoque
Edocta laudem cedere, laudibus
Intenta doctis, haud minores
Accumulet sibi laude laudes.

Sic

Sic ſoſpitator nomina tot VIRVM
Et ſoſpitas, & laude vehis ſua:
Doctrina quos multum celebres
Reddidit, ambroſiaq; mortem
Non ſentientis pauit adoreâ.
Quid nunc moraris? pergito perſequi,
Et Soſpitatricis dearum
Munere nobiliore fungi.
Sic ſera condent ſecula ſoſpitem
Cuiusve, vita perpete, gloriam:
Et tu ſimul, REVSNERE, verus
Indigitabere ſoſpitator.
Mordacium ſed vim metuis canum?
Hoc creſcit ipſo gloria fomite.
Aut Zoilorum pertimeſcis
Iudicio variante dentes?
Latratus ipſos prodet, & intimi
Perſona vultus pectoris eruet
Detecta. Nec quisquam bonorum
Huic poterit malè velle coepto.
Quin & futurum eſt, ut potius iuuent
Finem labori propoſitum ſacro,
Deſiderata impertientes,
Vt merito ſua cuiq; pars ſtet.
Ergò ſub auras i. Liber: ut boni
Primo rubentem ſi videant viri

Partu,

Partu, fideles obstetricum
Non pigeat tibi ferre dextras.
Tu sospitator IOVA, operas pij
Auctoris omni tempore sospita,
REVSNERE quid me sospitator
Vlterius cupias precari?

ARGENTINAE IIX. Eid. Ian.
CIↃ. IↃ. XIIIC.

LIBRARIVS LECTORI S.

EN accipe, Benigne Lector, Centuriam unam Iconum & Elogiorum, aliquot demortuorum clarorum virorum, qui literis & ingenij monimentis illustres, Germaniæ præsertim nostræ inclaruerunt: quibus etiam intermixtos videbis nonnullos sectarum invidioso studio celebres: in quibus omnibus maximè fuit nobis propositum: ne vel calumniosè, vel contumeliosè in quenquam dictum aliquid apponeretur: ex quo vlli mortalium aliqua inde crearetur offensio. Neque enim de religionis potissimùm controversijs intempestiuè iudicium ferre, huius loci aut temporis esse putavi: de his iudicent alij, ad quos ea res pertinet.

Spero autem vel planè potiùs confido: operam hanc nostram omnibus bonis & literarum amantibus non displicituram: & quia præter mortuorum Icones aliquot, adhuc domi magnam habeo copiã multorum præclarorum hominum, qui in vivis sunt, effigies: quas proximâ æstate in lucem, Deo volente, editurus sum: equidem arbitror futurum, vt multi, quibus hic noster labor probabitur, missis alijs quoque saltem eorum veris imaginibus, quos hanc laudem mereri existimaverint, conatũ hunc qualemcunque nostrum adiuvare & promovere non graventur. Vale optime Lector, & fruere.

ALBERTVS MAGNVS EPI-
ſcopus Ratiſponenſis.

Magnus eram Sophiæ doctor, Præſulq; ſacrorum:
Abdita naturæ vis mihi nota liquet.

M. CCCXXCII. A

ALBERTVS MAGNVS BOLſtadius, ex ordine Equeſtri clariſsimis natus parentibus Layingæ, Anno ſalutis, M. CCXCIII:

Summo ingenio, ſumma præditus eruditione, adeoque omnium doctrinarum ſummè ſtudioſus:

PHILOSOPHIAE & Theologiæ Doctor Maximus:

PROFESSOR Academiæ Pariſienſis & Colonienſis celeberrimus:

Solertiſſ. naturæ ſpeculator, rerumque obſcurarum indagator atque explicator planè admirabilis:

PRAESVL tandem & Epiſcopus creatus Ratiſponenſis:

Qui ſuâ ætate omnes ingenio, doctrinâ, eloquentiâ ſuperauit:

Literis denique, & ſtudijs immortuus Coloniæ Agrippinæ,

Quò vltrò abdicato Epiſcopatu ad ocium literarium rurſus extremâ ſenectâ conceſſerat:

Obijt Anno M. CCCXXCII. Aetatis LXXXVII.

ETEOSTICHON.

Ios. à Pinu.

Alberte es fato properanti Magne ſolutus:
Tangis ubi ætatis luſtra bis octo tuæ.

IN ALBERTVM MAGNVM Episc. Ratisponensem.

EPIGRAMMATA.

N. R. L.

Sub imagine eius, Lavingæ in foro.

Albertus Magnus ciuis clarissimus olim
L iuginga, Doctor magnus, Præsulq́ sacrorum
Inclytus, omnigenæ scriptor celeberrimus artis,
Sic oculos, sic ora senex, vultumq́ gerebat.

Sub imagine Equi portentosæ magnitudinis, ad latus ibidem.

Tantæ molis equus, velox & saltibus aptus,
Prælongus ter quinque pedes, & corpore magnus,
Nascitur Alberti Laugingæ sub lare Magni.
Anno M. CCLX.

PETRI BEMBI.

Naturæ si quid te rerum fortè latebat:
Hoc legis in magno Teutone Magne Deo.

IANI VITALIS.

Naturæ has violas, ratio hæc tibi lilia passim
Ad tumulum spargunt, Teutone Magne, tuum:
Purpureis quarum tribulos avellis ab hortis:
Et pulcris violis lilia mista seris:
Auiaq́ abstrusâ pandis penetralia causâ:
Verè igitur Magni nomine dignus eras.

FERDINANDI PALAMII.

Magna parens, altrixq́ virûm Germania, alumni
Incedis meritò laude superba tui.
Naturæ ac rerum vires, causasq́ latentes
Hoc nemo nobis doctius explicuit.
Magnus ob egregias fœcundi pectoris artes
Dictus es: at Christi nunc ope maior eris.

M. ANTONII FLAMINII.

Qui docuit rerum Albertus cognoscere causas,
Non rerum oblitus iam iacet in tumulo.
Sed cœlo meliore sui cum parte receptus,
Nunc gaudet meliùs discere, quàm docuit.

IOANNIS LATOMI.

Quantũ erat, hoc quondã cognomen Magne tulisse:
Quum solidè doctus nullus in orbe foret?
Esto: vetustatis factum laudatq́, probatq́:
Et tibi posteritas sancit habetq́ ratum.

IOANNES HVSSVS BOEMVS,
Academiæ Pragenſis Theologus.

Igne cremor: mens igne Dei pia flagrat: at igne
Corpus deflagrat, perfide Papa, tuo.

M. CCCC XV.

IOANNES HVSSVS BOEMVS

Natus in Pago cognom. Husseniz.
Præceptore inter alios vsus Theologo Ioanne Vviclefo Anglo, Primo Christianismi Reformatore: Pragæ Creatus Baculareus Artium lib. Anno M.CCC.XCIII.
Magister Philosophiæ. A. M. CCCXCV.
Sacerdos electus & concionator templi Bethlehemici M. CCCC.
Decanus Academiæ, M. CCCCI:
Rector eiusdem, A. M. CCCCIX:
Dum magno studio & zelo regnum Christi cœleste contra Tyrannidem Pontificiam propugnare ac propagare studet:
Romæ primùm à Pont. Max. excommunicatus, Anno M. CCCCXIIII.
Post varia certamina & pericula:
Crematus dein viuus, violatâ fide publicâ, ex pseudosynodi decreto.
Obijt Martyr Christi sanctiss. Constantiæ M. CCCC. XV. VI. Iulij.

Eteostichon.

Ios. à Pinu.

Bis quarta illuxit mensis Quintilis, ut Hussus
Constanti constans ustus in urbe perit.

IN EFFIGIEM IO. HVSSI. MARTINI LVTHERI.

Effigiem cernis quondam venerabilis HVSSI:
Dum ſua pro Chriſto membra cremanda dedit.

ANONYMI.

Albicolas niveo vincens candore volucres,
Salue Boiemis ANSER amande tuis.
Te manet æternum decus & memorabile nomen:
Quod furor, aut ætas tollere nulla poteſt.
Atra licet cornix furtiuis abdita pennis,
Candorem ſpurco vellicet ore tuum.
Nulla ſed eſt Bœmis, nec erit præſtantior ales,
Conferri viuâ quæ tibi voce queat.
Grex auium vanis oblectat cantibus aures:
Tu mentes niueo pectore & ore pias.

ALIVD.

Huſſiticæ gentis parens,
Quæ dogma protulit meum.
CONSTANTIAE *cœtus patrum*
Flammis creandum cenſuit.
Fœcundus at cinis meæ
Sectæ aſſeclam ſobolem dedit.

IN EIVSDEM MARTYRIVM.
MART. LVTHERI.

Ille renascentis verbi sine labe fidelis
Præco, bonus vitâ, dogmatibusq́ bonus:
HVSSIVS æterni seruus sincerus IESV:
Nomine pastoris dignus Apostolici:
Præceptor, Pragæ generati, Hieronymi: & idem
Docto VVICLEFI de grege discipulus:
A Constantiacâ Synodo combustus, Olympum
Mente adijt: cineres ossaq́ Rhenus habet.
Christe Boëmorum genti concede: perenni
Vt studio cantus ANSERIS huius amet.

N. REVSNERI.

Si taceant homines, Christũ fera bruta sonabunt.
Exemplo res hæc certa sit HVSSE tuo.
Cœlitus ut clangis, tot olores pervigil ANSER:
Ipse cies, Christi qui sacra verba sonant.
Personat hinc omnis cœlesti terra canore:
Et sanctâ colitur cum pietate fides.
Anser Tarpeij custos Iovis inclytus olim:
Tu Capitolini victor es ipse Iouis:
Sis pius ut custos Iouæ, martyrq́ supremi:
Perfidus hinc hostis te necat igne fero.
Mira fides! novus en morientis ab igne renatus
Clangit olor: vim cui posse nocere negas.

HIERONYMVS PRAGENSIS
Boëmus.

Sancta fides, mors sancta fuit mihi, vitaq; sancta:
Miraris sanctum nomen & esse mihi?

M. CCCC. XVI.

HIERONIMVS BOEMVS PRAGENSIS VERE SANCTO DIGnus nomine.

Martyr Christi fidelis:
Pragę in patriâ bonis imbutus literis:
Lutetiæ Magister art. lib. salutatus:
Præcipuis Galliæ & Germaniæ academijs sing. ingenij & doctrinæ laude cognitus:
Primò discipulus, deinde familiaris, pòst collega factus S. Christi Martyris IOH. HVSSI, à quo ne morte quidem diutius diuidi sustinuit:
Mirandâ & planè diuinâ eloquentiâ, animique fortitudine & constantiâ præditus singulari:
Religionis ergò sanctiss. CCCXL. ampliùs diebus immaniss. detentus carceris sordibus, & iniurijs:
Pari tandem vel potius eodem fato ac triumpho, altero post Hussum Doctorem, fidei ac eiusdem certaminis socium, & consortem, Anno, nobilitatus:
Crematus viuus Constantiæ obijt III. KL. IVN:
ANNO. M. CCCCXVI.

IN EFFIGIEM HIERONYMI Pragensis, Pro Christi nomine Constantiæ exusti.

MART. LVTHERI.

Augustâ facie præstans Hieronymus, isto
Constrictus subijt funera dira modo.

EIVSDEM.

Martyrio socium dum vult Hieronymus Hussum
In propugnandâ relligione sequi:
Impia væsani taxat deliria cleri:
Iniustâq; Hussum morte perisse probat.
Hinc furijs in eum Synodus Papalis ab omni
Concita parte, adhibet vincula dura viro.
Quæ quia nil illi nocuêre, nec inclyta quoquam
Tormento pietas se domuisse dedit:
Fortiter eloquio pugnantis, & arte stupendâ,
Corpus in accenso vix domuêre rogo.
Hæc est Ausonij pia castigatio patris:
Ordinis hoc proprium spiritualis opus.
Iacta titulos, & inania nomina, quisquis
Romanæ sequeris talia castra feræ.

IN EVNDEM.

N. REVSNERI.

Ingenium, virtus, ars, eloquiumq́ue fuêre
In te magna: Dei maior at exstat amor:
Pectore quem celso viuens moriensq́ue fateris:
Inq́ue rogo sanctam concinis usque fidem.
Ausus Pontificum fœdos HIERONYME mores
Carpere, fis Hussi fidus vbique comes:
Patronus sanctæ causæ, mortemq́ue pacisci
Pro verâ cupidus relligione Dei.
Quam cupis, ergo capis sanctâ cum morte coronã:
Aethereâ, Christi martyr, in arce sacer.

RVDOLPHVS AGRICOLA
Friſius.

Primus ego Latiæ cultor, Graiæq́; Camœnæ,
Germanos docui Muſica caſtra ſequi.

M. CCCCXXCV.

RVDOLPHVS AGRICOLA FRISIVS, in pago non procul à Groninga vrbe natus:

Cuiuis summorum suæ ætatis vel ingenio, vel doctrinâ, vel eloquentiâ par habitus:

Primo studiorum tyrocinio LOVANII egregiè deposito:

Præter Græcas & Latinas literas, omnibus artibus optimis Ferrariæ in Italia ornatus, sub Theodoro Gaza doctore Clariss.

Demum Academiæ Heidelbergensis Professor, & disputationum factus moderator præsertim Logicarum:

Commentario in lucem edito de Inuentione Dialectica sanè pulcerrimo atque elegantiss.

Philosophiæ Aristoteleæ. interpres sui seculi facilè princeps:

Obijt Heidelbergæ, Anno Christiano. M. CCCCLXXXV.

ETEOSTICHON.

Ios. à Pinu.

Quà ter clara iacet tribus Heydelberga deabus,
Ruricola è terrâ raptus in astra fuit.

IN RVDOLPHVM AGRICOLAM.

Epigrammata.

B. ARIAE MONTANI.

Si tibi maturis tantum licuisset ab annis,
Quod medium statuis perficere Agricola:
Auctores alij poterant quieuisse diserti:
Quicquid enim ratio postulat, ipse dabas.

IOAN. LATOMI.

Qui putat ingenijs patriam conferre, Rodolphum
Agricolam Latij dixerit esse soli.
Aut extra Italiam nasci minus esse beatum:
Hunc ipsum Frisium, qui putat, esse sciat.

GEORGII FABRICII.

Agricolam Italia est omnis mirata Rodolphum:
Qui primus Clarij est duxq́; paterq́; chori.

ANONYMI.

Agricola è Latio primus deducere Musas
Ausus es in patriam, docte Rodolphe, tuam.

EIVSDEM.

Pro meritis quæ digna satis te docte Rodolphe
Musa canet, Frisij spemq́; decusq́; soli?
Dum Logicæ salebras in apertam conijcis artem,
Et resonat numeris dulcibus ista chelys.
Ausonia ingemuit peregrinæ murmura linguæ,
Tam mulcere aures molliter illa suas.

AEGIDII PERIANDRI.

Germanos primus Graiam deduxit ad vndam:
Hinc illi Graius primus habetur honor.

HERMOLAI BARBARI.

Inuida clauserunt hoc marmore fata Rodolphum
Agricolam, Frisij spemq́ decusq́ soli.
Scilicet hoc uno meruit Germania, quicquid
Laudis habet Latium, Græcia quicquid habet.

IOAN. CAMERARII DALBVRGII

Præsulis Vangionum.

Τύμβος ἔχει Ῥόδολφον ὅδ᾽ Αγρικόλαν περὶ πολλῶν
Ευλογον ἠδὲ σοφὸν, πνεῦμα πάρεστι θεῷ.

HIERONYMVS SAVANOROLA
Florentinus.

Vrit amor me Christe tuus: dein perfidus hostis
Vstulat: in cœlo Sauanorola beor.

M. CCCC. XCIIX.

B

HIERONYMVS SAVANO-
rola Italus, Florentinus:
Concionator, ex Dominicanorum ordine
olim Monachus:
A Patre Luminum Deo Opt. Max.
Sanctæ Fidei tandem & Veritatis inuictæ radijs
illustratus cœlestibus:
Quam magno postea cum Zelo religiosè tutatus,
& ad vitæ vsque spiritum extremum con-
stanter professus est:
Sanctis sanctæ doctrinæ post se monimentis
relictis, in omne æuum perduraturis:
Martyr denique factus Christi:
Maximo cum bonorum ciuium luctu
Strangulatus (heu) viuus primùm: ac deinde mor-
tuus cum duobus socijs crematus Florentiæ,
postulatu Alexandri VI Pontif. Rom.
Obijt. Anno M. CCCCXCIIX. X. KL.
Iunij. Aet. XLV. M. IIX.

IN HIERONYMVM SAVA-NOROLAM.

M. ANTONII FLAMINII.

Dum fera flamma tuos Hieronyme pascitur artus:
Relligio sanctas dilaniata comas:
Fleuit; & ô, dixit, crudeles parcite flammæ:
Parcite, sunt isto viscera nostra rogo.

ANONYMI.

Infelix bustum cecidisti HIERONYME, secli,
Inuidia, ostendi nunquam sua crimina passi:
Fatidicis Clarij quamuis oracula Phoebi
Vicisse elogijs, Cumæaq́ carmina dictus.
Certius haud quisquam surgentia dicere fata
Numinis afflatu, aut venientia tempora norat.

IO. IACOBI. BOISSARDI.

Desine Alexandri verbis perstringere mores:
Qui libertatem reprimet igne tuam.

NATHANIS CHYTRAEI.

Quando ſacerdotum corruptos tangere mores,
Et ſcelera auſus erat Papæ exagitare ſuperbi:
Innocuum vitâ & ſtudijs Florentia tandem
Sauanorolam, Arno lacrymas fundente, cremari
Vidit, & indoluit: quum nec Pietasq́ꝫ, Fidesq́ꝫ,
Reprimerent gemitus: quarum utraqꝫ, teſte fideli
Flaminio, hac nimios teſtata eſt voce dolores:
Parcite, nil meritis immanes parcite flammæ:
Viſcera noſtra etenim tam ſæuis ignibus ardent.

HIERONYMI TREVTLERI.

Surculus ille tuo Florentia pulcra decore
Pulcrior, eſt monachi vera figura pij.
Aſpicit Impietas habitum temerarier iſtum:
Et ſua Vulcano vindice dona piat.

IOANNES GEYLERVS CAESARISBERgius, Argentinensis Ecclesiæ Concionator.

Sacra docens, fidei monstro tibi lumina sanctæ,
Clarius Argyrope mox habitura decus.

M. D. X.

IOANNES GEILERVS ALSATTVS:

Patriâ natus Monte Cæſaris oppido imperiali:
Perluſtratis varijs orbis Chriſtiani academijs:
Præclaram non Philoſophiæ ſolùm, ſed inprimis
Theologiæ ſtudijs perdiſcendis aſſe-
cutus gloriam:
Quam ipſe max. cum admiratione ſummæ elo-
quentiæ, memoriæ, conſtantiæ, non vno
poſteà loco profeſſus publicè:
Literarum Diuinarum Doctor ſanctiſſ.
Sermonibus per multos annos ſacris habitis,
præter patriam,
Herbipoli, Baſileæ, Friburgi:
Tandem ſacris præfectus Argentinæ concionibus
in ſummo Templo:
Petro Scoto coſ. prudentiſſ. auſpice rem mode-
rante diuinitus, atque conſtituente:
In quo verſatus munere cùm laude & gloria,
annis totis XXXII. ampliùs:
Tanto pietatis zelo, & tam claro innocentis vitæ,
viuæque doctrinæ exemplo:
Præcipuis Germaniæ Antiſtibus, inſuper etiam
Diu. Maximilianos. Aug. Cæs. carus ob
id maximè habitus:
Obijt Anno M. D. X. Aet. LXX. VI.
Eidibus Martijs.

N IOAN. GEILERVM CAESARISPERgium, Summi Templi Argentin. Concionatorẽ.

SEBASTIANI BRANDI.

Quem meritò deflet vrbs Argentina, Ioannes
Geilerus, Mons cui Cæsaris est patria:
Sede sub hac recubas, quam rexti Præco fidelis,
Sex propè lustra docens verba salutifera.
Tu splendor Cleri: speculum pietatis: amator
Virtutum: pacis iustitiæq́ sator:
Tu morum censor: vitiorum acerrimus hostis:
Tu scelerum omnigenûm maximus osor eras.
Solamen miseris: inopum pater: atque patronus
Mitis in accessu, perq́ benignus item.
Nec personarum fueras acceptor: at æquâ
Cunctos taxabas lance libraq́ pari.
Nec præbendarum cumulasti parcus aceruos:
Contentus tenui semper at officio:
Diuitias contempsisti, fastumq́ & honores:
Numilegos Druides carpere doctus eras.
In factis constans, stabilis quoque: non ut arundo
Aut stipula aëripes vento agitata solet.
Cuncta opere explesti benefacta priùs: docuisti
Tum deinceps alios te & tua facta sequi.
Tu pompas secli fugisti, & gaudia vana:
Verba Dei aßiduè, scriptaq́ sancta legens.
Pro tantis cœlum meritus virtutibus inde,
Sub pedibus cernis sidera clara tuis.

IACOBI VVIMPHELINGII.

Argentina Deo grates age, plaude, triumpha:
Quòd talem morum visa es habere patrem:
Terdenos supra antistes qui maximus annos
Te docuit, simul & scripta probata dedit.
Ad declamandum non impulit hunc sitis auri:
Non fauor, aut luxus, aucupiúmue nouum:
Sed diuinus honos, animarum zelus & ingens:
Quas docuit rectam carpere ad astra viam.

PETRI GVNTHERI.

Quod Romæ Cicero fuit eloquio, pietate
Scipio, Pompilius relligione Numa:
Iustitiâ Grachus, constanti corde Metellus,
Seneca consilijs, ingenioq; Cato:
Quod Crassi grauitas operis, clementia Bruti,
Castus amor Fabij, Fabricijq; modus:
Quod Romæ plures: hoc Cæsarspergius unus,
Argentina tibi gloria magna fuit.
Flete patrem patriæ, ciuem lugete Treboces:
Occidit en vestri duxq; paterq; gregis.
Hunc precibus seruate pijs lugubriter: ut sit
Vester apud superos, quod fuit antè, pater.

IOAN. LACHMANNI.

Vescitur ambrosiâ, cui vix manet orbe secundus:
Quod docuit Pastor, ritè sequantur oues.

SEBASTIANVS BRANDVS
Iurisc

Iurisconsultus poteram, & simul esse Poëta:
Barbaries secli ni vetet ipsa mei.

B v

SEBASTIANVS BRANDVS,
qui & Titio,
ARGENTORATI vrbe Imperij sacri liberâ
natus, anno M.CCCC.LIIX.
Artium humaniorum BASILEAE perfecto Magisterio:
Quarum exornandarum atque illustrandarum
studio flagrans incredibili:
Optimis quibusque auctoribus in publicum
propositis, & ab interitu vindicatis:
Magnum & patriæ, & sibi passim nomen
comparauit:
POETA pariter, & Iureconsultus seculi
sui eximius:
Præstantis ingenij sui monimentis vtrinque
relictis quàm plurimis:
Obijt Argentorati Anno Christiano M.D.

EPIGRAMMATA.
Georg. Fabricij.

Culta satis nondum scribebas carmina Brande:
Sed vitium potiùs temporis illud erat.

AEGIDII PERIANDRI.

Stultiferæ Brandus quum tendit carmina naui:
Tunc verè sapiens cuilibet esse potest.

HVLDRICHVS HVTTENVS EQVES
Francus, & Poëta.

Martis eram, ſimul & Muſarum fortis alumnus:
Laureolæ decus hinc nunc vtriusq; fero.

M. D. XXIII.

HVLDRICHVS HVTTENVS EQV.
Francus, natus anno M. CCCCXIIC.
Optimis eruditus artibus omnibus: Mineruâ
duce ac Magistrâ:
Literarum pariter, & armorum præstans gloria:
A DIVO MAXAEMYLIANO I.
Cæs. Aug.
Ob excellentis ingenij vim, ac probatæ virtutis in
bello Veneto laudem singularem:
Et Poeta lauro, & Eques auro coronatus:
Acerrimus propugnator communis libertatis:
Religionis vindex, fideique rectæ constantiss:
Partium semper studiosus ac defensor bonarum:
MVSARVM & GRATIARVM Hiero-
phantes incomparabilis:
Obijt anno Christi M. D. XXIII. M. Sextil. Sepul-
tus in Lacus Tigurini Insulâ Vfnauiâ, à se
Huttenicâ, hodiè denominatâ.

ETEOSTICHON.

Iosephi à Pinu.

Ignifer in tepido fulsit Sol sidere Libræ
Huttene, ut cœli tecta beata capis.

IN HVLDRICHVM HVTTENVM EQV. FR. & Poetam Epigrammata.

Virtute nobilitas.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Doctrina, Mars, Pietasque reddunt nobilem.

Huldrichus Huttenâ Francorum gente creatus,
Germanus priscæ nobilitatis Eques.
Palladias iuuenis colui promptissimus artes:
Cæsare pro magno Martis in arma rui.
Defendi calamo verum pietatis honorem:
Haud fucum vires passus habere suas.
Hinc peperi solers nunquàm delebile nomen:
Quo viuens serâ posteritate fruor.
Nobilitas multum mihi conciliauit honoris:
Mars multum, & Pallas, plus Pietatis amor.
Quē Pietatis amor, Pallas, Mars ornat, ademptus
Postgenitos inter nomine viuus agit.

GEORGII FABRICII.

Huttenus Musas semper, Martemq; secutus:
Gloria Musarum, gloria Martis erat.

GEORGII SABINI.

Frigida túne vocas Hutteni carmina vatis:
Cuius in ingenio viuida flamma fuit?
Quin tua Musa gelu torpet: te si quis ad illum
Contulerit, glacie frigidiora canis.

IN TVMVLVM EIVSDEM.

HELII EOB. HESSI.

Ipse equidem claris fuêram natalibus ortus
Huttenus, patrio sanguine Francus eques:
Sed mihi plus curæ fuit, ut generosior essem
Diuitijs æternis dotibus ingenij.
Paruus adhuc, primaq́; notans lanugine malas,
Musarum certo numine plenus eram.
Pænè puer varias gentes, & plurima vidi
Oppida: fortunæ victor ubiq; trucis.
Prima rudimentis clausa est iuuenilibus ætas:
Digna viro geßit munera vita sequens.
Nam patriæ laudes, & libertatis ademptæ
Iura manũ & calamo fortiter adserui.
Scit Romana lues bullarum turba ministri:
Nec tu strate mihi Galle superbe negas.
Principibus quoq; gratus eram: sed plena malorũ
Tempora, non sunt hoc passa fuisse diu. (vrnâ:
Nunc post fata breui clausum est breue corpus in
Fama manens pulsat Solis utramq; domum.

IOAN. STIGELII.

Heîc iacet in viridi tumulatus cespite vates
Hutteno Vlricus stemmate natus Eques:
Qui calamo gladioq; ferox, & fortis vtroq;,
Prælia cum multo fortiter hoste tulit:

Tempore

Tempore quo Christi verax doctrina reluxit:
Quæ diuturnâ operum nube sepulta fuit.
Non poterat turpes Saliorum ferre cothurnos:
Quorum est ingluuies & gula foeda Deus.
Quæ tamen his damnum, meliùs quàm milite fer-
Illius est calamo Romula scripta Trias. (ret,
Inuidiam atq; odium multorum incurrit et iram:
Omnia dum Franco pectore recta cupit.
Cede furens Liuor: tamen hæc est vna potestas
Vatibus: æternum, quæ cecinêre, manent.

PETRI LOTICHII.

Alloquor Hutteni manes cineresq; Poëtæ:
Quos breuis in medijs insula claudit aquis.
Este salutati manes: hæc summa laborum est:
Alma quies vrbis sit, nec arena grauis.
Accipe cum violis lacrymas: tibi fundimus illas,
Morte tuâ felix maxime nuper eques.
Felix morte tuâ, patriæ non fata ruentis,
Cuius eras vindex, non tot acerba vides.
Patria post obitus tibi contigit altera coelum:
Maior & in cunctos fit tua fama dies.
Fortunate cinis, venerande nepotibus ipsis,
Aeternùm salue, perpetuumq; vale.

IOAN. FABRICII MONTANI.

Hæc quicunq; citâ decurris stagna carinâ:
Ponis & hoc nostro littore fortè pedem:

Imperio ſic aura tuo, ſic pareat vnda:
Perlege, quæ ſaxo carmina ſculpta vides.
Hoc Equitum decus, hoc vatum Germaniæ ocellus,
Huttenus iaceo conditus in tumulo:
Ingenio dextraq́ꝫ potens, dum vita manebat:
Muſarum, ſimul & Martis alumnus eram.
Cæſar Apollineâ cinxit mea tempora lauro:
Idem pro meritis nomen equeſtre dedit.
Sæpe bonos mutare ſolum fortuna coëgit:
Magna quibus patriæ pœna carere fuit:
Aſt mea non alio tantum ſe iactat alumno
Francia: nec meritis eſt malè grata meis.
Aeger ad has veni legatus Cæſaris oras:
Quum me mors alias iuſsit inire vias.
Antè ſepulturæ ſeruiret ut angulus iſte,
Quàm morerer, ſocijs iuſſa ſuprema dedi:
Aſsiduis vbi me lugerent planctibus vndæ:
Et gemerent plenis ſigna refuſa vadis:
Sertaq́ꝫ vernarent tumulo natiua ſub ipſo:
Et querulæ canerent flebile ſemper aues.
Vade, ſed admonitu noſtri, ſpes contrahe laxas:
Quo minimè credis, ſtant tua fata loco.

EIVSDEM.

Quod gentilitijs poſſet præponere ſignis
Huttenus, Muſis Gratia iuncta fuit.

GEORGIVS VVIRTH MEDICVS, ARCHIATER
Ludouici Regis Hungariæ, & Boëmiæ.

Carniolæ ducibus, Regi dein Pannonis oræ
Gratus eram, Medicâ doctor in arte bonus.

M. D. XXIV. C

GEORGIVS VVIRTH I. LEObergæ in Silesiâ natus, Anno M. CCCCLXX:

Post prima studiorum Tyrocinia,
Plurimis atque optimis extra patriam ornatus artibus:
Magisterij primò Lipsiæ, Anno M. D. IX. dein amplissimo Doctoris titulo in Medicinâ decoratus Bononiæ, An. M. D. XV:
Quum ex Italiâ per Liburniam in patriam regredi cogitaret:
Præter spem ac votum, Prouinciæ illius Medicus quasi diuinitus delegatus:
Quin & paulò pòst Inclyto Ludouico Boiemiæ & Pannoniæ Regi designatus Archiatrus:
A quo tandem ipse, splendidissimo isto cum laude & dignitate perfunctus munere, Budissinæ Lusatiorum constitutus Decanus, singularis ergò meriti:
Literarij ocij sui symbolis relictis in omne æuum per duraturis:
Obijt Gorlicij feliciter, Anno M. D. XXIV.
Aet. LIV. IX. Martij.

IN GEORGIVM VVIRTHVM Medicum, Archiatrum Regium.

EPIGRAMMATA.

GEORGII VVIRTH. II.

Arte fui magnus Ludouici Regis in aulâ
Pannonici: Carni me coluêre viri:
Budißina facit me, Rege iubente, Decanum:
Gorlicij sacrâ sum tumulatus humo.

IOANNIS RIVII.

Magnus ut ingenio, sic clarus honore: Magistri
Egregij primùm iura locumq́ue capit:
Hîc ubi Musarum sedem Philyræus Elister
Alluit, & rapidus Lipsidos arua premit.
Post hinc digrediens, Italasq́ue profectus ad oras:
Per medicas artes sedulus ire parat:
Felsina Doctoris meritâ ornatumq́ue coronâ
Ad patrios iußit læta redire Lares.
Hoc titulo fulgens, agitare inglorius artem
Noluit: ingenij conscius ipse sibi.
Tum Regi iuueni Ludouico sceptra Bohemo
Qui tenuit, præstò est, Pannonioq́ue simul.
Ergo salutiferæ medicamina porrigit artis:
Et reliquis faustâ præstitit ille manu.
Felix ô, hæres ex fratre Georgius artis
Cui parilis, simul & nominis alter adest.

HIERONYMI TREVTLERI.

VVirthius hic medici, studiorum luce renatâ,
In grege Teutonidum, fama decusq; chori:
Pannoniæ regis Ludouici cura salutem
Huius amat: sed mors inuida fata parat.

NICOLAI REVSNERI.

Quem Ludouicus amat rex Pannonis atq; Boëmæ
Oræ, dum Medicum destinat ipse sibi:
Multis quem donis & honoribus auget, & ornat,
Custodem vitæ per mala damna suæ:
Quem Budißinæ tandem creat ipse Decanum:
Quò vitæ reliquum spontè quietus agat:
Ille inquam, Phoebi decus orbe Georgius ille
VVirthius ad cœlos exijt ante diem.
Patria cui Leoris vitam dedit antè Silesis:
Gorlicij vrbs tumulum Lusatis inde sacrat.

BILIBALDVS PIRGHAIMERVS PATR.
Noricus, Historicus.

Carminis auctor eram bonus, historiæq́ʒ: sed orno
Carminis auctores historiæq́ʒ magis.

M. D. XXXI. C iij

BILIBALDVS PIRCKHAIMERVS
Patriciâ gente Noribergæ vrbe imperiali natus, Anno M.D.I:
Omni liberali doctrinâ politissimus:
Mathematum præscertim & Historiæ studiosissimus:
Quarum disciplinarum egregijs post se relictis monimentis, patriæ Germaniæ illustrandæ operam impenrit fidelem.
Sed & Græcarum pariter & Latinarum literarum peritissimus:
Conuersis è Græco in Latinum præstantiss. auctorum, Xenophontis, Ptolomæi, Plutarchi, Nazianzeni scriptis quàmplurimis:
Summâ prætereà auctoritate & prudentiâ præditus:
Patriæ Senator amplissimus:
Diuo Maximiliano I. Cæs. Aug. à consilijs:
Optimè de Repub. Christiana meritus:
Obijt Noribergæ, Anno Christiano M.D.XXXI.

IN BILIBALDVM BYRGHEYmerum Patr. Noricum.

EPIGRAMMATA.

H. EOBANI HESSI.

Quod tibi de ſtudijs nomen Bilibalde paratum eſt,
Inuidiâ ſaluum iudice nomen habes:
Et quum multa orbi dederis documenta tuarum
Virtutum linguæ, pectoris, ingenij:
Quumq; tot à populo paſsim tua ſcripta legantur:
Et vacet in laudes utraq; lingua tuas:
Non leuis illa meam ſubit admiratio mentem,
Cur mihi ſit totus cognitus antè parum.
Nouimus eloquij præſtantem laude pedeſtris,
Et linguâ quiduis Atthide poſſe loqui.
Nouimus ingenio callere Mathemata miro,
Et quicquid Sophiæ totus hic orbis habet:
Expendiſſe ſacri ſcrupuloſa volumina iuris:
Vtilibus nulli cedere conſilijs:
Hactenus hæc orbi de te ſunt cognita: nobis
Pars ignota tui maxima pænè fuit.
Quòd bona tam facili deducis carmina venâ:
Iſtâ me poteras parte latere tui?
Quid tua, ceu lucem fugiat, tam ſola vagatur
Pieris, in ſcenâ digna patente legi?

Quæ nisi, quod nolim, populo sese inuidet ipsam,
Ingrata est nimium dotibus ipsa suis.
Multa quidē populo paßim tua scripta leguntur:
Carmina de multis pauca fuisse voles.
Viue decus patriæq; tuæ, præsentis & æui:
Dotibus ingenij vix habiture parem.

AEGID. PERIANDRI.

Reddita quum vidit Xenophon tua scripta Latino
Graia, refert: valeant, Italus esse volo.
Errauit vox illa viri: quæ causa videtur?
Quòd veluti Latius verba Latina sonas.
Quum curris Graio, Latio quum surgis in æstu:
Græcia te iactat, Romuleumq; solum.
Gemma soli tu Teutonici, tu magna Thaleiæ
Gloria: nunc famam totius orbis habes.

ANONYMI.

Laus clare non postrema debetur tibi
Bilibalde: per te Præsulis munus pij,
Quòd aureo de fonte promptum legimus,
Et facta Achiuæ gentis armis inclyta:
Quin de veteribus Teutonæ oræ sedibus
Non vanus augur hariolare scitulè.

IOSEPHI A PNV ETEOSTICHON.

Consilio ut Pyrghaymerus bonus exit ab orbe:
Sol propè contacto Pisce peregit iter.

HVLDRICHVS ZVINGLIVS HELVE-
tius, Ecclesiæ Tigurinæ Pastor.

Pro sacris dum pugno focisq́; athleta fidelis,
Cæsus & ense, cremor martyr & igne duplex.

M. D. XXXI. C v

HVLDRICHVS ZVINGLIVS HELuetius zugij natus Anno M. CCCCXCIII.

Primâ adolescentiâ studiorum, Basileæ primùm, deinde Bernæ, tùm Viennæ Austriæ laudabiliter peractâ:

Magister artium & Philosophiæ ab Academia pronunciatus Basileæ A. M.D. VI.

Literis pòst sacris initiatus ibidem, operâ vsus fideli Thomæ Vittebachij Theologi clariss.

Sacerdos factus primò Claronæ Anno M.D.XVI:

Pastor dein electus in celebri illo Eremitanæ virginis fano:

Demum Tigurinæ Ecclesiæ summus constitutus doctor & Antistes, Anno M. D. XIX:

Primus in Heluetiâ Pontificum indulgentijs fortiter se opposuit: Religionem Euangelicam instaurauit: Fœdus cum hostibus Dei impium fortissimæ nationi dissuasit sedulò:

Multis in Religione libris scriptis:

Colloquio ob Eucharistiæ negocium publico cum Theologis Marpurgi habito: Anno M. D. XXIX:

Bello tandem Heluetico ciuili in castris ministerio fungens suo:

Cæsus ab hostibus fortiter occubuit XI. Octob. Anno Chri. M. D. XXXI. Aet. XLIV.

IN HVLDRICHVM ZVINGlium Theologum.

THEODORI BEZAE.

Zuinglius arderet gemino quum ſanctus amore,
Nempe Dei inprimis, deinde etiam patriæ:
Dicitur in ſolidum ſe devouiſſe duobus:
Nempe Deo inprimis, deinde etiam patriæ.
Quàm benè perſoluit ſimul iſtis vota duobus,
Pro patriâ exanimis, pro pietate cinis.

ANONYMI.

Quid tibi cum rabidi Martis furialibus armis
Docti ingenî ZVINGLI *fuit?*
Tranſigeris coſtas putri porrectus arenâ,
Phalangis inter principes.
Debueras inter ſacras ſenuiſſe Camœnas,
Ac profuiſſe moribus.

TVMVLVS EIVSDEM.

Qui Christo & patriæ vixit, docuit, vigilauit,
Pro Christo & patriâ fortiter occubuit.
Sed quid rettulerit, quâ tandem morte necetur:
Cui, dum viuebat, viuere Christus erat.
Zuinglius occubuit, sed corpore: cætera nunquàm:
Nam meliore sui parte superstes erit.
Rumpere liuor edax, vitâ qui perpete Christo,
Quiq́; bonis manet, haud mortuus esse potest.
Mors etiam lucro est: multo iam foenore mentis
Fortiùs exurgent semina sparsa piæ.

ETEOSTICHON.

Occubuit patrio bellator Cinglius ense:
Et pressa est armis gens populosa suis.

IOANNES OECOLAMPADIVS

Baſilienſis Eccleſiæ Paſtor.

Quem coluit Baſilea ſacrorum clara miniſtrum:
Sim LAMPAS Domini, quod vocor, opto, DOMVS.

M.D.XXXI.

IOANNES OECOLAMPADIVS
Germanus, Vuinsberga Franciæ oppido oriundus, Anno M.
CCCCXXCII:
Opt. Arr. Baculaureus, mox & Magister Heidelbergæ factus:
Iurisprudentiæ primùm operam dare cœpit
Bononiæ in Italia:
Reuersus deinde in Germaniam, Io. Capnione
vsus doctore, in Acad. Tubing.
Trium linguarum peritissimus:
Professione Theologus esse maluit, quàm
Iurisconsultus:
Patriæ primò Ecclesiastes, dein Basileæ, pòst
Augustæ factus:
Sacros. Theol. Doctor creatus Anno M.D XVI:
Multùm ille hinc inde varijs iactatus casibus:
Primus tandem Euangelicæ Doctrinæ auctor &
summi constitutus Templi verus
Episcopus:
Vt doctrinâ, sic vitæ sanctimoniâ colendissimus:
Magno vrbis cum luctu & desiderio:
Peste grassante, fidus gregis sui Pastor, & Pater,
anthrace correptus in Christo plàcidè obdormiens:
Obijt KL. Decemb Anno M. D. XXXI.
Aetatis suæ XLIX.

IN IOANNEM OECOLAMPADIUM Theologum.

THEOD. BEZAE.

OECOLAMPADIVS, serena nuper
Lampas, æde sacrâ Dei coruscans:
Qualis limpidiorúe, puriorúe
Vix vllis micuit lucerna seclis,
Et mortis iacet obrutus tenebris.
At vobis malè sit, malæ tenebræ,
Lucis munere quæ breui fruentes,
Eheu, nos miseros homunciones
Nocte sic premitis tenebricosâ.
Sed benè hoc cedidit, nigræ ô tenebræ,
Quòd dum ipsam petitis, malæ, lucernam,
Laternam tamen obruistis vnam:
Laterna ut lateat quidem hîc sepulta,
Ipsa sed magis emicet lucerna.

ANONYMI.

Cecropijs quod & ante Solon cordatus Athenis,
Et tibi, bellipotens Sparta, Lycurgus erat.
Diuinis lubeat rectè modò legibus uti:
Oecolampadius hoc Basilea tibi est.

IOAN. RHELLICANI.

Νηὸς ἄριστος ἔπιπλε θεοῦ, ὡς ἔξοχος ἄλλων
ὤλολε συμμυστῶν ἡμετέρας γενεᾶς.
Τοὔνομα προσσῆκον τῷ πράγματι κεῖνος ἔλογχε.
Οἰκουλαμπάδιος γάρ τε καλεῖ ὁ καλῶς.
Οἴκου γάρ τε θεοῦ μεγάλου ποτὲ λαμπὰς ἐκεῖνος,
ἦ Χριστοῦ ἀγορῇ λάμψε φαεινότερον.
Λαμπὰς ἔραντο μὲν οὐ πάντως δὲ φάος τε καὶ αὐγή,
ὤλολε σὺν ταύτῃ. βιβλία γάρ τε μένει,
Οἷς μέγα φῶς λάμψει καὶ ἐοῦσι, καὶ ἐσσομένοισι
Εὐσεβέσιν μυσταῖς δευομένοις διδαχῆς.

P. CANDIDI.

Clara sacrâ Domini fulgebat lampas in æde,
Oecolampadius tunc vbi præco fuit.

IOANNES STOFLERVS
Mathematicus.

Quem genuit Iustinga, fouet, sepelitq́ Tubinga:
Procli sum interpres, auctor Ephemeridum.

M. D. XXXII. D

IOANNES STOFLERVS IVſtingæ natus in Sueuia, Anno M. CCCCLII.

Mathematicis à prima adoleſcentia delectatus diſciplinis:

Ad quas addiſcendas, plerisque Academijs Germaniæ perluſtratis, plurimum operæ, ſtudij, diligentiæ, laboris contulit:

Parem in his ætate ſuâ nullum, nullum habens ſecundum:

Tubingæ multis poſtea annis profeſſus Mathemata:

Neque viuâ ſolùm, ſed & mutâ voce: eaque multis tamen victurâ ſeculis Reipub. commodans literariæ:

Opere illo Ephemeridum egregio, vnà cum quibusdam alijs minorum vigiliarum operis, in publicum emiſſo:

Immortale ex eo nomen, & decus adeptus ſempiternum:

Obijt Tubingæ ſenex admodum, venerandâ conſpicuus canicie, Anno Aet XXC. Salutis M. D. XXXII.

Ioſephi à Pinu Eteoſtichon.

Conditur hîc fato functus Stoflerus acerbo,
Terreſtris gnarus, ſidereæq; plagæ.

EPITAPHIVM.

Ioan. Stofleri Mathematici.

Heus heus adesse te cupit,
Rogatq; saxum ut hoc legas.
Mathesis ecce principem
Dedit, tulitúe Sueuia
Vel illa Martia: hoc decus
Sed abstulit nimis fera hîc
Premitq; Parca: iam cubant,
Vt cernis, ossa Stofleri:
Precare quisquis hac abis.

DE EODEM.

Eteostichon Iosephi à Pinu.

Piscibus it radians Deus insignita per astra,
Stoflere iniecit Parca ubi vincla tibi.

IOANNES AVENTINVS COG. Turmairius, Abusinâ Boiariæ oppido natus, anno M.CCCCLXVI.

Post patriam scholam Ingolstadij in literis egregiè eruditus:

Lutetiæ Parisiorum Magister bonarum artium salutatus:

Quas multis dehinc annis Viennæ Austriæ, Cracouiæ, Ingolstadij publicè priuatimque professus:

Neque ita multò pòst Illustr. Boiariæ Principum Ludouici & Ernesti doctor constitutus:

Quo ipse munere cum laude defunctus, quum historiæ scribendæ studio flagraret mirificè:

Perlustratis Germaniæ ferè totius, ac præcipuè Boiariæ monimentis, & bibliothecis:

Magni vir laboris, summæque industriæ, ac lectionis planè reconditæ:

Annalium relicto post se opere absolutissimo:

Satur æui, satur glorię:

Obijt Ratisponæ V. Eid. Ianuar. an. M D. XXXIII. Aet. LXIIX. in æde D. Heymerani sepultus.

IOANNES AVENTINVS
Boius Historicus.

Boiorum veteres renouaui gentis honores:
Complexus magnam fascibus historiam.

M. D. XXXIII. D iij

IN IOANNEM AVENTINVM Historicum.

EPIGRAMMATA.

NIC. REVSNERI.

Seu lux est tibi Iuliana nona
Iani, seu tibi Martiana sacra,
Martyr vtraq; digna visa Christo:
Fatalis tibi lux diserte quondam
Auentine fuit: paterna tellus
Cui Boiaria debet omne vitæ
Lumen: nam decus omne solus ille
Boijs restituit suis libellis:
Gentis historicus suæ fidelis,
Cuius fama per omne viuet æuum.

HIERONYMI TREVTLERI.

Lumen Auentinus Boiorum, laudibus ornat,
Quáq; potest Boios arte beare, beat.
O benè collubitum: patriam vehit ille labore:
Illa decore pium tollit & auget opus.

HVLDRICHVS ZASIVS
Iurisconsultus.

Tam Sophiæ Zasius, quam Iuris doctor in arte
Sum bonus: hoc paßim fama susurrat anus.

M. D. XXXV.

HVLDRICVS ZASIVS CONstantiæ vrbe imperiali natus Anno M.CCCCLXI:

Suorum temporum Iurecos. toto orbe celeberrimus:

Primò Constantiæ in patriâ, dein Friburgi Brisg. Curiæ Præfectus:

Pòst Iuris vtriusque Doctorum cooptatus in Collegium:

In quo ipse interpretando, non viua solùm voce, sed & præclarè scriptis Commentarijs quàm plurimis: ac prætereà de Iure respondendo, maximam sibi auctoritatem & gloriam passim comparauit:

Academiæ & Reipub. Friburg. ornamentum singulare:

Multis de eâ nominibus, ac præsertim instaurando Iure Municipali benè meritus:

Concessit Naturæ annum agens LXXIV: IIX. KL. XBR. Anno M. D. XXXV.

ETEOSTICHON.

Iosephi à Pinu.

Aetheris ut superæ successit Zasius arci:
Eôs armigeri conspicit astra Iouis.

Sebast. Scheferi.

Iuris honorati Zasius celeberrimus auctor,
A nece correptus, Terra valeto, sonat.

IN VDALRICVM ZASIVM IVrecos. Epigrammata.

CONRADI CELTIS.

Zasi Friburgi non minimum decus,
Quà læta surgit Priscia collibus:
Qui vite amicti, nec remotam
Herciniam speculantur atram.
Te Phoebus alto pectore poßidet:
Qui culta profers carmina barbito,
Et vatibus cunctis amicus,
Quos rigat amne strepente Rhenus.
Tu Iura nobis optima proferes.
Leges reformans, & veterum bonos
Mores reduces cum seuero
Omnia pacificans honore.

NICOLAI FREIGII.

Quàm preßim doctâ depictus Zasius arte est:
Tam tegis ingenium cane capille virens.

IOANNIS FICHARDI.

Arduum iactant velut Alciatum
Galliæ: iactat Marium ſuperba
Romæ: Germanis ita regnat vnus
Zaſius oris.
Zaſius clarum iubar ille legum:
Zaſius linguæ decus & Latinæ:
Zaſius præſtans ſtudijs quibuſuis
Inclytus heros.

RICHARDI SBRVLII FOROIVLANI.

Quid ſequeris balbos, pubes Germana, magiſtros,
Quum ſit natali turba diſerta ſolo?
Quid tibi cum Scythicis, proles generoſa, colonis?
Quum tua Romanos patria fortis alat.
Ah pudeat triſtes luci præferre tenebras:
Ah pudeat Glaucam præ ſue nolle deam.
Vt ſileam multos, tibi Zaſius optima tradit
Quæque: decem tabulas explicat ille virûm.
Somnia non vobis, folium legit ille Sibyllæ:
Tullius eloquio, legibus ille Solon.
Quid plus eloquio? quid vos plus legibus ornet?
Hæc duo præcipuè quemque beare volent.
Zaſius & calamo vos, & ſermone iuuabit:
Siue domi cupitis viuere, ſiue foris.

GERVASII SOPHERI.

Nestoreos uiuat Zasius ter maximus annos:
Cæsarei Iuris quo duce castra vigent.
Asserit à cæcâ Phoebus caligine terras:
Legales tenebras lux Zasiana fugat.
Noxia pallentis mundo deliquia Solis:
Deficit hic legum Sol grauiore malo.

IOAN. THOMAE FREIGII.

Corpore crassus eras: sed mentis acumine Zasi
In summo sacri vertice Iuris eras.

MATTHAEI GRIBALDI.

Doctus maximè, & optimè disertus
Leges restituit suo hic nitori.

AEG. PERIANDRI.

Candor Iuris, amor nouem dearum:
Versu blandulus ac decorus: ingens
Phoebi gloria: lux politioris
Aetatis, simul & decus futuræ.

ANDREAE ALCIATI.

Non te mors rapuit, neq; virtus interit vnquàm:
Sed tua viuit adhuc gloria, viuit honos.
Nam te Ascræa senem eripuit, cœloq; locauit:
Vt superûm assessor nunc quoq; iura colas.

N. FREIGII.

Zasius hîc fatis, æternùm nomine notus,
Condor, & id donis Iustiniane tuis.
Viximus: at victum licet, ad metam usq; recursam
Posteritas lato nos tamen orbe canet.
Quisquis eris nostri non immemor ergo, supremũ
In cineres nostros dicito dulce vale.

VVOLFGANGI HVNGERI.

Barbariæ sacras leges Astræa videbat
Vndique compleri, & nexibus immodicis:
Nate, ait, i Zasi vindex: hic pluribus annis
Luctatus, monstrum victor vtrumq; domat.
Victorem cœlo mater relocauit, & omni
Europâ æternum fecit habere decus.
Putre sui corpus Legislatoris humantes
Hoc grati ciues composuêre loco.

EIVSDEM.

Zasius hîc situs est, cuius schola Iureperitos
Tot dedit, armatos Tros quot equus Danaos.

DESIDERIVS ERASMVS
Roterodamus.

Quid Batauos rides? Batauus sum magnus Erasmus:
Magnus & ingenio, magnus & eloquio.

M. D. XXXVI.

DESIDERIVS ERASMVS ROTE-
rodamus Batauus, natus anno
N. CCCCLXV.

Sub Alexandro Hegio doctore primis studiorum
Dauentriæ positis rudimentis:
Colophone dein Lovanij, & Cantabrigiæ, & Bo-
noniæ feliciter his imposito:
Sac. Theol. Doctor Taurini creatus:
Ob incomparabilem in omni disciplinarum gene-
re eruditionem, & inexhaustam ingenij vber-
tatem, pari coniunctam eloquentiâ
& prudentiâ:
Quam immortalem sibi editis lucubrationibus in-
numeris comparauit, ijs tantisper, dum orbis
stabit, superfuturus, ac eruditus vbique
gentium collocuturus:
A summis Pontificib. Cæsarib. Regib. atque Prin-
cipibus orbis Christiani summè expetitus,
atque honoratus:
Phoenix Germaniæ:
Omnibus modis vir maximus: & ob ingenij mo-
rumque suauitatem verè Ερἀσμιος, ac planè
potiùs Desiderius.
Obijt Septuagenarius Basileæ, cuius ille hosp itio
vrbis inprimis maturâ ætate delecta-
tus fuerat:
Anno M. D. XXXVI. Eid. Iul.

IN DESID. ERASMVM Roterodamum.

Epigrammata.

ANONYMI.

Roterodama mihi tellus, natalis origo:
Non postremi inter Batauas hinc nominis vrbes:
Me celebrant clarum famæ præconia magnæ:
Barbaries per me cessit quòd finibus exul:
Diuinis dederim quòd lucem rebus amoenam,
Et Latij imbuerim linguas sermonis honore.

O. M. S.

Eximij famam celebrem quis nescit Erasmi?
Teutona quo tellus ciue superba fuit.
Cui viuo triplicis manabant flumina linguæ:
Cum docto poterat qui Cicerone loqui:
Illius est studio studijs sua reddita rursus,
Gloria, quæ cœno mersa fuêre diu.
Plurima de rebus magnis monimenta reliquit:
In toto Aonius quæ legit orbe chorus.
Illius hæc vultus monstrat tibi charta: sed ipsos
De doctâ melius consule mente libros.

EVRICII. CORDI.

Seu sit hic Ebræus, seu Græcus, siue Latinus:
Tot linguas vno (quis putet?) ore sonat.

EIVSDEM.

Quando nouas docto laudes conarer Eraſmo:
Ridens auriculam traxit Apollo mihi.
Et quid, ait, tentas? tua plectra miſelle reconde:
Aoniam ſupra vir volat ille chelyn.
Nulla iſti ſcintilla poteſt dare lumina Soli:
Omnia qui radijs luſtrat opaca ſuis.
Arduus adiectâ micâ non ſurgit Olympus:
Paruula tam pandum nec mare gutta iuuat.
Hunc ſua iam pridem vexit ſuper æthera virtus:
Liuida ſeu nolit, ſeu velit inuidia.

GILBERTI DVCHERI.

Debent multa tibi linguæ Græca atq; Latina:
Illuſtres operâ, conſpicuæq; tuâ.
Debent multa tibi ſacri ſimul atq; profani
Auctores, vitæ redditi ab interitu.
Vt numero dicam, longâ quod dicere poſſem,
Iliade, hinc debent omnia multa tibi:
Sancta redemptoris quòd Eraſme ad dogmata Chriſti
Verum iter humanis omnibus eſſe ſtudes.

IOAN.

IANI VITALIS.

Lubrica si tibi mens fuit, & spinosior æquo,
Ingenium certè nobile Erasme fuit.
Felix, si mistas labruscas dulcibus vuis
Prodiga desisset vinea ferre tua:
Barbarie è mediâ præclarum sidus haberent,
Et te Varronem tempora nostra suum.
Hanc tamen inscriptam his titulis posuêre colum
Iactura hîc laudum publica facta fuit. (nam:

IOAN. LATOMI.

Teutona terra suum quum miraretur Erasmum:
Hoc maius, potuit dicere, nil genui.
Quippe deos inter, cœlo ridente, relatum
Ipse suum dixit Iupiter esse genus.

IOAN. STIGELII.

Ingenium fueras tantum sortitus Erasme:
Vt tibi vix tulerint secula multa parem.
Multa reliquisti, sacrâ dignissima cedro:
Plura tamen poteras, & meliora dare.
Da veniam iuueni, si quid post funera sentis:
O quàntum est vti munere posse Dei.

THEOD. BEZAE.

Ingens ingentem quem personat orbis Erasmum:
Hæc tibi dimidium picta tabella refert.
At cur non totum? mirari desine Lector:
Integra nam tantum terra nec ipsa capit.

EIVSDEM.

ἥμισυ τοῦ παντὸς πλέον εἶν᾽ Ασκραῖος ἔειπεν.
ἥμισυ δ᾽ ὡς οἶμαι τοῦτο λογισάμενος.

C. VRSINI VEHLII.

Incipiant omnes certatim, & nomen Erasmi
Laude vehant: illis quantumuis diuite venâ
Pectus abundârit, duplicisq́; opulentia linguæ
Mânet inexhausto sermonis flumine docti:
Inferiora suâ dixisse cupidine cernes:
Quum maiora suis cantârint viribus omnes.
Plurima sunt dicenda viri monimenta: benigni
Tum mores: niueæ tùm candor, & aurea vitæ
Norma, decor, Charites, mens dædala, mellea Pei-
Dein fortunati verè nimiumq́; Bataui (thô:
Nomine seu tanto, potiùs seu numine diuûm:
Postremò sibi Rotrodami præsignis alumno
Quàm benè præsentis Germania iusserit æui
Cedere Romanos scriptores, cedere Graios.
Ista canant, centumq́; alias per carmina laudes,
Quorum Pierius Smyrnæ calor æquat alumnum,
Pegaseum manant qui nectar, & Attica mella.
Ipse autem artificem post illa tacebo secutus:
Atridæ moestos nequijt quum pingere vultus
Nauiter, inducto texit qui cætera velo.

In obitum eiusdem.

H. EOBANI HESSI.

Eximium fato functum lugemus Eraſmum:
Hoc duce qui Muſis addita turba ſumus.

IVLII CAES. SCALIGERI.

Tu né etiam moreris? ah quid me linquis Eraſme
Antè, meus quàm ſit conciliatus amor?
Tu né etiam? cui tam paruus fuit orbis, ut altæ
Expleres mentis flumina torua tua.
Ergo ſidereis poſtquàm eſt ſubuecta quadrigis,
Atque Dei læto lingua recepta ſinu:
Ille ego, qui inſanæ ridebam vulnera mortis,
Conditaq; Aetnæâ tela triſulca manu:
Ad quoduis ſtupeo momentum, ac territus aſto:
Maxima quum videam numina poſſe mori.

IOAN. STIGELII.

Perdidit ereptum, Muſarum munus, Eraſmum:
Perdidit hei quantum Teutona terra decus.
Quo moriente ferunt Clarios ceſſaſſe liquores:
Et tremuiſſe altis totum Helicona iugis.
Nemo roget cauſam, quam veſper nouit et ortus:
Cuius erit teſtis neſcia fama mori.

IOAN. SECVNDI.

Defunctus vitâ, longiq; laboribus æui,
Hac ſitus eſt tandem doctus Eraſmus humo:
Quem licet in ſerâ rapuerunt fata ſenectâ,
Et vita ſaturum ſopijt alta quies:

Nos tamen hunc, velut immaturo funere raptum
Flemus, & effusis diffluimus lacrymis.
Ille igitur periјt: & quondam illa illa diserta,
Et dulci manans nectare lingua tacet:
Ingeniumq́ sagax, & amans virtutis & æqui,
Omnia sub paruo condita sunt tumulo.
Illum igitur canos virtus lacerata capillos,
Et Charites lugent, luget & ipsa fides:
Collectasq́ rosas Permeßi ad flumina nymphæ
Inspergunt sacro Pierides tumulo.

GILBERTI COGNATI.

Magnus Roterodamus ille noster,
Hæc quo secula neminem tulerunt
Maiorem, neque prisca clariorem
Nôrunt tempora, nec cui futura
Parem posteritas habebit: ecce
Sub hoc marmore mortuus quiescit.

VITI COPPI.

Lacrymarum, te rogo, iam siste riuulos
Viator, & dulcem quietem floribus
Orna, Sabæo tumulum flore confouens:
Vixi satis: fati peregi tempora:
Non ocio, sed duris me laboribus,
Vnus quò plurimis prodessem, subdidi.
Sic docta primùm bella geßi Palladis:

Vt me ducem mirata ſit Germania,
Suum me ſæpiùs Ciceronem dictitans:
Tandem ſacris ſum litteris immortuus.
Hac fata lege ſubire, an non eſt viuere?
Rude donari, niſi forſitan mori putas.

SIMONIS VALLAMBERI.

Hoc quanquam tumulo mortale cadauer Eraſmi
Mors claudis, id fermè eſt nihil.
Non huius virtus, ſpes, fama, ſcientia poſſunt
Claudi: quid, ô Mors, hîc habes?

DIDACI PYRRHI.

Poſtquàm importuno fato conſumptus Eraſmus
Deſijt humanâ conditione frui:
Romani periêre ſales, periêre lepores:
Et periêre omnes delitiæ, & Veneres.
Et periêre nouem decimâ cum Pallade Muſæ:
Et perijt blandis Gratia miſta iocis.
Et ſic vnius perierunt omnia morte:
O grauis, ô doctis mors lacrymanda viris.

IOAN. MORELLI.

Corpus humo, ſuperis animam, dat nomen in æuū
Rex, Pietas, Virtus ROTERODAME tua.

GEORGII FABRICII.

Viuentem quem vix immenſus ceperat orbis,
Clauditur exiguâ Roterodamus humo.

Non armis tantum peperit Germania laudis:
Quantum tu calamo, maxime Erasme, tuo.

IOSEPHI A PINV.

Eteostichon.

Lustra peracta vbi bis septena recenset Erasmus,
Lucifera è terris cessit in astra senex.

IOANNIS SCHOSSERI.

In Terminum Des. Erasmi Roterodami.

Termine diuorum, quo non constantiùs alter
In Capitolinâ restitit arce Ioui:
Quid facis, ut clypeo modò contineâris Erasmi,
Quum tua iam pridem templa fatiget humus?
Quæque locum summo non concessêre Tonanti
Membra, ruinoso pondere terra premat?
Scilicet ut nulli superûm tua cessit imago,
Ignea nec manibus qui iacit arma Ioui:
Sic decus & clari laus immortalis Erasmi,
Non aliquem, cui nunc cedere possit, habet.
Huius enim cunctas excedit gloria metas:
Fulget & in docto non superanda choro.
Hunc velut ætherium coluit Germania numen.
Quàm Desiderij nomina iurè tenet.

HENRICVS CORNELIVS AGRIPPA
Med. & IC. EQV.

Sanguine clarus Eques: Medicus Iurisq; peritus,
Et Sophus, & pariter sum Magus arte potens.

HENRICVS CORNELIVS AGRIPpa ab Nettesheym.

Armatæ Militiæ eques Auratus: Iuris vtriusque & Medicinæ Doctor:
Carolo V. Cæſ. Aug. à conſilio & archiuis indiciarius.

INTER DIVOS nullos non carpit Momus:
Inter heroas monſtra quoque inſectatur Hercules:
Inter dæmones, Rex Herebi Pluto iraſcitur omnibus vmbris.
Inter Philoſophos ridet omnia Democritus: Contrà deflet cuncta Heraclitus: Neſcit quæque Pyrrhias:
Et ſcire ſe putat omnia Ariſtoteles: Contemnit cuncta Diogenes.
NVLLIS HIC PARCIT AGRIPPA:
Contemnit, ſcit, neſcit, flet, ridet, iraſcitur, inſectatur, carpit omnia,
Ipſe Philoſophus, dæmon, heros, Deus & omnia.

IN HENRICVM CORNELIVM Agrippam EQ. & IC.

Epigrammata.

ANONYMI.

Quem tibi subijciat spectandũ hæc pagina, quæris?
Cornelius facie talis Agrippa fuit.
Ingenio quantus fuerit, quantum ore disertus,
Si vis scire, libros consule, certus eris.

MARII CELSI COLENTINI.

Cur siluas traxisse ferunt, cur flumina fingunt
Orphea Threicio detinuisse sono?
Tartareosq́; duces fidibus mouisse canoris,
Eumenidasq́; feras, tergeminumq́; Canem?
Saxa Cytheronis Cadmæa in mœnia dicunt
Cur Amphioniâ spontè coisse lyrâ?
Agrippæ facunda docet te pagina lector,
Quæ posset matres flectere Strimonias.
Præterea Oceani fluctus tibi monstrat aheno
Exiguo clausos paruulus iste labor.

M. AVRELII.

Vt tua Corneli Pallas, tua maxima virtus
Afflat Apollineo pectus amore meum.
Non aqua, non ignis nostro sic vtilis æuo:
Vt sunt Pierij fœdera sancta gregis:

Luminibus serò sors obtulit inuida nostris
Tot bona: tot nobis interiere dies.
Corrigitur dulci iactura grauissima fructu:
Est vetus à longâ mos properare morâ:
Tarda sibi validas acquirat gratia vires:
Vincamus stabili tempora prisca fide.

HILARII BERTOLPHI LEDII.

Solo nomine iam recens Agrippæ
Audito mihi, protinus per omnes
Iuro, numina sanctiora, Musas,
Vero verius esse, quod bonarum
(Sed si quis bene nôrit his abuti)
Nugarum cecinit parens Homerus:
Ιατρὸς γὰρ ἀνὴρ, *ut inquit,* ἀνδρῶν
Ἐστ' ἀντάξιος, *addiditq́;* πολλῶν:
Ausim his addere nunc & ipse, πάντων.
Sed quum nobilitas libens Agrippam,
Quanquàm nobilis est sat ipse per se.
Facundâ mihi buccinatione,
Vtq́; ars, cura, fides pares in illo
Certent, colligis: Ingenî geniq́;
Vi præstans, adeò boni feratur:
Ne mî secula quis vetustiora,
Nec cantet medicos diu celebres:
Hinc sint: Hippocrates abi: Machaon
Grandi cum Podalirio facessat:
Tantum non simul ô Apollinare

Hinc te numen ad Insulas beatas,
Maternam nisi mens adire Delon,
Legarem: nisi tam potens praesses
Ex aequo medicisq; vatibusq;:
In quîs omnibus emicans Agrippa est:
Ceu tu sidera quum minora condis,
Nedum vel superat, vel aequat omnes
Modis omnibus & recentiores,
Modis omnibus & vetustiores.
Da mî secula iam recentiora,
Cerno bis medicos beatiores:
Iam Copus, Linacrus, Ruelliusq;
Adsurgent (mihi dictat haec Apollo)
Cedet mirificus Leonicenus.
Adsurges (praeit hic Apollo vati)
(Quid dicam omnia?) docte cum diserto
Cedes Symphoriane Martiano.
Cantet non Italus Leonicenum,
Non Anglus Linacrum, nec ipse Copum
(Erasmo licet audiente dicam)
Germanus, meritò licet celebres
Inprimis alios: nec ipse iactet
Gallus Campegium Ruelliumq;:
Si qui sint alij, supersedendum est,
Iis quos barbaries recondit atra,
Et damnat tenebris latebricosis:
Et damnat latebris tenebricosis.

HELIVS EOBANVS HESSVS TRA-
gocomi in Haſsia natus anno
M. CCCCXCIIX:

Magna vi & animi,& corporis prædítus:
Francobergæ primò in patriâ optimis
eruditus literis:
Ob ingenij , doctrinæ , virtutis præſtantiam omnes
ſtudiorum ERPHORDIAE con-
ſecutus honores:
Quo in loco ipſe publicè priuatimq́ue docendo,
vt & NORIBERGAE,ac MARPVRGI,
operam ſcholis nauauit eximiam:
Muſarum & Gratiarum Alumnus:
Poëtarum ſeculi ſui Princeps,adeoq́ue Εσσήν
& Rex verè nuncupatus:
Multis præclaris ingenij ſui elaboratis monimen-
tis,in quibus,ceu gemma, eminet opus illud
Pſalmorum Dauidicorum verè ſa-
croſanctum:
Quo vel vno ſingularem ſibi & ſpem gratiæ ac be-
neuolentiæ diuinæ comparauit,& admira-
tionem ſui,ac caritatem reliquit
Poſteris:
Morbo tandem conſumptus tabifico:
Obijt III. Non. Octobris anno M.D.XL.
Aet. LIII. M. IIX. D. XXVII.

HELIVS EOBANVS HES-
ſus Poëta.

Rex ego ſum natum: vatum Sol, Phœbus, Apollo:
Ieſſeæ fidicen maximus ille lyræ.

M. D. XL.

IN HELIVM EOBANVM Heſſum Poëtam.

EPIGRAMMATA.

EVRICII CORDI.

Quiſquis es, Heſſiaci qui tot monumenta Poëtæ
Sub ſerâ quondam poſteritate leges:
Non dubium eſt, aliquot merceris millibus, iſtum,
Talia qui ſcripſit, poſſe videre virum:
Scireq́ʒ, qui vultus illi, moresq́ʒ fuerunt:
Et quò tam doctos protulit ille modos.
Ecce videt præſens, auditq́ʒ, nec æſtimat ætas,
Quanta ſub afflato numina corde latent.
Nullus honor ſacro, nulla eſt reuerentia vati:
Quiſque faber precium cerdoq́ʒ maius habet.

EIVSDEM.

Noluit à quouis Magnus pictore, ſed illo
Pingi, qui tali primus in arte fuit.
Sic ſummum ſummus vatem Durere magiſter
Exprimis: at breuis hoc horula pendet opus.
Intereà nullum, cui cedunt omnia, tempus
Eximet, ingenio quod facit ille ſuo.

EIVSDEM.

Vidit ut horrentem barbâ ſacra Pieris Heſſum:
Plus, ait, hoc Getici cultor es ore Dei.
Me tamen hirta nihil vultus truculentia terret:
Quæ ſequor ingenium, reſpicioq́ʒ tuum.

EIVSDEM.

Qui ſemel Heßiaci perſpexeris ora Poëtæ:
Non cuius quæres hæc ſit imago viri.

IACOBI MICYLLI.

Heßi Poëtæ ſi quis effigiem cupis
Veræq́ vitæ cernere aliquam imaginem:
Saltem illius licet legas epiſtolas,
Quietis & ſecretiorum interpretes.
Nam nullius ita faciem Apelles pinxerit,
Aut ora ſpeculum obuerſa ſic retrò refert:
Vt certa mentis eſt imago oratio.

ANONYMI.

Qui fuerit vati vultus, dum viueret, Heſſo:
Expreßit tabulis ingenioſa manus.
Magnum opus ingenij magno celebratur in orbe:
Quo meliùs mentem pingere nemo poteſt.

IOANNIS STIGELII.

Hæc eſt Heßiaci grauitas non improba vatis:
Vtraque quem notum regia Solis habet.
Quem ſtupet Elyſijs cantantem Naſo ſub vndis:
Cui dolet Andinum numen ineſſe Maro:
Itala quod debet tam multis terra Poëtis:
Hoc debes Heſſo Teutona terra tuo.

Ipse Medusæi quem præpetis vngula fecit,
Destituit liquidas aridus amnis aquas:
Abstulit hinc illum Christus, cœloq; recepit:
Iessæisq; pium vatibus inseruit:
Sorte suâ felix vbi, quem dum vita maneret
Cantabat, fruitur nunc propiore Deo:
Sub pedibusq; suam cernit, sua carmina, famam,
Tempore non vllo deperitura, legi.
Nam venit ingenio quæ laus, est sola perennis:
Carmine quæsitum stat sine morte decus.
Calliopæa refert hæc. ô carissime salue,
Gemmatoq; vale digne cinis loculo.

IOACHIMI CAMERARII.

Hîc situs est Hessus, patriâ tellure receptus:
Quò rediit Domino se reuocante soli.
Dum circùm huc illucq; vagus fert seq; domumq;
Quærit & Aonio præmia digna choro:
Nonnihil ille quidem reperit: Sed præmia Musis
Huius nulla satis digna fuêre viri.
Nec potuêre dari, neq; secula nostra tulerunt
Tantum, ætas Hessum nosset ut ista, boni.
Gloria sera venit meritis, post fata superstes:
Inq; dies melior fama sepulta redit.
Et tamen ipse suæ cognouit nomina laudis,
Audiit & tempus se celebrare suum:
Cepit & ingenii de fructu commoda viuus:
Virtutisq; suæ crescere vidit opus.

Sed maiora ferunt insignia scilicet anni:
    Viuentis cedens quos abit ante decus:
Illi etiam eximiæ famæ præconia mundus
    Hesso, donec erit, splendidiora ferent.
Hoc satis est. Hessi busto sepelitur in isto
    Corpus: in æthereâ spiritus arce manet:
Per terras bona fama volat, speciosaq; laudis
    Nomina, Pieriâ testificata manu.

IOAN. SCHOSSERI.

Desine vocales iactare Cayster olores:
    Desine, Mantoâ qui fluis amnis humo:
Desine qui Phrygijs erras Mæander in oris:
    Debilis in vestro flumine cantat olor.
Argutum tenuêre magis Pegnesus, & vndæ,
    Quas Lanus Hassiaci torquet in arua soli.
Nec non Tyrigetûm nymphis adamatus Hieras:
    Nobile Gymnasium cuius ad antra iacet.
Non vnâ contentus aquâ resonabilis ales,
    In vario dulces edidit amne sonos.
Dum Danaûm Latiâ memorauit prælia voce,
    Prælia Dardanio perniciosa duci.
Dum caput attollens ad lucida sidera cœli
    Diuinum sacro prodidit ore melos.
Nunc etiam superûm cœlesti sede receptus,
    Cantat Iessææ consona verba lyræ:
Inter & aligeros cœtus diuina canentes
    Obtinet inflexi gutturis arte locum.

IOANNES LVDOVICVS VIVES
Philoſophus.

Per me, quam docui, Sapientia viuit: in illâ
Aeternum VIVIS viuit in orbe decus.

M. D. XL.

IOANNES LVDOVICVS VIves Valentinus, natione Hiſpanus:

Sapientiæ illius veræ, non humanæ ſolùm, verùm etiam diuinæ in omni vitá ſtudioſiſſimus:

Quam & ſummâ cum laude eloquentiæ & virtutis plurimùm illuſtrauit, lucubrationibus de eâ editis, & doctè prorſus, & accuratè conſcriptis:

Probatus vir induſtriâ, patientiâ, labore, animi magnitudine:

Cuius immortalis famæ gloria, idque meritò, quo ad ſapientiæ cultum, in omne æuum viuet perpetuò:

Magno ſui deſiderio bonis omnibus relicto:

Obijt Brugis Flandrorum, Anno M. D. XLI.

GEORGII FABRICII.

Iudicio VIVES, ſermonis flumine Eraſmus,
Doctrinæ primas laude Budæus habet.

IN IOAN. LVDOVICVM VIVEM Valentinum Philosophum.

EPIGRAMMATA.

ANONYMI.

Fortè puer latebris maternæ vbi prodijt alui,
Viues Puer, cecinisse olor Phœbo sacer
Dicitur: haud casso fatus sic omine. Viuis
Nam clara fama viuet æternùm: Tethyn
Dum salsam auriferis vndis augebit Iberus,
Sapientiæ præcepta peruiuent tuæ.

Perennat eruditio.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Viuit superstes eruditus in libris.

Hispanæ Viues clarissima gloria gentis,
Aonij Viues famaque luxq́ꝫ chori:
Multa reliquisti postquàm monumenta superstes,
Ingenij multo parta labore tui:
Viuis, venturos vitæq́ꝫ superstes in annos
Excultis viues clarus honore libris.
Viue diu, Viues, vitale superstes in æuum,
Ingenij viuunt dum monumenta tui.
Non moritur, vita viuit præsente superstes
Ingenij viuus per monumenta sui.

IOAN. LVDOVICI VIVIS
Tumulus.

Hoc tegitur Viues tumulo, subsiste Viator:
Et presso pacis verba precare gradu.
Quin etiam costum, violas & thuris honores,
VIVI da promptâ debita dona manu.
Qui dum sic verbis rebusq; exornat ad vnguem:
Per non tentatas maxima quæque vias.
Nostra ætas vincit veteres, atque omnibus illis
Viuem, quem contrà ponere posit, habet.

*

Parca ferox Viui vellet dum scindere filum:
Hos capiti assistens edidit ore sonos:
Corpore te soluam: tua sed monimenta manebunt:
Namque horum potui iuris habere nihil.

*

Quis iacet hic? Viues: heu heu fata aspera, tantũ
De tanto his etiam sumere Viue licet.

*

Doctrinæ columen, decusq; vitæ
Viuem, ne tumulo hoc puta Viator
Condi, sed tenues soli fauillas.
Nam non mors violenta, non edaces
Ignes, non series vetusta secli,
Non vires chalybis licet potentis,
Non fluctus pelagi licet ferocis,
De vitâ poterunt tulisse Viuem,
Doctrinæ columen decusq; vitæ.

GVILIELMVS BVDAEVS IVRECOS.
Consil. Regius.

Sol vtriusque vocor linguæ Græcæ atque Latinæ:
Haud satis hoc, Iuris Sol vtriusque vocor.

M. D. XL.

GVILIELMVS BVDAEVS LVtetiæ Pariſiorum, celebri literarum domicilio natus, & educatus:
Cùm Græcæ, tùm Latinæ linguæ cognitione, omnium non modò Galliæ, ſed totius etiam Europæ longè eruditiſſimus:
Ciuilis inprimis ſapientiæ & Iuriſprudentiæ laude celeberrimus:
Senator Regius, ſuppliciumque in Regia Libellorum Magiſter:
Quum perennem ſpectaret laudem, & rei familiaris fortunas, honoresque aulicos, ingenio ſuo, & ſperatâ gloriâ multò arbitraretur viliores:
Sexaginta ampliùs annis in ocio literario conſumptis:
Ita ut ſummæ eruditionis libro de Aſſe, alteroque in Pandectas edito, ac infinitâ demum lectione confectis Commentarijs vtriusque Linguæ, nulli communicatâ laude, æquales omnes doctrinæ auctoritate superaret:
Morum præterea ſanctimoniâ, & vitæ inculpatæ inſignis innocentiâ:
Piè tranquilleque vitâ excedens, abdicatis teſtamento priùs omnibus prorſus funeris & tumuli honoribus:
Fato functus eſt, noctuque tumulatus, Anno M. D. XL. Aet. LXXIII. XXII. Auguſti.

F v

IN GVILIELMVM BVDAEVM Iurecoſ. & Conſil. Regium.

EPIGRAMMATA.

IANI VITALIS.

Qui ſanctum ſimul, & ſimul diſertum
Exquiris ſapientiæ magiſtrum,
Vltrà quid petis? hîc iacet Budæus.

IOAN. LATOMI.

Budæus columen decusq; Graiûm:
Budæus Latiæ corona linguæ:
Budæus dubij lucerna iuris:
Budæus pater elegantiarum,
Et fons totius eruditionis:
Budæus patriæ iubar coruſcum,
Regis delicium ſui, ſuæq;
Tempeſtatis honos, lepos, voluptas:
Hîc terræ exuuias reliquit, orbi
Famam, aſtris animam. Viator, ito.

M. SALMONII.

Budæus voluit mediâ de nocte ſepulcro
Inferri, & nullas prorſus adeſſe faces.
Haud factum ratione caret: clariſſima quando
Ipſe ſibi lampas, luxq; coruſca fuit.

MATTHAEI GRIBALDI.

Budæus, pater elegantiarum,
Ne Galli inuideant, facit, Latiuis.

IOAN. IACOBI BOISSARDI

Gallia, disce bonas artes, queîs Graius abundat:
Hic Græcè est per quem tu doceare loqui.

THEOD. BEZAE.

ὅστις Βουδαῖον γλώσσης ὀνομάσατο φοῖβον
ἀμφοτέρας, ὀρθῶς φοῖβον ἔειπε μάλα.
ἄξια δ' οὐκ εἶπεν. μείζων γάρ ὅ γ' ἠελίοιο,
ὅς θνητοῖσι φάος καὶ καταδὺς παρέχει.

IACOBI MICYLLI.

Maximus heu fato rapitur Budæus iniquo:
Budæus patriæ gloria summa suæ
Cui similem toto vidit nec Sequana regno:
Nec Rhodanus quantis circuit arua vadis.
Scilicet Argolicæ patefecit hic atria linguæ:
Omniaq; à proprijs fontibus hausta dedit.

IOSEPHI à PINU
Eteostichon.

Occubuit clarus fato Budæus iniquo,
Astrææ in castæ Sole sedente sinu.

THEOPHRASTVS PARACELSVS
Medicus.

Inuentum Medicina meum Paracelſica: myſten
Me quoque ſacrorum tot ſacra ſcripta probant.

M. D. XLI.

AVRELIVS PHILIPPVS THEOphrastus Paracelsus, aliâs Bombastius, ab Hohenheim, nobili editus familiâ, Anno M. CCCC. XCIII.

Medicinæ vtriusque Doctor inclytus:
Quam Basileæ annis aliquot publico stipendio, maximâ cum admiratione professus est:
Primus Novæ ac Spagiricæ auctor Medicinæ:
Quam Archidoxis Theophrastiæ, alijsque libris editis propemodum infi nitis, longè lateque disseminauit:
Qui dira illa vulnera, Lepram, Podagram, Hydropisin, aliaque insanabilia corporis contagia, arte sustulit mirificâ:
Quin & Commentarijs in sacros libros, & præterea quibusdam dogmaticis, post se relictis passim cognitus:
Eremiticæ sectator vitæ:
Suus, quàm alterius, esse desiderans:
Quum bona sua in pauperes distribuenda collocandaque ordinasset:
Fine optato, annos natus XLVII. vitam cum morte commutauit: Anno Christi M. D. XLI. Septembris die XXIV.

IN THEOPHRASTVM PARACEL- ſum Medicum.

EPIGRAMMATA.

Anonymi.

Corpore talis erat Theophraſtus is alter Apollo:
Haud feret Appelles, pectore qualis erat.
Ipſe lepram, phtiſin, podagram, hydropen abſtulit:
Hermes ceu, dium fundere nouit Aſoth. (ipſe
Doctor doctorum doctiſſimus, arte medendi,
Qualibet ac Sophiâ, quam Philotechne colis
Hunc relege, & normas Paracelſi cum Paramiro
Diſce: eris hinc omni tutus ab interitu.
Nunc cape per canones Theophraſtum cum Para-
Erronum næuos non imitare tetros. (grano:
Hunc ſequere, & nugas Galeni cum Microtechna,
Et Labyrinthæis linque relinque libris.
Hunc Lyra mireris, Ptolemæe hunc, hũc Stagirita,
Bartole ſiue legas, ſiue Auicenna legas.
Huic adpicta vides, noſtro benè congrua ſeclo,
Fatidico quondam quæ dedit ipſe ſono.
Ecce ſiniſter ibi Doctorculus orbus ocello eſt,
Gemmam aurumq́ gerẽs, hunc quoq́ vinclage-
A dextris Medicos Rediuiue librosq́ ſchedasq́ (rũt:
Tam laceras propter dogmata manca ſtupes.
Poſt inſigne notat tacito multa abdita ſenſu:
Per duplicem mundi ſphærulam, et octo cruces.

Orbibus affixos flores perpende sacratos:
Cur trifida in medio cœlica gemma nitet?
Ad latus omne pias cernis, dicta aurea, voces:
Perpetuò has viuens pectore & ore tulit.
Hoc duce Naturam atq; Deum sectabimur vnos
Doctores, animum non vagabunde tuum.
A Ioue principium, medium, finem quoq; duxit:
Commisit soli seq́; suosq́; Deo.
Directam ipse suis sacra Biblia fixit amußim
Scriptis: quæ mentis sint monimenta piæ:
Sub quorum æthereos perspexit cortice fructus:
Qui fructus oculos non latuêre suos.
Deniq; Naturæ penetralia nouit alumnæ: (creat.
Quod de Alazothe, Sale & Sulphure cuncta
Quattuor hinc doctâ benè cõdidit arte Columnas,
Omnibus has posuit, saxea fulcra, Sophis:
Singula quò scitu iucunda & commoda nobis
Non dubiâ fierent obuia plana fide.
Pharmaca nulla fide, sed sensu vera probauit:
Et si animæ constet speq́; fideq́; salus.
Fidus enim à morbis populosq́; ducesq́; Machaon
Ipse Machaoniâ sæpè leuauit ope.
Quid moror? hic doctus, verax, minimeq́; superbus
Pauperibus gratam ferre paratus opem:
Candidus & iustus, tùm castis moribus, almæ
Integrum vitæ ritè peregit iter.

Ergo vipereo Theophraſtomaſtiges ore
Innocuum nocui ne lacerate virum.
Lumine pro tanto, Medico ſit gratia ſummo:
Ingenio is ſimiles det Theophraſte tuo.

THEOPHRASTVS PARACELSVS Veritatis Amatori.

Ille ego qui tantas infracto pectore curas,
Aerumnas, caſusq́; graues, durosq́; labores
Exhauſi, & crebro vigilatas ordine noctes,
Inſanos æſtus, immanis frigora Brumæ,
Inſidias, ſtructosq́; dolos, & fœta periclis
Retia ſuſtinui, dirisq́; imbuta venenis:
Quum terras omnes, & quum maria omnia circũ
Ignotas repetens calles, ignota viarum
Compita, præruptosq́; aditus, imosq́; receſſus
Luſtrarem, patrio latè ſecluſus ab ORBE:
Vt generi humano, totiq́; ut ſedulus orbi
Prodeſſem, leprasq́; graues, dirasq́; podagras,
Herculeamq́; hydram, ac tetræ contagia peſtis
Hydropisq́; almâ frenarem monſtra medelâ:
Ille ego, cui Magni myſteria cognita Mundi,
Tectaq́; qui denſis Naturæ Arcana tenebris
Ante oculos, ante ora hominum cernenda locaui:
Terreno terras erumpens vaſe reliqui,
Aethereas repetens arces, ſacrataq́; templa,

Hîc

Hîc vbi Dis mistus cœlesti perfruor aula:
Intereà & terris animi monimenta reliqui
(Thesaurum ingentem) nostrum testantia nomẽ:
Quin etiam illustri clarum de lumine lumen
Accendi, radios totum quod spargat in orbem:
Cernere quò possent, quantis erroribus acti
Mortales, alto fuscarint lumina somno:
Hæc sunt, quæ terræ (sic dijs mandantibus) ipse
Munera discedens dederam: pro munere rursus
Quid tribuunt Roades, ingratæ pondera terræ.
Surgentem infesti tentant extinguere famam,
Deformi ut lacerent augustum vulnere nomen,
Ah immane scelus: nostris non Manibus illi,
Nec sacro parcunt cineri, extinctisq; fauillis:
Lurida virosæ reuomunt conuitia linguæ:
Et rapti furijs, Lethen, Erebumq;, Stygemq;,
Tergeminamq; sonant Hecaten, diramq; Megærã:
Atque alias in me medijs in faucibus Orci
Vltrices acuunt, toto conamine, belluas:
Flectere dũ nequeunt superos, Acheronta fatigant.
Sed misera incassum luctatur turba: cerebrum
Inuida nequicquam tenues consumet in auras:
Fata obstant, altiq; Iouis veneranda voluntas.
Sunt semel informes disiecti sede Gigantes:
Tetraq; fulmineâ traiecit corpora flammâ
Flammiger Idacides; iacet æternumq; iacebit

Obrutus Enceladus, vasti qui pondere montis
Aestuat, & patulis exspirat faucibus ignes.
Quid pergis vires vltra? quid mœnia VERI
Ardua, sublimemq́; arcum, firmasq́; Columnas,
Tam leuibus pilis, tam fractis concutis armis,
Quisquis es, & nostro tantum te opponis honori?
Parce precor miles, tibi tu mollissime parce:
Si quæris fragili deformem illidere dentem,
Infringes solido, propriâ delusus ab arte.
Quin nec sola mei pugnant monimenta laboris,
Nec sola in terris, nullis ducentibus, errant:
Sed tuta incedunt validis stipata cateruis.
Ecce etenim surgit præclaris sedibus ortum,
Heroum genus, æterni Iouis alta propago:
Quod nomen famamq́; meam, laudemq́;, decusq́;
Hactenus oppressum, totum diffundet in orbem:
Diuitis ingenij sacrisq́; tuebitur armis,
Insanos morsus contra, stimulosq́; furentes:
Hoc celsum celsâ Paracelsum sede locabit,
Nomina perpetuis ornatum clara triumphis.
Nec procul ista dies: video surgentis Eoo
Claros Luciferi radios albescere cœlo.

NI-

BERCHTHOLDVS HALLERVS
Theologus.

Me docet Agrippina Colonia: Berna docentem
Audijt hinc veri cœlica verba Dei.

M. D. XXXVI. *G ij*

SIMON GRYNÆVS PHILOS.
& Theologus Baſilienſis.

Quam pius & doctus, tam ſuauis moribus exſto:
Mente probus, vitâ ſanctus, honore grauis.

M. D. XLI.

SIMON GRYNAEVS FERINGAE SVE
uiæ oppido natus anno M.CCCCXLIIII:
In quo modestia, & morum suauitas singularis
cum pietatis & disciplinarum omnium exa-
ctâ cognitione certauit:
Magni illius Melanthonis in scholâ Portæ
Herciniæ condiscipulus:
Philosophiæ Magister Viennę Austriæ nuncupatus:
Modis omnibus vir & laude, & memoriâ, ob lin-
guæ Latinæ, Græcæ, Hebraicæ peritiam, omnis-
que Philosophiæ ad miraculũ vsque cognitionem
& ob Theologiæ veræ scientiam & vsum,
dignissimus sempiternâ:
Quas ipse doctrinas passim in Academijs Vien-
næ, Vitebergæ, Heidelbergæ, Basileæ multis an-
nis publicè priuatimque professus est:
Multis egregiè Latinis & Græcis auctoribus
suo nitori & lumini restitutis:
Sibi ipse quidem satis longæuus: licet vigente ad-
huc ætate mortuus: vtpote cui nihil amplius,
quod disceret, superesse videretur:
Cæteris verò intempestiuè nimium ereptus,
quos scilicet, quò plura didicerat, eò docere
plura, vir iuuandis aliorum studijs
natus, potuisset:
Obijt Basileæ ex peste, Cal. Augusti, anno
M.D.XLI. Aet. XLIIX.

IN SIMONEM GRYNAEVM Theol. & Philos.

EPIGRAMMATA.

THEOD. BEZAE.

Te quicunque Simon Grynæe aspexit, amauit:
Splenduit in vultu gratia tanta tuo.
Te quicunque Simon Grynæe audiuit, amauit:
Facundo fluxit tantus ab ore lepos.
Amplius at cur non audire & cernere fas est?
Scilicet hoc fati vis inopina vetat.
Immò fallor ego. nam sint paucissima quamuis
Ingenij nobis scripta relicta tui:
Te spectamus adhuc, te nos miramur in illis:
Aeternoq́ue manes dignus amore Simon.

Suos Deus tegit.

IOAN. LAVTERBACHII.

Non deserit malis timentes se Deus.

Hæc fuit effigies celebris virtute Grynæi:
Quem mirè Spirâ texit in vrbe Deus.
Quum blasphema Faber docuisset Episcopus ore
Indigno, verbis longè aliena Dei:
Accedit cupidus placidè conuellere dicta:
Eq́ue sacris hominem vera docere libris:
Colloquium metuens, fingit se à Rege vocatum:
Cras & ad hospitij tecta redire iubet.

In-

Intereà defert ad Regem labe carentem:
Supplicijq́; pio trux meditatur onus.
Vix cœnæ, repetens socios, asſederat, atque
Colloquij breuibus dixerat ore scopum:
Quàm priùs excipiat lictorum turba Grynæum,
Vir canus celeri mandat abire fugâ.
A socijs Rheni sic mox deductus ad vndam,
Lictorum Christo fugit agente manus.
Deserit addictos nunquàm Deus, eq́; periclis
Præsidio clemens eripit vsque suo.

MICHAELIS TOXITAE.

Quis hic sit, Hospes, scire vis:
Grynæus ille maximus
Virtutibus, scientiâ,
Vitæ probitate, moribus:
Vtraque sub Solis domo
Pijs amatus omnibus.
Vin' plura dicam? Apollinis
Decus fuit cognominis:
Nunc ornat ætheris domos.

IOANNIS SAPIDI.

Quæris, Simon Grynæus ille quis fuit?
Attende, dicam: magnus ille vir fuit:
Decreta Grammatices nihil nouit minùs
Quàm Priscianus: tam propè eloquentiæ
Ciceronianæ accesſit, ut nemo propiùs:
Chrysippon exæquauit in Dialecticis:

Non hoc Iopas melius increpuit lyram:
Numeri scientiâ τὸν αὐτὸν *rettulit:*
Talis Geometer, qualis Architas fuit:
Cognitionem habuit, ut Atlas, siderum:
De moribus consimili Aristoteli modo
Disseruit & sapientiâ cœlestium:
Non Plinio Physice priores detulit:
Non cessit Hippocrati medendi indagine.
Fuit alter Aurelius sacris in litteris.
Iam quid sacræ non attigit Poëseos?
Quid est relatu dignum in historijs nouis
Et veteribus, simulq; miscellaneis
In lucubrationibus, quod nescijt?
Linguis Palæstinâ, Latinâ & Atticâ
Non aliter ac sermone plebeio vsus est.
Sed quid opus est multis, fuit planè Hippias:
Aut altor, aut vel præferendus Hippiæ:
Grex disciplinarum cui paruit omnium:
Quem luget extinctum meritò Cyclopædia:
Sui colit Grynæi quæ tumulum sacrum,
Vt Apollini huius nominis suum nemus.

IOACH. CAMERARII.

Condita Grynæi tumulo hoc sunt ossa Simonis:
Qui tua vicinus flumina Rhene videt:

Hîc

Hîc vbi præteriens Basileam diuidis vrbem:
Quò de Danubij venerat ille iugis.
Namque fuêre huius patria oppida parua Feringæ:
Nunc famâ ciuis magna sed illa sui.
Heu dolor, hîc nomen iacet illud Apollinis, & sunt
Hoc sacra Musarum corpora tecta loco.
Nam Grynæe tibi ingenuæ quid defuit artis?
Quæ laus doctrinæ? quiúe honor ingenij?
Quod studium veri? quantus fuit ardor honesti?
Inprimis sanctæ qui pietatis amor?
Hæc nos amisisse dole, & lacrymare viator:
Res caret hæc magno publica morte bono.
Tu viuis Grynæe quidem in cœloque, soloque:
Verè ibi, nobiscum fama decusq́; tuum.

IOSEPHI à PINU.

Eteostichon.

Grynæe es duro resolutus carcere carnis:
Vrbs Rheni iuncta est quà Basilea vadis.

ALARDVS AMSTELREDAMVS
Philoſophus.

Si Logicâ laus eſt præcellere in arte, Rodolphum
Par laus Agricolam debita, meq́; manet,

ALARDVS AEMSTELREDAMVS
Belga:
Literarum Græcarum & Latinarum
peritissimus:
In quibus percipiendis Coloniæ ac Louanij
plurimum ei à pueritia fuit studij,
ac temporis:
Logicarum præsertim artium singularis
æstimator:
Quas posteà in Academiâ professus Louanij,
scholis illustrauit doctissimis:
Multorum prætereà Græcorum auctorum,
maximè Hippocratis interpres
egregius:
Operum Rudolphi Agricolæ fidelis
explicator:
Felicem sui memoriam, ob multiplicem eru-
ditionem relinquens posteris:
Obijt Louanij Anno M. D. XLI.

NICOLAVS COPERNICVS
Mathematicus.

Quid tum? si mihi terra mouetur, Solq; quiescit,
Ac cœlum: constat calculus inde meus.

M. D. XLI.

NICOLAVS COPERNICVS
Torunæus Borussus, natus anno
M.CCCCLXXIII.
Mathematicarum studijs disciplinarum
eruditissimus:
Aristarchi potissimùm Samij Paradoxa
secutus:
Quum Terram mobilem, Solem in medio vniversi immobilem, non tam re & veritate, quàm
specie quadam, & saluandæ doctrinæ
suæ causâ, constitueret:
Reuolutionum tabulis in lucem editis, vnà
cum Canone Triangulorum:
Cæterà vir insigni pietate, virtute, morum
humanitate præditus:
Moritur Septuagenarius anno Salutis Christianæ M.D.XLIII.

Eteostichon.

Iosephi à Pinu.

Ex hoc excessit tristi Copernicus æuo:
Ingenio, astrorum & cognitione potens.

IN NICOLAVM COPERNICVM.
NICODEMI FRISCHLINI.

Quem cernis, viuo renitet Copernicus ore:
Cui decus eximium formæ par fecit imago:
Os rubeum, pulcriq́; oculi, pulcrique capilli,
Cultaq́; Apellæas imitantia membra figuras.
Illum ſcrutanti ſimilem, ſimilemq́; docenti
Aſpiceres: qualis fuerat, quum ſidera iuſſit
Et cœlum conſtare loco, terramq́; rotari
Finxit, & in medio mundi Titana locauit.

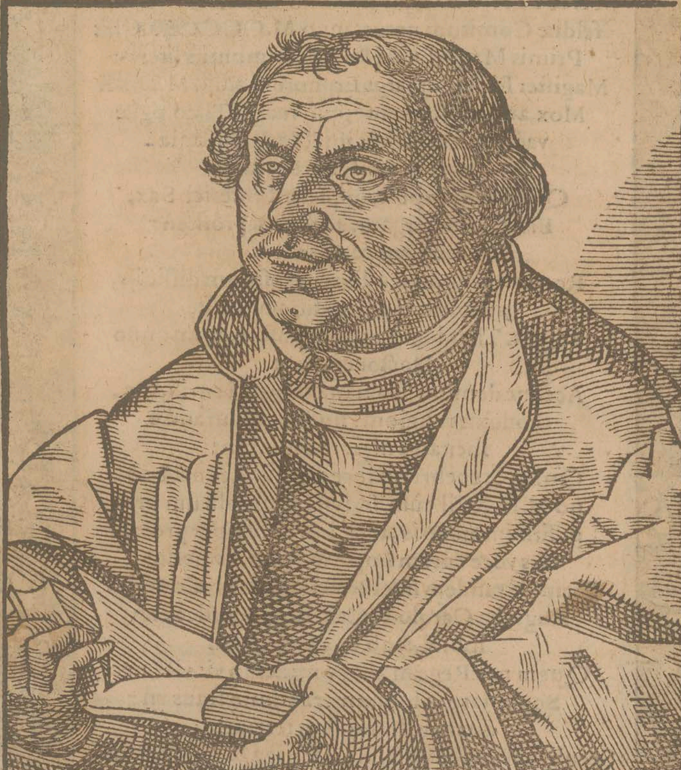
N. REVSNERI.

Si par ille Deo eſt, oculis qui ſubijcit aſtra:
Ac loquitur purâ ſidera mente poli:
Par es dijs meritò ſuperis Copernice: magna
Cui fuit in ſuperas ſcandere cura domos.
Ingenio ſtellas ſupponis & æthera docto:
Et cœlum, & cœli pandis in orbe vias.
Felix iſta dies, nato quæ prima refulſit:
Conſpicitur caudâ quâ Leo nocte minax.

BRVNONIS SEIDELII.

Arctoo mea clara fuit doctrina ſub axe:
Eſt vbi Sarmatico Pruſſia iuncta ſolo.
Ipſe nouâ cœli motus ratione notaui:
Certior hæc priſcâ regula noſtra fuit.
Omnibus ac doctis hæc fundamenta probaui:
At mea te quædam num Paradoxa mouent?

MARTINVS LVTHERVS ISLEBIVS
Theologus.

Pestis eram viuus, moriens ero mors tua Papa:
I nunc, & Christum, te, super ipse loca.

M. D. XLVI.

MARTINVS LVTHERVS ISLEBII MANSfeldiæ Comitum natus, anno M.CCCCXXCIII:
Primis Magdeburgi & Isenaci imbutus literis:
Magister Philos. creatus Erphordiæ anno M.D.IIX.
Mox, anno insequente, quò magis Theologiæ vacaret, Monachus ibidem Augustinianorum ascriptus ordini:
Quadriennio pòst, auspicijs Friderici Sax. Elect. Vitebergam, ad sacras profitendum euocatus literas:
Romam, componendis religiosorum dissidijs, auctoritate ablegatus publicâ:
Sacros. Theologiæ, eodem post reditum anno Doctor creatus:
Ac tunc demum, Romanâ inspectâ curia, Orthodoxæ religionis studio instaurandæ incitatus maiore diuinitùs:
Quam è tenebris in lucem primò eductã anno M.D.XVII. tùm scriptis in publicum propositis innumeris, tùm liberâ semper professus voce coram Imperio Rom. vniuerso:
Formulâ tandem fidei Euangelicæ in Comitijs Augustæ Carolo V. Cæs. Aug. publicè exhibitâ, & ab eo confirmatâ:
Quem nec Regum aut Pontificum vis vlla, nec Sophistarum innnumerabilium fraus vnquam vel tantillum terruit:
Seculi sui Propheta vltimus: Auriga & currus Israel:
Obijt placidè in patriâ, ipso Concordiæ secum ad cœlum subuectæ die, XVII. Febr. anno M.D. XLVI. Aet. LXIII. sepultus Vitebergæ.

IN MARTINVM LVTHERVM Eteosticha Ioan. Stolsij.

Annus natiuitatis 1483.

Natus es Islebij diuine Propheta Luthere:
Relligio fulget te duce, Papa iacet.

Annus Magisterij Philos. 1503.

Erfurdi iuuenis titulos capit vrbe Magistri:
Lustra suæ ætatis quattuor acta colens.

Annus Monachatus. 1504.

Vana superstitio corpus iuuenile cucullo
Ornat: id omne tibi fraudi age Papa fuit.

Annus Professionis Viteberg. 1508.

Mittitur Albiorin, Christo auxiliante, Lutherus:
Quantus erat vates, gloria quanta scholæ?

Annus Doctoratus, & peregrinationis Rom. 1512.

Staupicij est iussu titulos Doctoris adeptus:
Vt trucis Italiæ venit ab vrbe Lupi.

Annus Religionis instauratæ. 1517.

Relligionis opus cœno extrahis, auspice Christo:
Verax ô dextro nixe Luthere Deo.

Annus confessionis coram Caietano Augustæ. 1518.

Augusta Christum profitetur in vrbe Lutherus:
Non curans vultus, Præsul acerbe, tuos.

Annus disputationis Lipsicæ 1519.

Eccius est iusti victus virtute Lutheri:
Disputat ut Iulij, Lipsia in vrbe, die.

Annus confessionis in vrbe Vangionum 1521.
Cæsaris ante pedes, proceres stetit ante potentes,
Accola quà Rheni Vangio littus adit.
Annus Pathmi. 1522.
Carlstadij ob furias ad Saxona tecta cucurrit:
Faucibus ex sæuis rursus ouesq; rapit.
Annus Matrimonij. 1525.
Seditio agricolæ ferro est restincta potenti:
Fœdera coniugij casta Lutherus init.
Annus conuentus Marpurgici. 1529.
Marpurgi cœnæ Christi ferit acriter hostes:
Stabat ut à sæuis cincta Vienna Getis.
Annus confessionis Augustanæ exhibitæ
Carolo V. Imp 1530.
Augustæ statibus fidei confessio cunctis
Proposita est: Christi gloria læta redit.
Annus obitus. 1546.
Nona bis obscuro lux Februa constitit ortu:
In patrio ut moreris, clare Luthere, solo.
De Eodem. Ioan. Stigelij.
Fortis & extremæ verax ætatis Helias
Celsa pius cœli tecta Lutherus habet.
Adami Siberi.
Quæ genuit, rapuit te sancte Isleba Luthere:
Cœlo animus fruitur: Leucoris ossa tenet.
THEODORI BEZAE.
Roma orbem domuit, Romam sibi Papa subegit:
Viribus illa suis, fraudibus iste suis.

Quantò isto maior Lutherus, maior & illa,
Istum illamq; vno qui domuit calamo.
I nunc Alciden memorato Græcia mendax:
Lutheri ad calamum ferrea claua nihil.

IOAN. MAIORIS.

Lutherus Decimum confecit strage Leonem:
De clauâ noli quærere, penna fuit.

IOAN. LAVTERBACHII.

Magnum decus Pietas & Eloquentia.

Teutonidum celebris pietate propheta Lutherus,
Thesbites Zelo tertius, orbe suo:
Non pius humanis modò traditionibus, auctas
Restituit purgans relligionis opes.
Dum lucem tenebris prudens secreuit, & hostes
Confudit solitos bella mouere Deo.
Verùm idem docuit patriæ quoq; gloria linguæ
Germanos magnâ dexteritate loqui.
Hinc ingens meruit venturos nomen in annos:
Gloria relligio, gloria ritè loqui.

EIVSDEM.

Cœli columnæ sunt pij precatio.

In terras prono rueret ne pondere cœlum:
Supposuit cœlo brachia magnus Atlas.
Cum dulci rueret ne tellus Teutona pace:
Suffulta est precibus, magne Luthere, tuis.
Magne Luthere tuis precibus dum raptus abisti:
Cum dulci tellus Teutona pace ruit.

Doctor Atlas omnis sincerus vertice mundum
Sustinet: effundit quum pius ore preces.

GEORGII FABRICII.

Vnius Christi certare & fidere verbo,
Hæc tua vis ingens, magne Luthere, fuit.
Nemo erat afflictos solari mitior illo:
Nemo repugnantes spernere maior erat.
Ille malis hostis, dum viueret: ille verenda
Bella sepultus adhuc pro pietate ciet.
Si quæris tumulum, tumulum tibi Leucoris ora
Monstrat: si mentem, mens viget alta Deo.

IOACH. à BEVSTH.

In sua concessit quo tempore fata Lutherus,
Mortuus est puræ religionis apex.
Mens it ad astra, die cui dat Concordia nomen:
Lutherum in cœlum quæ comitata redit.
Huic quia successit lacerâ Discordia veste:
Da populo Eliæ pallia Christe tuo.

N. REVSNERI.

Seu lucem Decio virgo Concordia passa
Cæsare: Romanis seu Dea culta sacrat:
In cœlum quando remigras, diuine Luthere,
Mortuus, & superûm regna beata colis:
In cœlum pariter remigrat Concordia tecum:
Pulsaq́ fit comes huic cum Pietate Fides.
Pro quibus hinc toto vis & Discordia mundo,
Et cum Bellona regnat Erinnys atrox.

IOANNES SCHONERVS
Mathematicus.

Qui tabulas genesesq́; meas legis, ipse fateris
Astronomum pariter me, Astrologumq́; bonum.

M. D. XLVII.

IOANNES SCHONERVS CARO-
lostadius in Francia natus, anno
M. CCCC.LXXVII:

Astrologus æquè, ac Astronomus excellens:
Qui Mathematum studia plurimum operâ
industriaque suâ, & auxit, & illustrauit:
Resolutarum Tabularum opere illo egregio, sine
quibus Theoricæ, ut vocant, motuum cœ-
lestium, luce carent suâ, in publi-
cum edito:
Vnà cum altero illo Genethliaco opere Antecesſ-
soris sui Regiomontani multis modis aucto,
atque locupletato:
Quo ipse multa non ab alijs modò tradita, sed
& à se longo obseruata usu, vnum in corpus di-
gesta explicauit planissimè, et tan-
quam dissipatas ædificij partes,
extruxit bellissimè:
Præclare de re literariâ vniuersâ meritus:
Obijt Noribergæ Septuagenarius, XVI. KL.
Februar. Anno Domini M. D. XLVII.

IN IOANNEM SCHONERVM Mathematicum.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Astrorum motus, & fata regentia mundum
Qui nôrunt, multos Francica terra tulit.
Hesperus at quanto, quàm cætera sidera, fulget,
Splendidior, vultus Sole regente suos:
Tantum præ reliquis caput extulit vnus & alter:
Secula vix maius prisca tulêre decus.
Regius, alter erat, cui Mons cognominis vsum,
Et natale solum, primaq; tecta dedit:
Qui procul Ausoniâ deceßit in vrbe Ioannes:
Artis ibi specimen quum daret ipse suæ.
Alter ab hoc viuit Schonerus, laudibus artis
Non tamen inferior, quàm fuit ille, suæ.
Nostra quoq; his ducibus peragrarunt lumina cœ-
Barbarico fuerant quæ vitiata luto: (lum:
Vtq; ferè extinctam reuocauit vterq; Mathesin:
Sic tantum peperit laudis vterq; sibi:
Terra tibi quantum Bæotica fortis Orion,
Et Libycæ Atlanti debuit ora suo.
Hæc igitur vultus Schoneri monstrat imago:
Ingenium libris exprimit ipse suis.

Mathesis fati index.

IOAN. LAVTERBACHII.

E voce verbi fata consistunt Dei.

Orione suo quantum Bœotia, quantum
Lætatur Libye diues Atlante suo:
Schonero tantum lætatur Francia, cuius
Ingenio sedem tota Mathesis habet.
Signorum positu, fati cœloq́ tabella,
Iudicio quæ sint cuiq́ tenenda pio:
Qua globus, & terræ, & cœli ratione struendus:
Ingenti solers dexteritate monet.
Obseruans idem longo quæ sumpsit ab usu
Vt teneas, facili tradita lege docet:
Cuique suam cupidus fortunam dicere causis
E Physicis, ut te motibus astra iubent.
Ne cum cœlesti referas pugnantia verbo:
Scripturæq́ vagans transgrediare viam.
Cœlestis fines intra te comprime verbi:
Quàm fatis, verbo maior habenda fides.

BEATVS RHENANVS
Historicus.

Multum se Germana mihi historia, atq; Latina
Debet: me Patriæ vindice claret honos.

M, D. XLVII. H v

BEATVS RHENANVS COG. BILdius, Selestadij, Alsatiæ oppido natus, Anno M. CCCCXXCV:

Sub Cratone Vdenhemio, & Hieron. Gebuuilero primò in patria eruditus:

Lutetiæ dehinc, & Basileæ sub clariss. doctorib. doctrinæ maturitatem adeptus:

Magni illius Erasmi summus amicus & familiaris:

Priuilegio ciuilium vacationum in patriâ à Carolo V. Cæs. impetrato:

Priuatus sibi domi potiùs, quàm alijs viuens vitam planè Philosophicam, absque vllo maleficio, vllaúe iniuria:

Multis Græcis atque Latinis scriptoribus restitutis in integrum, atque recognitis.

Rerum præsertim Germanicarum indagator sagacissimus, adeoque omnis antiquitatis studiosissimus:

Qui & patriæ suæ ornamento, & exteris admirationi fuit:

Sed & præter excellentem doctrinam, innocentiæ, humanitatis, pudicitiæ, omnis denique officij & probitatis laude commendatissimus:

Gratus omnibus, nemini grauis:

Obijt Argentorati, ex thermis Martijs rediens, anno ætatis LXII, Selestadij in patriâ sepultus, anno Domini M·D.XLVII.

IN BEATVM RHENANVM Hiſtoricum.

C: VRSINI VEHLII.

O mihi poſt magnum, venerabile ſidus, Eraſmum:
Nunc quoq; vix illo, culte, Beate, minor.
Tota nihil vobis Germania doctius ingens,
Forſan & haud aliquid doctius orbis habet.

IOAN. ATROCIANI.

Doctior, an melior, nôſtrum haud finire Beate:
In te nam certant hæc generoſa ſimul.
Non te pro meritis poſſem laudare Beate:
Nam ſuperat Muſam candida vita meam.
Longiùs & tua deuincit doctrina canentem:
Et vincit vires, magne Beate, meas.

GEORGII FABRICII.

Quicquid habet noſtro Germania tempore lucis:
Debetur ſtudio, docte Beate tuo.

AEG. PERIANDRI.

Quum cupio laudes pleno cantare theatro,
Imbelli quamuis lege, Beate, tuas:
Succumbunt vires, & robora parua Thaliæ:
Filaq; Caſtalio tincta liquore cadant.
At dicam, multum debet tibi lingua Pelaſga:
Et multum Latiĳ Muſa diſerta ſoli.
Nomine cum tanto dicetur Teuto beatus:
Quòd tantum Muſæ lumen habere dedit.

IOANNIS SAPIDI.

Beatus Rhenanus loquitur.

Quòd nunc illustrata suis Germania rebus
Nascitur: est nostri non leue Martis opus.
Quòd veterũ purè auctorũ monumẽta loquuntur,
Acceptum mihi & hoc, qui legit illa, ferat.
Quòd varijs inscripta notis, & picta figuris
Patria culta mea est: auctor & ipse fui.
Inde caduca mei pars sit licet obruta terrâ:
Parsq́ue mei, cœlum, non moritura, colat:
Non humana tamen totus commercia linquo:
Nam partem partes hæ peperêre duæ.
Illa viros doctos linquet: linquetur ab ipsis,
Quum Sol occiduo tollet ab orbe caput.
Musa mei Sapidi me, consuetudinis ergò
Antiquæ, fecit post mea fata loqui:
Iussit & incidi saxo mea verba perenni:
Vt sint officij pignus & arra sui.

MATTHIAS ZELLIVS CAESARISPERgius, Argentin. Eccles. Pastor

Me primùm liquidam colit Argentina docentem
Clara fidem, Latio libera facta iugo.

M. D. XLIIX.

MATTHIAS ZELLIVS CAESARI-
spergi in Alsatia natus. Anno
M. CCCC. LXXVII:
Post Magisterij gradum Philosophici, in Academiâ cum laude adeptum.
Literis Diuinis impensè deditus:
Parochus primùm & sacerdos in æde D. Laurentij factus Argentinæ, A. M. D. XXII.
Pòst cœlesti illustratus veritatis cœlestis lumine:
Primus Antichristianæ doctrinæ palàm aduersatus:
Magna Cleri inuidiâ, & vitæ cum discrimine magno,
Profligatis ex Ecclesia superstitionibus,
Fidelibus Bucero & Hegione adiutoribus:
Sanctam Euangelij Doctrinam puram putam in vrbe docuit, annis XXVI. circiter:
Homo non doctrinâ tantùm, sed etiam Christianis virtutibus, ac præsertim modestiâ, temperantiâ & caritate in pauperes insignis:
Obijt placidè in Christo IX. Ianuarij die: Anno vitæ LXXI: Christi M. D. XLVIII.

Eteostichon.

Occubuit celebris felici sorte Mathias:
Vix tantus nostrâ Presbyter urbe fuit,

IN MATTHIAM ZELLIVM CAEsarisbergium.

Euangelium Dei donum.

IOAN. LAVTERBACHII.

Salutis est doctrina munus à Deo.

Argentina, Dei te patrum Zellius æuo,
Talis, qui cœpit verba docere, fuit.
Pertulerit quantos inuictâ mente labores,
Pro tenebris studuit dum reuocare diem:
Florens est testis Respublica: testis in altâ
Qui tunc auditor sedulus æde fuit.
Dante Deo obtinuit pulsis lux clara tenebris:
Vt niueo tandem redderet ore diem.
Hanc seruare Deus multos dignare per annos:
Vt niueo spargat clara nitore diem.
Quod luci tenebræ cedunt, verbumq́ue salutis
Quod passim regnat, munus id omne Dei est.

NIC. GERBELII.

Sex & viginti Christum docet impiger annis:
Primus & insuetum Zellius vrget opus.
Infensus Papæ, scelerumq́ue acerrimus hostis:
Nec minùs & molles sæuus in hypocritas.
Parte aliâ nunquam, quos dura premebat egestas,
Auxiliatrices deseruêre manus.
Moribus & vitâ doctrinam expressit: & ipsi
Mors fuit haud aliud, quàm sopor esse solet.

ANONYMI.

Exegit decies ſeptenos Zellius annos:
Triginta in ſummâ hîc Parrochus æde fuit.
Quinque Euangelium docuit per luſtra renatum:
Hoſtis hypocriſeos, Pontificumq́; grauis.
Cenſor erat ſcelerũ vehemens: quæq́; ore profeſſus
Expreſſit vitâ, pauperum vbique pater.
Lingua loquebatur, quæ corde animoq́; ſedebant:
Nec quicquam inflatâ mente ſuperbus erat.
Omnium obit tandem luctu (mirabile viſu)
Dum ſedet, & ſanctas fundit ad aſtra preces.

IOANNIS SAPIDI.

Hoc Matthias iacet ſepulcro Zellius:
Qui Chriſtiani functus officio ſacro
Præconis apud Argentoratum, plus minus
Annis viginti ſex, eâ ſimul fide,
Eâ ſimulq; diligentiâ: ut opere
Sategerit præſtare quoque, quod docuerat.
Hinc eius in demortui funus dolens
Et mœſta prodijt ferè omnis ciuitas.
Is fruitur illâ nunc beatitudine,
Ad quam ſuum gregem vocauit ſedulò.
Optabilis mors, quæ benè morientibus
Finis ſui, æternæq́; vitæ exordium eſt.

MICH. TOXITAE.

Primus in hac veram doctrinam Zellius vrbe,
Erroribus purgauit à quàm plurimis.

Hostis erat scelerum, cultor virtutis, amicus
Veri: nihil fortis timens pericula.
Aequauit vitâ doctrinam sanctus honestâ:
In pauperesq; liberalior fuit.
Felix coniugio, felix florente senectâ,
Obit dolore ciuium grauißimo.

EIVSDEM.

Zellius, ut vitæ bisseptem lustra peregit,
Mutauit vitam nobiliore suam.
Illius, optatâ licet ipse quiete fruatur,
Argentina tamen tristia fata dolet.
Namque ita degebat vitam, ne cerneret vllum,
Vel virtute sibi, vel pietate parem.
Sex lustris Pastor summus, lustro at minùs vno
Sinceram docuit primus in vrbe fidem.
Præco pius Christi, sed Papæ asperrimus osor:
Zelo quippe malos oderat ille pio.
Dißimulare nihil, nihil is simulare solebat:
Sed par doctrinæ vitaq; corq; fuit.
Nocte dieq; suas ædes patefecit egenis,
Et se pauperibus præstitit ille patrem.
Tandem, vbi sollicitè cōmissa Ecclesia Christo est,
Exspirat, Domino vota precesq; ferens.

ABRAHAMI LOESCHERI.

Hîc situs est, placidâ consumptus morte, Mathias:
Si modò, qui viuit, mortuus esse potest.
Spiritus æthereas saluus peruenit ad arces:
Perpetuum toto nomen in orbe volat.
Hoc duce diuinum cœpit splendescere verbum,
Ac benè deterso clarius esse situ.
Asseruit summi crescentia dogmata Patris:
Dum vox, dum virtus, dum ratio vlla fuit.
Quisquis es, huic faueas, & fausta precare viator:
Et dic, sub terrâ molliter ossa cubent.

NICOLAI REVSNERI.

Te quoque Pontificum Zelli sacra ficta colentem:
Cæsareus cui Mons patria clara fuit:
Te fidei demum renouatum luce beatæ,
Quando Dei purè cœlica verba doces:
Argentina colit merito post funus honore:
Per te quæ cœpit noscere ritè Deum.
Fidus erat dux Pfarrerus, pariterq́ʒ Iacobus
Sturmius: hic Prætor, Consul at ille bonus.
Annorum moreris tandem satur, atque laborum:
Fatalis Iani lux tibi nona fuit.

Eteostichon.

Phœbus ubi rutilans Capricorni signa reliquit,
Zelli care, quies mors tibi visa fuit.

CASPARVS CRVCIGER
S. Th. D.

Lipsia dat patriam: cathedram dat Leucoris alma,
Ac tumulum: nomen crux mihi sancta Dei.

M. D. XLIIX. I ij

GASPAR CRVCIGER LIPSIENsis, Cal.Ian.natus anno M.D.IV.
Præceptore vsus in patria Casp.Bornero,& Petro Mosellano domestico, amplius quadriennio:
Colophone studijs suis VVitebergæ imposito:
Trium linguarum egregiè peritus:
Omni prætereà liberali arte & doctrinâ politus: Mathematum præsertim,& Physicæ, & Medicinæ studijs excellens:
Summum pòst Doctrinæ gradum in Theologia adeptus,& Doctor salutatus:
Quam non viua solùm voce , sed & scriptis, amœniss. ingenij,& fidei sanctiss.testibus,plurimum illustrauit atq; propagauit:
Fidus Christi præco , & fidelis M. Lutheri in opere Domini conficiendo adiutor, & socius:
Obijt in statione sua Vitebergæ,corporis viribus ingenium minimè adæquantibus,florente adhuc ætate: anno vitæ confecto XLV: salutis M. D. XLIIX. XVI. Nouembris.

Iosephi à Pinu.

ETEOSTICHON.

Fertur in Aemonio Latonæ filius arcu:
Vt Cruciger fati noxia tela tulit.

IN GASP. CRVCIGERVM.

PETRI LOTICHII.

Ore tribusq́ potens linguis, & pectore Gaſpar,
Talis, adhuc vitâ quum frueretur, erat.
Gaſpar, ouile Dei qui rexit, vimq́ luporum
Reppulit, & iuuit relligionis opus.
Luſtra ſui nondum bis quinque peregerat æui:
Funere ſublatus quum fuit ante diem.
Lucida nunc coràm, cœleſti ſede receptus,
Quæ priùs ingenium calluit, aſtra videt.

GEORGII FABRICII.

Cui ſacer eſt tumulus? Chriſto. quis condita ſeruat
Oſſa chorus? Spes, & cum Pietate Fides.
Quis cubat hîc? Cruciger. quænā monimēta reliquit?
Plurima, præſtanti non renuenda viro.
Qualis vita fuit? diuini plena timoris.
Quod munus? populum Chriſte docere tuum.
Quæ ſtudia? in ſacris libris perferre labores?
Quæ mens? digna bono, digna pioq́ viro.

IOAN. LAVTERBACHII.

Aeternæ meditans ſedis contingere vitam,
Cogitur innumeras exſuperare cruces.
Caſparus Cruciger, Doctor clariſsimus, iſtud,
Ergo non fruſtra nominis omen habet:
Dum ſcriptis Chriſtum confeſſus & ore ſalutem
In templis docuit ſedulus, inque ſcholis:

Quas non ille cruces, quæ non mala passus, in astra,
Quò crucis, & mundi vi penetraret onus?
Dum crucis et mundi per onus penetrauit in astra,
Cum Christo Cruciger regna beata colit.
In Christo cruciger, qui non crucis horret acerba,
Post crucis ærumnas gaudia saluus adit.

ADAMI SIBERI.

Iam curis hominum exutus requiescis in urnâ:
Iam vitæ Cruciger te mala nulla premunt.
Felix, cui mortis victorem in morte tueri,
Saluantisq; frui contigit ore Dei:
Dum vixti, Christum linguâ es calamoq; professus:
In Christum, cecidit nec tua morte, fides.
Ante Deum fulges, cœlo ceu Lucifer alto:
Tanta manet doctos gloria, tantus honos.

N. REVSNERI.

Tertia lux Idus sequitur quæ mœsta Nouembreis:
Heu fati Cruciger conscia magne tui est.
Cura tibi populum de relligione docere,
Atque sacros libros scribere cura fuit.
Leucoris ô quantum morientem luxit ad Albim:
Gymnasij cuius doctor, & urbis eras?
Floribus illa tuam memor hîc solennibus vrnam
Seruat adhuc, studij pro pietate tui.
At tua fama polo manet æternata soloq;:
Et mens ætheriâ viuit in arce Deo.

VITVS THEODORVS PASTOR
Eccleſ. Noriberg.

Sacra Dei fidus colo Noride doctor in urbe:
Quod dederat, reddo munus & ipſe Deo.

M, D, XLIX.

VITVS THEODORVS PATRIA
Noribergensis:
Academiæ VVitebergensis alumnus vetus:
Philosophiæ pariter & Theologiæ studium amplexatus indefessum:
In illâ Magistri, in hac si minùs nomen, at omen diuino assecutus numine Doctoris clariss:
Quod suis partim, partim doctoris sui M. Lutheri, ceu iudicis & approbatoris digniss. Commentarijs sacr. script. in publicum editis, satis euidenter contestatus est:
Reuocatus ob id Noribergam, ac ministerio præpositus Evangelico in æde Sebaldina:
Colloquio præterea doctorum virorum de religionis controuersiâ adhibitus Ratisponæ in Comitijs, anno M.D. XLVI:
Magna vi eloquentiæ, & vitæ sanctimoniâ præditus:
Carus suis, Carus exteris:
Obijt in patria feliciter, XXIV. Martij. M.D.XLIX.

Eteostichon.

Iosephi à Pinu.

Hac tristi est clausus Vitus Theodricus in urnâ:
Noricidæ populi Pastor, & vrbis honos.

IN VITVM THEODORVM Theologum.

EPIGRAMMATA.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Effigiem VITI pictura hæc monstrat inanem:
Conueniens nomen cui Theodorus erat.
Clara pios dedit huic urbs Noricaberga parentes:
Addidit ingenio sed sua dona Deus.
Ipsius mores casti & sine labe fuerunt:
Iustificâ coluit te quoque Christe fide.
Sparsit & in patriâ, constanti robore mentis,
Pura Euangelij semina voce suâ.
Ingenij monimenta sui, sed plura Lutheri
Edidit: his poterunt secla futura frui.

IOAN. LAVTERBACHII.

Vitâ exiens, præco Dei vitam petit.

Qui sacra collegit primus dictata Lutheri:
Et prælo, fierent ut manifesta, dedit:
Qui multos scripsit de relligione libellos:
Et veram docuit mente probare fidem:
Claruit hac VITVS Theodorus imagine: magnâ
Pegnesi præco fidus in urbe Dei.
A vitâ quanquàm sortitus nomen habebat:
Annis vita tamen non diuturna fuit.

Aduersis longo conflictans tempore morbis,
Deserit in Christo morte solutus humum.
Spiritus ad cœlos, quos suspirauit, abiuit:
Cumq́ꝫ Deo superûm sede beatus agit.
In Christo moriens, studijs qui profuit orbi,
Non moritur, vitam morte beatus agit.

ADAMI SIBERI.

Hic quoque Christe tuum nomen, verbumq́ꝫ pro-
Sincerâ fidei simplicitate fuit. (fessus
Doctrinam didicit quam præceptore Luthero:
Noluit ignotam ciuibus esse suis.
Audijt ergo illum Pegnesidos accola ripæ,
Tradentem veri dogmata pura Dei.
AEdijt, & tali sese doctore beatam
Dixit arenoso Noricaberga solo.
Quid memorem, scripsit quos de pietate libellos,
Regnum oppugnantes, impie Papa, tuum?
Nunc in sanctorum cœtu, vatumq́ꝫ patrumq́ꝫ
Perpetuæ felix tempora pacis agit.
Et vel inauratam cytharam dum tractat, acerrã
Ante Deum vel, quæ thure referta, tenet:
Extincto pro se Christo debere salutem,
Illius adsertum seq́ꝫ cruore canit:
Membra, domum mentis, lucis reditura sub auras,
Norica terra tulit, Norica terra tegit.

NICOLAI REVSNERI.

Defunctus loquitur.

Multum qui ſcribit, multum quoq; viuere terris
Creditur: hinc ætas ſcripturit iſta nimis.
Pauca equidem ſcripſi, ſed vitæ commoda ſanctæ:
Per me commodius Biblia quiſq; legit.
Per me Euangelij fit lectio clarior: ægris
Per me pectoribus certa medela venit.
Sat ſcripſi, ſat ego vixi quoq;: nempe profeſſus,
Dum vixi, patriæ cœlica verba meæ.
Quod ſupereſt, Chriſto ſuper æthere viuo beatus,
Quem colui: felix viuere vita Deo.

PANTAL. CANDIDI.

O date Vite Deo, per templa, fauente, ſacerdos,
Iuuiſti ſtudijs templa beata ſacris.

MARTINVS BVCERVS
Theologus.

Dum viuo, Christum doceo: pro munere cœlum
Dat Christus: negat hinc Papa cruentus humum.

M. D. LI.

MARTINVS BVCERVS SELESTADII CE-
lebri Alsatiæ oppido natus, anno M.CCCC XCI:
Cui ex Dominicanorum cloacâ, Lutheri voce,
VVormatiæ coram Cæsare liberè loquentis,
excito, varijsque insidijs pòst appetito,
Restitutam apud se Argentina (vt & Vlma)
lubens debet Ecclesiam:
Cuius & eruditionem singularem, & zelum pietatis eximium, cum eximiâ prudentiâ coniunctum, omnibus seculis testabuntur, tùm doctissimæ ipsius lucubrationes, & in publicis Comitijs disputationes habitæ; tùm pro Ecclesiarum pace, quamuis non felici semper successu, labores exhausti:
Is igitur Theologus verè Aretius Bucerus, post vicennium integrum, quo Argentinæ sacras literas in Ecclesiâ & scholâ docuit, in Angliam demum profectus:
Edouardo VI. Religioss. Rege vocante, Cantabrigiæ in Academiâ Theologiam, summo cum doctorum piorumque omnium concursu, circiter biennium professus:
Quum placidâ morte Prid. KL. Mart. anno M.D. L I. annum ætatis agens LXI. obijsset:
Quinto pòst anno, euerso post Eduardi Regis obitum Religionis statu, erutus crematusque, anno M.D.L V I. martyrij palmam tulit:
Quarto rursus pòst anno, admirabili rerum vicissitudine, sub Elisabeta Regina, iudicio aduersus innocentem publicè rescisso, inintegrum restitutus, anno M.D.LX.

IN MARTINVM BVCERVM. Theologum.

EPIGRAMMATA. THEOD. BEZAE.

Natales Bucere tuos Germania iactat,
Natalibus felix tuis.
Quis verò & quãtus fueris, tua scripta loquuntur,
Ad littus orbis vltimum.
De vitâ si quis rogitet, Germania dicet:
Inuita Bucerum expuli.
Ast ego sic pulsum (pia dixerit Anglia) foui,
Tandemq́; texi mortuum.
Verùm mox eadem (factum ô immane) sepulcro
Flammis cremauit erutum.
Fallor ego, totus terrenæ fæcis an expers
Bucere sic cœlum tenes?

IOANNIS CHECI.

Vita grauis misero, grauior mors: sed tibi tanto
Mors nec vita potest esse Bucere grauis.
Vita fuit Christus, mors lucrum: viuere cessas
Naturæ: at Christus vita perennis adest.
Alma fides Christi, quam tu super astra ferebas,
Te super astra eadem sustulit alma fides.
Quumq́; tui mores, pietas, doctrina probentur:
Mors tua non grauis est, & grauis est eadem.
Mors grauis est nobis orbatis Lumine tanto:
Non grauis est tibi, quæ vita beata tibi est.

Doctrinæ studium, vitæ constantia, mortis
Exitus, ô idem sit mihi Christe precor.

ALEXANDRI NOVELLI.

Cognita Germanis, benè cognita sancta Britannis
Vita Bucere tua, & lingua Bucere tua.
Cognita sunt latũ sanctißima scripta per orbem:
Queîs pia nulla magis, docta nec vlla magis.
Sed Cantabrigiæ, non toto cognitus anno,
Conditus es tumulo, magne Bucere, breui.
Sic Cantabrigiæ, fatorum lege, Bucere
Cognitus & decus es, conditus & dolor es.

GVILIELMI BVCLAEI.

Lis est, Germanus fueritné Bucerus, an Anglus:
Vtraq; gens, causam quo tueatur, habet.
Mundanum celebris fecit Germania ciuem:
Cœlestem ciuem terra Britanna facit.
At cœlum mundo longè est præstantius: ergo
Conditio melior terra Britanna tua est.

THOMAE HATGHERI.

Germanis Martine tuis, est nota Britannis,
Omni nota solo fama Bucere tua.
Te tua magnificis Germania laudibus effert:
His dedit, & nunc dat terra Britanna pares.
Omni nota solo, tua scripta Bucere leguntur:
Quæ prohibent dominum morte perire suum.

GVILIELMI VVICHANI.

Laudémne? an lacrymem tua tristia fata Bucere:
Nobis sunt sanè tristia, læta tibi.
Te nobis lacrymo, diuine Bucere, reuulsum:
Gratulor annexum te tamen esse Deo.
Funus idem vnius lætum est & triste Buceri:
Ipsa tamen maius gaudia pondus habent.
Non tibi, sed nobis moreris, Martine: beatus,
Qui moritur mundo, viuat ut ille Deo.

GVILIELMI DAII.

Et vitâ felix Bucere, & morte fuisti:
Et cœlum, geminâ sorte beatus, habes.
Quid viuus poteras optare beatius vnquàm,
Quàm viuâ summum voce docere Deum?
Quid moriens, quàm (quod viuus sæpè antè petisti)
Vita quod hæc docuit, morte docere tuâ?
Scilicet hæc superas isti sortitus ad oras:
Vt meritò ex omni parte beatus eas.
Sic ô sic iusti misero rapiuntur ab orbe:
Ne videat mœstos turba beata dies.

THOMAE IEFFRAEI.

In sanctos sæuit mundus, fera bella minatur:
Nouit cum Christo vincere vera fides.
Bella gerit mundus tecum, diuine Bucere:
Tu semper fidei numine tutus eras.
Nobilis ô fidei doctor, Christiq; minister:
Tu procul à mundo nunc super astra manes.

P. CANDIDI.

Ornauit, docuit, conformauitq; Bucerus
Templa, scholas, vrbes eloquio, arte, fide.

IOAN. LAVTERBACHII.

Ecclesiastes orbis est ludibrium.

Doctrinâ rerum Bucerus cultus & arte:
Infidæ liber Sortis in orbe iocus:
Iactatus terrâ, pelagi iactatus & vndis,
Ob Christum forti pectore damna tulit.
Sortis contemnens ludibria, damnaq; rerum,
Doctrinæ sparsit semina pura Dei.
Non operum docuit meritis æterna mereri:
In Christo solâ iustificante fide.
E patriâ cedens, à Rege vocatus ad Anglos
Externâ vixit, nec diuturnus, humo.
Hi sine mente fidem reuocantes, condita quamuis
Ingrati nudant corpora, dantq; rogo.
Pòst Regina tamen cum magno prorsus honore
Restituens cineres ponere curat humo.
Somniet in mundo ne verbi Doctor honores:
Sortis enim verbi est Doctor in orbe iocus.

ANONYMI.

Ludibrium sortis, variè iactatus ARETI,
Semina doctrinæ pandis vbiq; tuæ.

Præreptum fato tumulauerat Anglia corpus:
Quod cadit in tristes atra fauilla rogos.
Regia sed cineres virgo miserata repostos
Vrnæ supremo iussit honore dari.

N. REVSNERI.

Multum equidem Bucere tibi Germania debet:
Anglia sed debet plus tamen ipsa tibi.
Nam pietas & relligio te sancta docente
Crescit, habetq; decus clarificata suum.
Scit Cantabrigiæ urbs, scit & Argentina: probasti
Cui doctor fidei pectora plena piæ.
Te quamuis inuita fugat Germania: quamuis
Anglia post mortem te (scelus) ipsa cremat.
Quem viuum colit, & digno veneratur honore:
Quam facti tandem pœnitet vsq; sui.
Maior ab exequijs tua nunc quoque gloria surgit:
Quis sis, & quantus, pagina multa docet.
Februa ter septena cremat, necat ultima: cœlo
Quæ tibi vita datur, vita beata datur.

Eteostichon Iosephi à Pinu.

Currit ut obliquo per Pisces tramite Phœbus:
Bucerus felix regna superna capit.

PAVLVS FAGIVS
Theologus.

Quærere, quis fuerim, noli: mens vna, fidesq́;
Bucero mecum, vitaq́;, morsq́; fuit.

M, D. L.

PAVLVS FAGIVS PALATINVS,
Tabernis Rhenanis natus anno
M. D. IV.
Primis ſtudiorũ fundamentis Heidelbergæ poſitis.
Quum ſanctæ linguæ
ſtudio arderet incredibili,
Sub Capitone doctore (cui poſteà ſucceſſit) Argentinæ ad miraculum vſque peritiſſ. eius euadens, ipſis Iudæis teſtibus:
Iſnæ primùm Moderator ſcholæ, dein Paſtor
factus Eccleſiæ:
Petro Buflero, Senatore eius vrbis primario, Patrono vſus incõparabili, ſancta in lingua exornanda,
vnà cum Elia Leuita Iudæo Veneto doctiſſ.
Argentinam demum euocatus, & in ea (Conſtantia vrbe priùs tamen reformata etiam
per biennium)
Tùm Paſtoris, tùm Doctoris egregiè munus ſuſtinens, anno M. D. XLIV:
Tandem periculoſiſſ. Germaniæ tempeſtate, Cæſare victore, in Angliam abreptus cum Bucero collega, & Synaſpiſte:
Cantabrigia vix ſalutatâ (heu) mortuus anno M.D.
L. Prid. Id. Nou. annum vitæ agens XLV:
Eandem quinto pòſt anno cum Bucero martyrij
palmam, Marianis temporibus exhumatus
ac crematus, tulit:
Simul poſteà cum eodem, ſub Eliſabetha regina,
ipſius memoria in integrum reſtuta,
Anno M.D.LX.

IN PAVLVM FAGIVM Theologum.

EPIGRAMMATA.

GVILIELMI DAII.

Bucero primas dedimus: tibi Paule secundas
En damus, Hebrææ gloria prima scholæ.
Hoc vno inferior Bucero Paule fuisti,
Quòd prior extremum cernis adesse diem.
Verùm illo maior Bucero Paule fuisti,
Quòd prior æterno es iussus adesse Deo.
In reliquo similem duxistis tempore vitam:
Ambo salutiferi bucina fida Dei.
Ambo stelliferi sparsistis semina regni:
Semina prouentu non caritura suo.
Vnde vtrunq; Deus magno dignatus honore,
Vtrunq; ad superi transtulit astra poli.
Et ne vestra queant communia fata putari,
Qualia sunt, quæ nos, vulgus inane, ferunt:
Mors postquàm è vitâ, solitâ vos lege tulisset,
Restituit sacris ossa cremanda focis.
Non ut confeßi tantùm, sed ut vltima paßi,
Scandatis celsi sidera summa poli.
Felices animæ, superas licet ijstis ad oras,
A nobis vestrum nomen abire nequit.
Eximiâ semper viuetis laude perennes:
Quam canet Aonijs nostra Thaleia modis.

IOSEPHI A PINV.
Eteostichon.

Sole orto volucrum Regina leuatur in ortu:
Fagius ut sensit tela cruenta necis.

GVILIELMI VVICHANI.

Dulcibus ut Christi Fagius requiescat in ulnis,
Sustulit è terris in sua tecta Deus.
Papa, quòd ut sanctus superas migrauit ad oras,
In terris tumulo non dedit esse locum.
Flammea sed primã sequitur mors altera mortẽ:
Quodq́ erat in terris, id datur omne rogis.
Morte sed ex geminâ duplex en vita resurgit:
Altera dat terris, altera adesse Deo.
Mens agit in summis, licet ustus corpore, cœlis:
Viuere nobiscum viuida fama facit.
Esse quid hoc dicam? certè est mirabile dictu:
Interimunt vnum, non duo fata, virum.
Aspera nonnullis vitam mors abstulit una:
Nil Fagio mortis spicula bina nocent.
Sic sanctis Dominus medijs dat viuere flammis:
Sic sanctâ iustus viuet ad usq́ fide.

HVGONIS BLYTHI.

Fidus adiutor Fagius Buceri,
Sanctus Antistes fidei, remotis
Partibus terræ pietate notus,
Atque superstes.

Hunc quòd immites rapuêre Parcæ,
Lugeat pontus, lacrymetq́ tellus:
Atq tu semper tumidos profunde
Anglia planctus.

Ingratitudo beneméritorum præmium.

IOAN. LAVTERBACHII.

Ingratitudo commodantium comes.

Vt genus humanum pauit glans fagina quondam:
Quàm priùs è varijs mensa grauata cibis:
Fagius interpres sacrorum candidus, orbis:
Conditor Hebræo cui dedit ore loqui:
Pro meritis operum peragrans Sionia Tempe,
Sic auditori sacra fruenda dedit.
Haud operæ parcens, plantauit sacra docendo:
Haud æri, linguam fouit Apella tuam.
At quæ pro tanto cumulauit dona labore,
Dum sibi non studuit, sed Pietatis opi?
Ni miserans hominis sortem Buslere fuisses,
Et coniux, rerum nil tenuisset inops.
Mille reliquistis solidos, pluresq́ benigni:
Fudit in Hebræos, quos dedit ære, libros.
Quòd non incœptos absoluit cura labores,
Hunc rapuit nondum terra Britanna senem.
Quamq́ tuis fuerit studijs ingrata, sepulcro
Nudata in cineres ossa redacta manent.
Sunt ingrata pij mundo bona præstita: rectè
Tristia pro factis præmia sanctus habet.

IOACHIMVS VADIANVS MEDIcus, & Poëta.

Phœbi cultor eram, medicæ studiosus & artis,
Ac melicæ: Galli Consul in vrbe bonus.

M. D. LI.

IOACHIMVS VADIANVS SANgalli oppido Heluetiorum natus:

Poëta excellens, Mathematicus, ac præſertim Geographus exactiſſimus:
Quod ipſius in Pomponium Melam commentarij, & trium orbis partium Epitome demonſtrant:
Medicinæ denique Doctor inſignis, publicè in eâ Viennæ Auſtriæ adeptus laureolam:
Adde etiam eâ tum prudentiâ, tum integritate vitæ præditus, ut ei patria ſummum Magiſtratum ultrò detulerit:
Quin & Theologus ſui ſeculi eximius,
Libris contra Enthuſiaſtas ſui temporis editis compluribus:
Opere prætereà de Sacramentis fidei Chriſtianæ ſcripto paſſim cognitus:
Lumen adeò diſciplinarum omnium clariſſimum:
Suarum virtutum gloria fruens, iam ſenex, placidiſſimâ feliciſſimaque morte, beatam ſui memoriam relinquens,
E uiuis exceſſit, anno Salutis M.D.LI.

IN IOACHIMVM VADIANVM Medicum & Geographum.

EPIGRAMMATA.

IOANNIS CHESSELII.

Quò tendis, Peregrine? vel quid erras
Longâ ambage diu, morasq; perdis?
Quæ terræ loca, fluminum meatus,
Quæ vrbes, qui maris accolæ potentis:
Quà dites Asiæ patent recessus,
Aut quà Marmarici fremunt leones:
Aut cui vecta dedit puella nomen:
Terram frugiferam & viris potentem,
Quam passim memorant sacri & profani,
Si vidisse breui iuuat libello:
Sta, pausa, requiesce lassus: ecce
Hîc stant Mercurij duces columnæ.
Infesso pede, nec labore multo,
Per terras, pelagusq; fluctuosum
Te mirâ Vadianus arte ducet.

GEORG. FABRICII.

Tu ciues Vadiane tuos, vrbesq; gubernas:
Non tales vates expulit urbe Plato.

GASP. BRVSCHII.

Musarum Ioachime bonus, Phœbiq́ʒ sacerdos,
Atqʒ poëtarum rex Vadiane clues.
Vrbis honoratæ Consul tu sceptra, simulq́ʒ
Totius Heluetiæ iura superba regis:
A Philyræ quæ sunt, ad Iuræ culmina montis,
Diuitis & Rheni flumen ad vsque, lacu.

Vitæ via Christus.

IOAN. LAVTERBACHII.

Errare nescit ambulans Christo duce.

Natus honoratæ Vadianus stirpe, priori
Tempore quam dignus nobilitârat honos:
Splendidior fieret Musis ut cultus & arte,
Adderet & magno maius honore decus:
Tractauit medicas celebris feliciter artes:
Ingenij varias dote reliquit opes:
Explicuitqʒ Melam, terræ descripsit & orbem:
Lux ut Apostolicis esset aperta libris.
Hinc satur annorum, senij pertæsus & æui,
Ascendit Christo saluus in astra duce.
Credulus astra petēs Christo duce & auspice Chri-
Haud errans rectis finibus, astra petit. (sto,

GASPAR HEDIO ECCLES.
Argent. Pastor.

Si vocem fortasse meam Argentina requiris:
Sit viuæ vocis vox tibi muta loco.

M. D. LII.

GASPAR HEDIO GERMANVS
Etlingæ honestâ natus familiâ:
Friburgi primò, dein Basileæ opt. art. studijs
eruditus:
Illîc Magistri Philosophiæ, hîc Doctoris Theologiæ nomen adeptus:
Ac deinceps, vixdum renatâ in Germania Euangelij luce, Moguntinus Ecclesiastes
constitutus, anno M.D.XX.
Pòst veritatis luce illustratus diuinitùs,
M. Zellio, & M. Bucero tunc primùm Argentinæ verũ instaurantibus Christianismum,
adiutor & collega datus, anno
M.D.XXIX:
Summi Concionator Templi, per totos annos
XXIII. fidelis pariter ac diligens:
Summus præterea Philistor & Polyhistor
fide digniss.
Obijt in Christo feliciter, magno sui desiderio
cunctis relicto, XVII. Octobr. M.D.LII.

IN GASPARVM HEDIONEM Theologum.

EPIGRAMMATA. MARTINI CRVSII.

Ἡδίων τὸ φάος λίπεν ἡδυεπὴς ἀγορητής.
    αἰ αἶ κάρτα θανὼν ἡδὺς ἀωρὶ γέρων.
κηρύξας Χριστοῦ δὴν πιστῶς ἡδέα μῦθον,
    καὶ πιστευσάμενος σώφρονι τόνδε βίῳ.
ἐν τίνι παιδείᾳ τοίη νῦν αὖτις ἐσεῖται;
    τὶς δ' ἑρμηνεύσει βιβλία τόσσα πάλιν;
πρὸς τίν' ἀγωγὸν ἔτι σφι νέοι βλέψουσι πένητες,
    ἱέμενοι μαθέειν. οἷς φίλον ἕρκος ὅγε:
ὢ κακότης ἀμή, μῆτερ θυμαλγέος ἄτης.
    σοὶ κολέων, τοῖον φῶτα κάλυψε θεός.
ἀλλ' ὀλίγοι βραδέων ἀνθρώπων αὐτὸ νοοῦσι,
    καὶ πλείστοις τὸ δοκεῖ δρᾷν φύσις, ἠὲ τύφη.
Ἡδίων σὺ δὲ χαῖρε, κακῶν προπεφυγμέν' ἀέθλων,
    εὐνοίῃ βουλῇ ἀθανάτοιο θεοῦ.
ἡδόμενος δὲ μέως μαλακῆς ἐνὶ κεύθεσιν αἴης,
    πᾶσι σὺν ἐκλεκτοῖς ὕπνον ἴαυε γλυκύν.
μέσφα κέ σ' ἀνστήσας νεκυοσσόος αὖθις Ἰησοῦς,
    εἰς ἕδος ἀλήκτου ἡδὺ βίοιο τιθῇ.

NICOLAI REVSNERI.

Seu vis historicus, fidei seu doctor haberi
Magne Hegio, rectè nomen utrumq; geris.
Te fidei sanctæ vocat Argentina fidelem
Mysten, & vocem laudat amatq́; tuam.
Te legit historicum Germania tota fidelem:
Quum legit, historiam laudat amatq́; tuam.
Mortuus ut sis ergo, superstes viuis in orbe
In doctis, hæres ætheris ipse, libris.

GEORGII FABRICII.

Tu quoque committis Germanis Hedio chartis
Quod fit, quodq́; actum condito ab orbe fuit.

PANTAL. CANDIDI.

Argentina tuis Hedio pia dogmata templis,
Sincerâ docuit relligione Dei:
Quumq́; tibi pietas sit priscaq; gloria cœli:
Non poteris tanti non meminisse viri.

AEGIDII PERIANDRI.

Historias arcto conanti ducere filo,
Ipse dedit proprias Phœbus habere manus.

Iosephi à Pinu Eteostichon.

Extulit ora sequens Octobris Lucifer Idus:
Hedio vbi Parcæ lege solutus obit.

IOANNES COCHLAEVS
Theologus Pontificius.

Patria Noris erat: sed mens diuersa fidesq́ue:
Pontificum calamo tutor, & ore fidem.

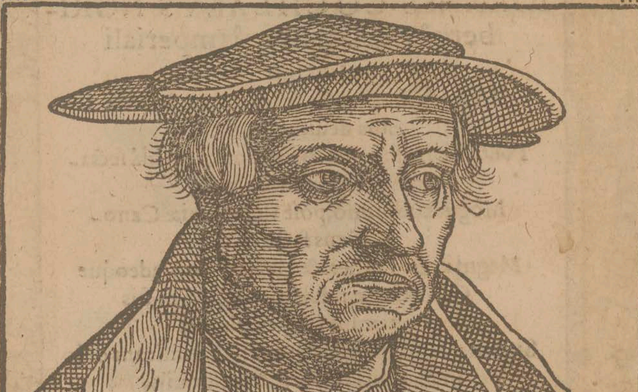
M. D. LII.

IOANNES COCHLAEVS NORIbergâ ciuitate liberâ Imperiali natus:
Multijugâ instructus eruditione, & sacris totus deditus literis:
Pontificiæ religionis ab extremâ pueritiâ sectator perseuerantissimus:
Moguntiæ primò, pòst Vratislauiæ Canonicus factus:
Magni illius Lutheri & Melanthonis, adeoque Orthodoxæ fidei Euangelicæ hostis in omni vitâ acerrimus:
Summo & inexpugnabili cum his dimicans odio in comitijs Imperij, & colloquijs, VVormaciæ, Augustæ, Ratisponæ, vsque ad ignem:
Multis præterea & varijs, pro Canonicæ scripturæ, & Catholicæ (si Dîs placet) Ecclesiæ auctoritate, libris in publicum propositis:
Obijt Vratislauiæ, anno M.D.LII.

Si tua tanta fides, audacia quanta fuisset:
Si pietas, & si relligionis amor:
Par reliquis Cochlæe fores, aut maior honore:
Lædere quos scriptis summa cupido fuit.
Te tamen annumerat tantis quoque Musa merentē
Luminibus: virtus quòd vel in hoste placet.
Lilia sic inter crescens vrtica, rosasque
Germinat, & fruitur floris honore boni.

L

SEBASTIANVS MVNSTERVS
Coſmographus.

Sat linguæ fuerat fontes mihi tradere ſanctæ:
Scribere ſed mundi me iuuat hiſtoriam.

M. D. LII.

SEBASTIANVS MVNSTERVS INGEL-
hemij natus, anno M.CCCC.XXCIX.
Matheſeos Geographiæque, & in primis Hebrææ linguæ in Academiâ Heidelberg ſtudioſiſſ.
Profeſſus ob id aliquandiu Franciſcanorum ordinem Tubingæ:
Quò ſtudijs huiuſcemodi ſibi vacare liceret impenſiùs:
Præceptore vſus Ioan. Stoflero Mathematico excellentiſſ.
Demum ſanctæ Linguæ Profeſſor Baſileæ conſtitutus:
Plurimis tum in ſacras literas, tùm in varias Matheſeos partes, ſcriptis in publicum editis:
Ac præſertim laborioſiſſ. illo Coſmographiæ opere, quo duce peregrinari terrarum orbem, domi etiam manendo, licet, egregiè nobilitatus:
Germanus Eſdras, Straboque: immortali dignus memoriâ:
Quam ipſe tot regionum, ciuitatum, familiarum, virorum denique nominibus pro virili conciliauit:
Peſte correptus, ſolennem Aſcenſ. Domin. Memor.
Anno Sal. M. D. LII. Aet. LXIII.
morte piâ illuſtrauit.

IN SEBASTIANVM MVNSTERVM Coſmographum.

EPIGRAMMATA.

Notabilia grata.

IOAN. LAVTERBACHII.

Gratum quod eruditionem comparat.

Oſtendit faciem SEBASTIANI
MVNSTERI ſenis hæc tabella: doctus
Qui ſex Coſmographos libros Mineruâ
Conſcripſit facili: quibus notatu
Quæ ſunt digna, refert, in orbe toto:
Siue hæc vecta ſuo tenet iuuenco:
Siue hæc dant Aſiæ potentis oræ:
Siue hæc Africa fertilis dat agris.
In primis docet euidenter omne
Quod Germania continet notatu
Dignum: continet eruditione
Quod Germania grandiore dignum.
Gratum eſt, quicquid & eruditione
Dignum, vnaq́ʒ notatione dignum eſt.

Ioſephi à Pinu Eteoſtichon.

Quintilis fuerant luces ut quinque peractæ:
Munſtere è viuis te cita Parca rapit.

CL: PTOLOMAEVS ALEXAN
drinus Mathematicus.

Per me doctrinæ totum diuina Mathesis
Corpus habet: cuius glorior esse parens.

PETRVS APIANVS
Mathematicus.

Gaudeat ærisonus Ptolomæi nomine Nilus:
Certè Germanis sum Ptolomæus ego.

M. D. LII.

PETRVS APIANVS BENEVICIVS
Leiſnicæ natus in Miſnia:
Aſtronomus & Coſmographus ſui ſeculi inter
primos ſummus:
Mathematicarum diſciplinarum in Academiâ
Ingolſtad. profeſſor atque illuſtrator
maximus:
Carolo V. Cæſ. Aug. ob id acceptus ha-
bitus mirificè:
A quo, ob fidem magiſterij præſtitam, & Eque-
ſtris dignitatis ornatus titulo, & hono-
ribus auctus eſt ampliſſimis:
Aſtronomicis inſtrumentis inueniendis
admodum inſignis:
Opere egregio illo Coſmographico, vnà cum
alijs quibusdam eiusdem generis mo-
nimentis, poſt ſe relicto:
Pro ſe etiam filio hærede ſuæ diſciplinæ
Philippo in terris ſubſtituto:
Mortalibus ſolutus exuuijs in cœlum redijt,
animo immortalis, Anno M. D. LII.
Aprilis die XXI.

IN PETRVM APIANVM MAthemathicum.

EPIGRAMMATA.

ANONYMI.

Mellis liquentis sedulæ
Matres mihi dedêre Apes
Cognomen orbi non nouum.
Graphicè ipse terræ pendulum
Suis globum scripsi artibus,
Incognitiq; orbis sinus.

Astronomia liberalis.

IOAN. LAVTERBACHII.

Cultoribus dant nomen astra sedulis.

Dulce tibi nomen quòd apes, Apiane, dederunt,
Petraq;, nec pluuijs, nec superanda Notis.
Non mirũ, constans postquàm scrutatus es astra:
Astra polis motu quæ patuêre suo.
A te dum terræ globus est descriptus, & omne
Quod vetus amplexu, quod nouus orbis habet.
Tu meritò rarâ mellitus in arte fuisti
Magnis Cæsaribus, Principibusq; viris.
Donec erit terræ globus, astraq; cognita motu:
Semper in orbe tuum viuet vbique decus.
De terris meriti benè, de splendentibus astris,
Aeternant partum terraq; & astra decus.

EIVSDEM.

Hoc Apianus habet, quod erat mortale, ſepulcro:
Immortale Deo tempora pacis agit:
Sic capit antè pio qui miſit in aſtra labore:
Sub pedibus felix nunc videt aſtra ſuis.
Aſtra videt felix, quiſquis demiſit in aſtra
Et caput, & ſtuduit quærere mente Deum.

ADAMI SIBERI.

Hos Apianus habet tumulos: da pinguia thura,
Sparge roſas, manes ac venerare pios.
Edidit hunc, nequijt quâ viuere Miſena: ſemper
Præſtantes agitant fata ſiniſtra viros.
Excepit tellus, & fouit Norica: claræ
Et famæ docto nomina ferre dedit.
Iura poli, cœliq́ʒ vias, & ſidera nouit:
Trinacrio, celebri non minor arte, ſene.
Fata reſignauit, clades inſtare futuras
Pandit, & heu meruit vocis habere fidem.
Nunc cœlo poſitus, quæ mente ſolebat adire,
Omnia ſub pedibus lucida ſigna videt.
Tu paßis luge Germania mœſta capillis:
Arte tibi hac ſimilem non feret ulla dies.

AEGIDII PERIANDRI.

Quod te fert cœlum, fortis priùs ipſe tuliſti:
Te quoque ſuppoſito ſidera fulſit Atlas.
Quæ tulit ingenio forti, mens aſtra tenetur
Sideribus: tumulus corpus inane tenet.

GEORGIVS PRINCEPS ANHALTINVS,
Aſcaniæ Comes, Præpoſitus Mersburgenſis & Miſnenſis.

Aſcaniæ Princeps, pietatis idoneus auctor,
Illuſtris præco glorior eſſe Dei.

M. D. LIII.

GEORGIVS, DEI GRATIA, ILLVSTRIS-
ſimis Germaniæ principibus, familia anti-
quiſſimæ nobilitatis prognatus:
Patre Erneſto, Principe Anhaltino, Comite
Aſcaniæ, Bernburgi & Serueſtæ Domi-
no, anno M. D. VII.
Princeps omnibus animi & corporis dotibus
egregiè ornatus:
Primis ſtudiorum rudimentis Vitebergæ
poſitis feliciter:
Quum rariſſ. à multis ſeculis exemplo, ſacroſ.
Theologiæ totum ſeſe addixiſſet:
Magdeburgenſis ac Miſnenſis Electus Ec-
cleſiæ Præpoſitus:
Optimi & Principis, & Paſtoris, perfunctus
munere:
Magnâ laude, & auctoritate propemodum
diuinâ:
Quò felices illius ſubditi haberent, quem & in
terris dominum agnoſcerent, & ut ducem
in cœlum præeuntem ſequerentur:
Singulari omnium virtutum ſanctiſſ. exemplo,
ſui ordinis hominibus in medium
propoſito:
Quin & publicis ingenij præſtantis, & ſanctæ
operæ monimentis apud poſteros
relictis quàm plurimis:
Obijt feliciſſimâ morte, annum agens vitæ dun-
daxat XLVI. XV. KL. Nouemb.
Anno M. D. LIII.

IN ILLVSTREM DEI PRAECONEM Georgium Principem Anhaltinum, & Ascanium.

EPIGRAMMATA.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Ascaniæ stirpis virtus est clara triumphis,
Ordine quos numerant secula longa patrum.
Cæsar in Adriaco quum gessit littore bellum,
Et fregit Venetas Maximilianus opes:
Dux erat Ascaniâ natus de stirpe Rodolphus:
Fixit & in Veneto multa trophæa Solo.
Nunc ad maiorum decora, hæc laus magna Georgi
Accedit verè principe digna viro:
Quòd sic doctrinam reliquis virtutibus addis:
Vt verum celebres pectore & ore Deum:
Et Christi illustres ingentia munera scriptis:
Iustificâ supplex quæ capis ipse fide:
Exemploq; Esdræ populum dum Iure gubernas:
Doctrinæ spargis semina pura simul.
Summe Deus, Solus qui das felicia regna,
Ascanios fratres, te precor, ipse regas.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Clarus Anhaltinâ de stirpe Georgius heros,
Cui nulla è Ducibus secla tulêre parem:
Hebræo doctus, doctus sermone Pelasgo,
Ausonioq;, fuit totius orbis amor.

Non modò purgatâ iam relligione, ſalubre
Agnouit ſectans mente ſalutis iter:
Defendit ſcriptis quoque coram Cæſare magno:
Nec veram metuit voce docere fidem.
Quàm ſanctus fuerit virtutum cultor, honore
Cum magno florens moribus aula docet.
Ingenuo gratus nullis non vixit amore,
Plebeijs paßim, principibusq́ue viris.
Iuſtitiæ leges, obſeruantißimus æqui
Et pacis coluit quàm ſtudioſus opes?
Hinc tantam meruit victuro nomine famam:
Quam maculis poterit nulla notare dies.
Effigiem ſpecta pictoris, lucet in ore
Relligio, virtus, gratia, fama, Themis.

PHILIPI MELANTHONIS.

Principis Aſcaniâ nati de ſtirpe Georgi,
Quem cernis, tumulus proximus oſſa legit.
Huic fuit Erneſtus genitor, qui pacis amore
Promeruit Patriæ totius eſſe Pater.
Matris erat caſtæ Monſterbergenſis origo:
Sincerâ coluit quæ pietate Deum.
Aſcaniæ gentis virtus eſt clara triumphis:
Ordine quos numerant ſecula longa patrum.
Sed fuit huic fontes doctrinæ diſcere cura,
Quam nobis Gnatus tradidit ipſe Dei.

Hoc ad maiorum decus addidit inclyta facta:
Præbuit & patriæ commoda magna suæ.
Esdras ceu quondam populo ius dixit, & idem
Interpres Solymâ legis in urbe fuit.
Principis hic munus simul & pastoris obiuit:
Ipsius & mentem rexit, & ora Deus:
Iustificaq́ue fide capiens tua munera Christe:
Solius est cuius parta cruore salus:
Verâ luce Deum agnouit, precibusq́ue vocauit:
Numinibus fictis mens inimica fuit:
Nec virtutum vmbras habuit, sed pectora rexit
Ipsa Dei viuens adsimilata ΛΟΓΟΣ.
Vrbibus in multis, flauus quas alluit Albis,
Et quas cœrulei præterit vnda Salæ:
Agmina collegit Christum celebrantia: spargens
Pura Euangelij semina voce suâ.
Fidus & ætati venienti testis ut esset
De Christo, patriæ publica scripta dedit.
Heîc frater lacrymans Ioachimus condidit ossa:
Viuit in aspectu mens, fruiturq́ue, Dei.
O Deus, Ascaniam stirpem rege, numine serua:
Nulla venit nobis te nisi dante salus.

GEORG. FABRICII.

Ascanio Princeps de stemmate nate Georgi:
Inter sidereos gloria rara patres.
Tu Christum scriptisq́ue doces, tu voce fateris:
Tu celebras docto per sacra templa sono.

Extant & meriti monumenta salubria tanti:
O rarum sacri Principis ingenium!
Assyrium, tumbam circum, tibi spiret amomum:
Crescat & in tepido costus Eoa solo.

ADAMI SIBERI.

Hic tegit immiti consumpti morte Georgi,
Gentis Anhaltinæ Principis, ossa lapis:
Esset imaginibus qui quamuis magnus auorum
(Nempe Alberte tuum non latet Vrse genus)
Dotibus ingenij summi præstantibus auctus:
Virtutum maior nobilitate fuit.
Non illi linguæ, non culti pectoris artes:
Defuit aut docto Principe dignus honos.
Dum clarus titulo, dum sacrâ sede locatus,
Præpositi geminum nomine munus habet.
Misena quaq; sita est, quà Saxo fortis in armis,
Et de Virginibus nomina dicta tenet.
At Cybelesq; choros, Corybantiaq; æra perosus:
O quantum est vni velle placere Deo!
Sancta salutiferi magno renouata Luthero
(Dire quid hoc frontem nomine Papa trahis)
Sancta salutiferi complexus dogmata verbi,
Orator Christi pauperis esse tulit.
In manibus facunda viri sunt scripta diserti:
Illum quæ nullâ parte latere sinent.
Spiritus æthereas liber remeauit ad arces:
Cumq; pijs lætæ tempora pacis agit.

Ceu lecto gelidum requiescit corpus in urnâ,
Optatus venias dum bone Christe tuis.

N. REVSNERI.

Quò virtus maior Pietas est sancta, Georgi,
Ascaniæ, Princeps Maxime, gentis amor:
Maior eò tuus exstat honos: tua gloria cœlo
Peruolat, æternos non moritura dies.
Tu patriæ princeps, populi tu pastor utrunque
Sanctus eras: vitâ castus, amore pius:
Qualis erat Solymâ quondã Esdras doctor in vrbe:
Iuridicus populi nec minùs ipse sui.
Lucæ clara dies fato, fit denique fato
Clara tuo: cuius fama perennis erit.

IOAN. LAVTERBACHII.

Non tegitur splendens obscurâ nocte lucerna:
Sed candelabris ornat aperta lares.
Relligione piâ Princeps ornatus & arte,
Iustitiam prudens qui ratione fouet:
Est ornamentum Christi memorabile cœtus:
Vnde pius quiuis gaudia lætus habet:
Non sibi, non proprio, ast homini virtutibus omni
Consulit, & lucem spargit vbique suam.
Quum talis Princeps sis illustrißime, lucem
Qui radians toto spargis in orbe tuam:
Nomen & hoc partum, venturo & viuet in orbe:
Aeterno iusti nomen honore manet.

IOANNES AEPINUS
Theologus.

Sacrorum antistes Hammonis in vrbe fidelis
Illustro summi dogmata vera Dei.

M. D. LIII. M

IOANNES AEPINVS HAMBVR-
gæ natus ciuitate Saxoniæ liberâ:
Præter multiplicem linguarum & artium hu-
manitatis eruditionem,
Literis diuinis eruditissimus:
Primus ex Euangelicis Vitebergæ, vnà cum G.
Crucigero & Io. Bugenhagio, Sacros.
Theol. Doctor salutatus, an-
no M. D. XXX.
Supremus Eccles. Hamburgensis Pastor
& Antistes posteà ordinatus:
Cui præfuit annos XX. circiter, summâ
cum fide & diligentiâ:
Saxonicar. Eccles. Fidem ac Religionem sa-
crosanctam & intaminatam con-
seruans perpetuò:
DIVINO NVMINE:
Contra Edictum Cæsareum, Augustæ
de re Ecclesiasticâ.
INTERIM.
Donec Synodus decerneret Oecumenica, in-
formandâ, promulgatum, anno
M.D.XLIIX:
Plurimis de religione scriptis libris optimè
de Repub. Christianâ meritus:
Obijt Hamburgi M. D. LIII. Aet. LIV.
III. Idus Maij.

IN IOANNEM AEPINVM.

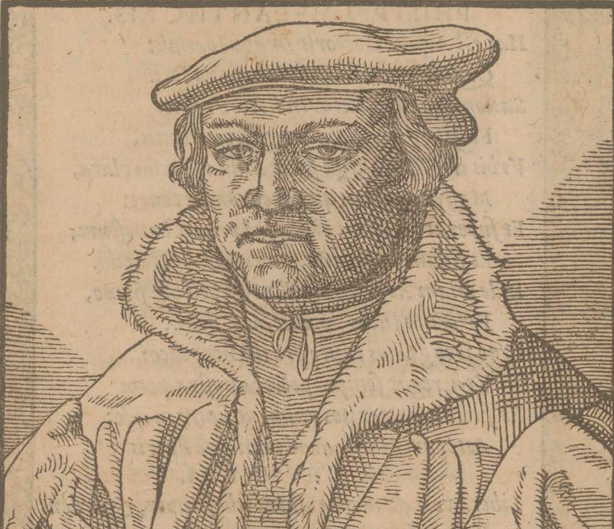
PHILIPPI MELANTHONIS.

Hæc est Aepini Doctoris imago Ioannis:
Qui docuit castè dogmata pura Dei:
Saxonicoq́; pios cœtus in littore rexit:
Fulsit & exemplis integra vita bonis.
Vrbis ubi Hamburgæ stant ardua mœnia claræ,
Massyliæ veteris quæ decus omne tenet:
Et superat meliore bono, quòd præbet honestum,
Et fidum hospitium, maxime Christe, tibi.
Inde etiam Aepinus vigilans & pectore firmo,
Errorum fucos depulit, atq; dolos.
Ergo Deo grates tanto pro munere dico:
Vtq́; regat semper pectora nostra, peto:
Et faciat, semper nos vnum ut simus in ipso:
Aeterni Gnatus quod petit ipse Patris.

N. REVSNERI.

Libera vox, & mens cōstans tibi semper, & ardens
Pectus serat verâ cognitione Dei,
Sancte Aepine Dei præco: sacra pagina monstrat
Plurima, doctrinæ testis vbiq; tuæ.
Non fraus Pontificum potuit, vel Cæsaris ira,
Aut os, aut pectus grande mouere loco.
Saluificam tibi cura fidem manet vna tueri
Christi, qui nostræ Iura salutis habet.
Quæ cathedram viuo, morienti Patria tumbam
Dat quoque: mens cœlo libera viuit adhuc.

IVSTVS IONAS
S. Theol. D.

Myſtes Iuris eram: ſacrorum denique myſten,
Iuris diuini ſancta magiſtra, facit.
M. D. LV.

IVSTVS IONAS NORTHVSA VETERI
Cheruſcorum ciuitate imperiali natus
anno M. CCCC.XCIII.
Poſt prima liberalium artium percepta ſtudia:
Ex Iuris humani conſulto, ſac. Theologiæ,
quæ iuris diuini magiſtra eſt, Doctor
factus clariſſ.
Vir ſummi ingenij, & induſtriæ magnæ:
Profeſſor Liter. Diuinarum, ac dein Præpoſi-
tus templi Vitebergæ conſtitutus:
Magni illius Principis EL. Ioan. Friderici filio-
rum, in acerrimis illis tempeſtatib.
comes conſtantiſſ.
Reſtituendæ in Saxonia Eccleſiæ fidus M.
Lutheri adminiſter & παραστάτης
Omnium rerum in causâ religionis per Ger-
maniam geſtarum adiutor ipſe, & conſcius:
Demum Antiſtes Eccleſiæ conſtitutus in Salinis
Saxonicis, & totius illius diæceſeos in-
ſpector, ac reformator:
In cuius etiam veluti ſinu M. Lutherus animam
Deo commendauit ſuam:
Tandem Eisfeldæ in Francia ſancti perfun-
ctus Paſtoris munere,
Summâ cum pietate vitæque innocentia:
Obijt ſanctâ morte Anno Salutis M.D.LV.
Aet. LXIII. IX. Octobris.
Ioſephi à Pinu Eteoſtichon.
Iuſtus vbi occubuit perculſus funere Ionas,
Frons cum Sole Nepæ Tethyos intrat aquas.

IN IVSTVM IONAM Theologum.

EPIGRAMMATA.

EOBANI HESSI.

Linguâ nobilis, ore fulminator,
Cui mentem genius dedit beatam,
Dignum cœlo animum parente: Iuris
Humani ſimul & ſacri peritus,
Et vates bonus, & Sophus diſertus:
Hic eſt nomine IVSTVS ipſe IONAS.

IOAN. STIGELII.

Quæ tibi ſit doctæ IONA facundia linguæ,
Iampridem notum Rhenus & Iſter habent.
Largior à ſummo ceu defluit æthere nimbus:
Sic fluit eloquij copia larga tui,
Nam tua ſeu teneat ſuſpenſam concio plebem:
Vix puto ſic aliquem Neſtora poſſe loqui.
Seu reddas Latio ſanctos ſermone Prophetas,
Pendet & à verbo docta caterua tuo,
Seu tua victuris mandes pia dogmata chartis:
Eloquij currunt flumina magna tui.
Qualia lactifluo depromit Liuius ore:
Conditor hiſtoriæ Roma vetuſta tuæ.
Conſeris at quoties cum magno verba Philippo,
Crediderim Craſſum cum Cicerone loqui.

Quòd si fert animus facundo ludere versu,
Carmine par magnis vatibus esse potes:
Siue iuuat tacitas naturæ inquirere causas:
Hîc etiam ingenij vena diserta tui est.
Quæ sit & ingenuæ prorsus non improba mentis,
Atque omni grauitas asperitate carens:
Quis sit amor, quæ sit pietas, quis candor in omnes,
Vix elegis videor dicere posse meis.
Officia officijs, & amore lucraris amorem:
Vtq́ hominum celebret te genus omne, facis.
Viue diu felix, multosq́ superstes in annos,
Perpetuo vatum carmine digne cani.

IN EIVSDEM TVMVLVM.
IOAN. STIGELII.

Tu quoque magnanimi comes explorate Lutheri,
Iustificam IONA docte docere fidem:
Quàm benè deponens onerosæ tædia vitæ,
Nunc alio meliùs viuis in orbe senex.
Sicut adhærentem latus ad sociale docentis
A sancto nunquam vate retraxit amor:
Sic monstrata sequens noti vestigia Christi,
Sparsisti vnanimi dogmata vera sono,
Pugnantem calamo, facundoq́ ore tonantem
Te coluit veris turba dicata bonis:
Quum lacrymis iret lugens viridantibus Albis:
Fleret & adflictum Sennonis ora decus:

Te populosa piè complexa est Hala docentem,
Atque aliò fato nollet abisse suo.
Excepit lætis venientem Francia votis:
Doctrinâ nondum est quæ saturata tuâ.
Tu quoque fodisti fontes in valle doloris:
Adfluit vnde animis tristibus orta salus.
Ergo coronatus cœlestia præmia doctor,
Ante Deum, Christi munere, iustus habes.
Inter & heroas qui sicut sidera fulgent,
Perpetuus cœli gaudia ciuis agis.
Sic age, viue, vale vitâ meliore superstes:
Sola est in Christo viuere vita pijs.

EIVSDEM.

Nomen erat Iusto: cognomen nobile Ionæ:
Cura Euangelium grata docere mihi.
Vrbs Hieræ primùm Musas me fouit amantem:
Mox clarum eloquij viribus Albis amat:
Addictum celebri dum me videt ille Luthero:
Ingenio merui nomen habere meo.
Hinc iusta ad celebres egit me causa Salinas:
Doctorem excepit Francia læta senem.
Et docui, & vixi, monuit velut antè Lutherus:
Pectore saluificam fassus & ore fidem.
Grata meos lêgit cineres Esueldia: mortem
Ante homines obij: viuo sed ante Deum.

GEORGII FABRICII.

Non hac est Iusti Ionæ sub rupe sepulcrum:
Verùm est credentis molle cubile viri.
Ille pius Christum docuit: clausumq́ue salutis
Monstrauit, simul hoc ipse secutus iter.
In Christo cubat hîc: in Christo vita resurget:
Et promissa polo gaudia certa feret.

ADAMI SIBERI.

Sepulcri venerare marmor huius,
Quo IONAS cubat ille IVSTVS: ingens
Musarum decus, eruditioris
Sincerus Pietatis & magister.
Hunc Northusa dedit: docentis ora
Est miratus & approbauit ipse
Lutherus: dolet ac gemit paterq́ue
Albis, Sala paterq́ue: flent ademptum
Omnes iudicij elegantioris,
Et boniq́ue viri, pijq́ue: cœlo
Ille, colloquio Dei, receptus,
Et Christi fruitur beatus ore.

NICOLAI REVSNERI.

Ius, Sophia, eloquium, IONA, simul addita Musa,
Quamuis emeritum te super astra ferunt:
Te Pietas tamen ipsa magis, Regina priorum,
Sanctaq́ue Relligio laudat, & vsque beat:

Quam constans animi, magno praeeunte Luthero,
Ritè doces: & ius non colis ipse magis.
Fidus & inuictus per summa pericla Lutheri
Fis comes, & vitae testis, & inde necis.
Patria dat cunas Northusa, Esfelda sepulcrum:
Leucoris est fidei testis, & Hala tuae.

Fide Iustitia.

IOAN. LAVTERBACHII.

Coram Dèo Iustus, fide Christum colens.

Doctrinâ iustus, iustus sermone, decoro
In vitae iustus, iustus amicitiâ:
Iudicio iustus, sincero iustus anore,
Consilijs iustus, iustus in officio.
Dum cunctis iustus rebus facis omnia iustè:
Rectè à iustitiâ nobile nomen habes.
Iustitiam iustus colis, in Christiq; salute
Iustitiam monstras omnibus esse fide.
Iustitiam fidei iustus sine fine doceto:
Iustitiâ iustus regna beata coles.
Iustitiam fidei Christo quicunque salute
Aut docet, aut didicit, gaudia saluus habet.

VVOLFGANGVS LAZIVS
Hiſtoricus Cæſ.

Seu Romana placet tibi, ſeu Germanica facta
Noſcere, dulce leges me duce certus iter.

M. D. LV.

VVOLFGANGVS LAZIVS VIENnæ Auſtriæ natus, anno M.D.XIV.

Patre Simone Medico Doctore & Poliatro:
Medicus & ipſe Doctor, & Philoſophus
excellens:
Philiſtor inprimis & Polyhiſtor maximus:
Rerum Romanarum & Germanicarum
ſcriptor celeberrimus:
Patriæ ſuæ Viennæ, & totius Auſtriæ
illuſtrator fideliſſ.
Totius Antiquitatis indagator ſolertiſſ.
A Ferdinando Cæſ. Aug. non modò in conſilium, verùm etiam ordinem allectus Equeſtrem:
Multis præterea & amplis ab eodem honorum inſignibus nobilitatus:
Obijt diem ſuum Quinquagenarius in patriâ,
Anno Salutis M. D. LV.

IN VVOLFGANGVM LAZIVM Cæſ. Hiſtoricum.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Liuius hiſtoriæ Princeps, quo Roma triumphat,
Imperij florens fama quod orbe viget:
Quum patriâ vellet moriens diſcedere terra,
Elyſiasq́ domos viſere, lætus ait:
Aoniæ, ſummi proles Iouis inclyta, Muſæ:
Et tu Pierio Pallas amata gregi:
Romanam veſtro deſcripſi munere gentem,
Hactenus heroum fortia facta dedi.
Nunc mea cum nymphis æternùm turba valete:
Nobilis æternùm tu quoque Roma vale.
Scripta triumphantes contingunt noſtra Monar- (chas:
Defunctus vitâ cum meliore labor.
Lazius, hiſtoricas poſtremo tempore leges
Obſeruans, aliud texere perget opus.
Eruet Italiæ denſis monimenta tenebris,
Quæq́ velut mediâ nocte ſepulta iacent.
Dixit, & æterno compreſſit lumina ſomno:
Elyſijque petens culta, reliquit humum.
Nunc acres ſubeunt tua LAZI pectora curæ:
Vt ſtudijs ſurgat Roma renata tuis.
Liuius ut multos extendit nomen in annos:
Continget longos ſic tua fama dies.
Omnia conſumit, vel ſint adamantina, tempus:
Scripta vetuſtatis nuncia tuta manent.

EIVSDEM.

Romanæ quæris celebratos urbis honores,
Terrarum quondam quæ caput orbe fuit?
Lazius historiæ veterum celeberrimus auctor,
De Româ scripsit quæ dominante, vide.
Ausoniæ fines, celebrem grauitate Senatum,
Præclaros bello militiaq́ue duces:
Difficiles pugnas, legiones, arma, cohortes,
Classes, hostili signa relata grege:
Diuersos ludos, varia ornamenta, sacrorum
Ritus, gentiles qui coluêre deos:
Hæc super à dominâ deductos urbe colonos
Cognosces: viuas ne rudis historiæ.
Historiæ præstant vitæ præcepta regendæ:
Alterius discas cautus ut esse malo.
Historiæ præstant, rerum mens gnara priorum,
Vt seræ curam posteritatis agat.

IOANNIS ROSINI.

Illustres quæ terra duces tulit Austria, summis
Heroas habiles & tulit imperijs:
Luce suâ fraudata foret, ni gratus alumnam
Excoleres, tenebris erueresq́ue tuam.
Iam licet exiguâ per te spectare tabellâ,
Impositas arces montibus aërijs:
Flumina quæ properent medio miscerier Istro:
Auctior arentem quò riget Hungariam.

Et quæ clarorum incunabula læta virorum:
Quorum posteritas gestit imaginibus.
Hic Ceres, hic mitis vestit fœcunda Lyæus
Aequora, formoso condecorata croco.
An tu plus igitur patriæ, vel debeat illa
Plura tibi, dubito: par utriusque decus.

GEORG. LOGI EQ. SIL.

Pannoniæ tepido tellus prædiues ab Austro,
Austria cui nomen nobilis aura dedit:
Tot regum fœcunda parens, tot quæ dedit orbi,
Et dominos porrò tempus in omnê dabit.
Fœcunda ingenijs quamuis tot corda virorum
Docta dedit, quorum nomina clara vigent:
Hanc tamen ante alios tā pulcrè illustrat & ornat
Lazius, Austriaci fama decusq́ Soli.
Ipse suas artes docuit quem magnus Apollo:
Et geminæ hinc cinxit frondis honore comam:
Namque idem medica ante alios excellit in arte,
Et canit Aonio carmina digna choro.
Quin mundi cœliq́ vias, & sidera nouit:
Terrarum & pulcras diuidit arte plagas.
Idem & res gestas facundo detonat ore:
Illustrat patriæ dum monimenta suæ.
Subq́ oculis illam tabulâ tibi ponit in arctæ:
Absens præsentem ut cernere ritè queas.
Nomine quo multū patria hæc sua debet alumno:
Quæ non ingratum, degeneremq́ tulit.

Debebunt reges illi, Germania & ingens,
Res gestas quorum, & nomina prisca canit.

IOAN. SYLVESTRI.

Prosopopoeia Viennæ.

Vrbes egregias inter, & inclytas
Sublimi ferio, sidera vertice:
Viennæq; fruor nomine nunc, priùs
Quum certum Fabiana
Nomen castra darent mihi.
Gaudebam titulo, nec minùs alteri
Felici auspicio scilicet indito:
Quod successus idem comprobat optimus
Rerum: nam placuit mox
Vt Vindobona dicerer.
Me ciues alij mœnibus optimi
Ornant: ingenij dotibus ast meus,
Quas nullæ poterunt diruere hinc vices
Rerum, dulcis alumnus
Doctor Lazius optimus.
Ergo quem genui, quem gremio tuli,
Lucem cui tribui, quem simul extuli,
Vt scriptis peperit perpetuam sibi
Vitam, sic mihi viuens
Viennæ dedit hanc suæ.

CON-

CONRADVS PELLICANVS
Theologus Tigurinus.

Quàm sanctæ fuerim linguæ, fideiq; peritus,
Scripta probant: paßim cætera fama canit.

M. D. LV.

CONRADVS PELLICANVS RV-
beaquensis Alsatus:

Primis iactis studiorum fundamentis,
Præclarâ Heidelbergæ ac Basileæ in artibus &
linguis nauatâ operâ:
Quarum discendarum studio ordinem Fran-
ciscanorum Basileæ aliquandiu
professus.
Mox eo abdicato, veritate Euangelicæ do-
ctrinæ cognitâ,
Linguæ præsertim Ebrææ solidam ade-
ptus cognitionem:
Sacrarum Literarum Basileæ primùm, deinde
Tiguri Professor annis multis perho-
norificè habitus:
Præclaris etiam in vniuersum sacrarum lite-
rarum corpus scriptis editis fa-
ctus celeberr.
Præter eruditionem singularem,
Maximâ vitæ integritate, summaque vir mo-
destiâ præditus:
In quâ ad extremam vsque senectam perseue-
rans, nemini grauis, omnibus gratus,
Migrauit ex hac vita feliciter Tiguri,
anno M.D.L V.

IN CONRADVM PELLICANVM Theologum.

EPIGRAMMATA.

P. CANDIDI.

Quâ superûm quondam cœlesti ex æthere linguâ
Affatus sanctos est Pater ipse patres:
Exactum callens hanc Pellicanus ad unguem,
Cumq́ue Deo potuit, cum superisq́ue loqui.
Macte vir ingenio: te sacri interprete libri
Sunt facti illustres iam magis atque magis.

AEGIDII PERIANDRI.

Hebræam nullo poteras proferre magistro
Linguam, quum Graiâ gratus in arte fores.
Ostendit liquido manans oratio riuo:
Quàm fuerit terno Teuto sub ore potens.

N ij

IOANNES SLEIDANVS
Historicus.

Sleida dedit vitam: tumulum Argentina domumq́;
Relligio per me Teutona nota viget.

M. D. LVI.

IOANNES SLEIDANVS BELGA
Sleidæ natus anno M.D.VI.
Quem Lutetiæ Parif. bonis excultum disciplinis Argentina excepit:
In quâ multiplice & eruditionis, & prudentiæ atque pietatis edito specimine, summo semper loco habitus:
Legatus deinde non modò in Anglia, communi Protestantium, quos vocant, nomine: sed & vrbis ipsius in Tridentino Concilio: magnam sibi apud omnes passim comparauit gloriam, atque existimationem:
Multò etiam maius adeptus immortalis famæ decus, ex egregio illo opere suo de Reipub. & religionis in Germania statu à se verissimè simul & elegantissimè perscripto:
Iacobo Sturmio Prætore nobiliss. & ampliss. non modò hortante, verùm etiam materiam suppeditante:
Addito etiam de summis imperijs eruditissimo commentario:
Sui seculi Historicus facilè princeps:
Obijt Argentinæ ex Epidemico morbo, anno Salutis M. D. LVI. Aet. L.

Iosephi à Pinu Eteostichon.

Vndenas lustris trieteridas adde trecentis
Octoq; Sleidani tempora mortis habes.

IN IOANNEM SLEIDANVM· Historicum.

EPIGRAMMATA.

IOAN. LAVTERBACHII.

Eſt laude dignus,erudit qui poſteros.

Quis ſtatus in terrâ fuerit,rerumq́; per orbem,
Imperio Cæſar Carole Quinte tuo:
Quàm rigidos verax Eccleſia ſenſerit hoſtes:
In Chriſto ſperans regna beata fide:
Quos ſit in aduerſis pugnans experta patronos,
Qui veram ſacris aſſeruêre fidem:
Vox Euangelij ſuperatis ſana tenebris,
Purpureum poſtquàm cœpit habere diem:
Sex & viginti Sleidanus tradidit auctor
Hiſtoriæ,facili dexteritate,libris.
Dum ſeris ſtuduit prodeſſe nepotibus, ut res
Congreſſu poſſent commemorare bonas.
Eſt iuſtum meritas auctori dicere laudes:
Recta quòd hiſtorijs ſecla futura docet.
Erudit hiſtorijs ſeros quicunque nepotes,
Dignus,ut æternâ laude colatur homo.

IOAN. STVRMII.

Sleida mihi patria est prima: Argentina secunda:
Mortuus ut viuam, consequor historiâ.

GEORGII FABRICII.

Quos tulerint nostri pro relligione tumultus
Orsus es æternæ posteritatis opus.

MARTINI CRVSII.

Lugeo Sleidanum, quum cogito, qualis in illo
Dulcedo morum vixit, & oris honos.
Sed multò magis historiâ quum versor in ipsâ:
Hunc Deus expreßit, mox scidit inde typum.

IACOBI FABRICII.

Ingenio magnus, pietate insignior, arte
Sleidanus facilis, dulcior eloquio.
Vera sciens, nec vera tacens, & vana perosus,
Germanæ sapiens conditor historiæ.
Per patriæ, & caræ per posteritatis amorem
Temporis acta sui scripsit, & occubuit.
Ore Deũ, ut calamo, placidâ est in morte professus:
Improbe nequicquam rumperis inuidiâ.

IOANNES FORSTERVS

Hebræus Theologus.

Patria sit quamuis Augusta & Sueuica tellus:

Arguit Hebræum me sacra lingua magis.

M. D. LVI.

IOANNES FORSTERVS AVGVſtæ Vindelicorum natus anno M.CCCC.XCV.

Permultis Germaniæ Academijs perluſtratis,
Linguarum habens præcipuarum
ſtudium potiſſimum:
Sacræ Theologiæ Doctor Vitebergæ pronunciatus:
Ac dein Profeſſor Linguæ Sanctæ in Academiâ habitus longè doctiſſ.
Quam & Lexico edito illuſtrauit plurimum, & amplificauit:
Poſt fidelem multis annis Reipub. Chriſtianæ nauatam operam:
Iisdem ſtudijs, quibus contentus vixerat, feliciter immortuus,
Obijt anno Domini M. D. LVI. XII. Decembr. Aet. LXI.

Ioſephi à Pinû

Eteoſtichon.

Relliquit vitæ extinctus Forſterus ut auras:
Acronicho Caſtor ſurgit ad aſtra gradu.

N v

IN IOANNEM FORSTERVM Theologum.

GEORGII FABRICII.

Sic loqueris Forstere, velut de semine cretus
Isacidûm: sancta est lingua paterna tibi.
Sic scripta exponis meritum testantia Christi:
Vt mânet libris cœlica vena tuis.
Ornetur tumulus sertis: cedroq́; linantur,
Commendant docti quæ monumenta viri.

Homo Dei imago. Esa. 43.

IOAN. LAVTERBACHII.

Laudare mortalis, Deumq́ue noscere.

E terris ad imaginem beatam
Est formatus homo, Dei parentis
Vt cognoscat in hoc doloris æuo,
A quo conditus est, Deum parentem:
Aeternis ut in hoc doloris æuo,
Toto pectore, viribusq́; totis,
Laudibus celebret Deum parentem.
Non tantùm didici Deum parentem,
Hoc quantum patitur doloris æuum,
Rectè noscere, sicut in salute
Christo se patefecit: inq́; Christo
Non tantùm studui Deum parentem,
Hoc quantum patitur doloris æuum,
Toto pectore, viribusq́; totis,

In templis celebrare gratus: Ipse,
Nomen Gratia cui dedit perenne,
Forsterus quoque publicis Hebrææ
Linguæ sedulus in scholis Prophetas
Atque oracula Doctor explicaui.
Meo præstiterim quid in labore,
A me postgenitis quod est relictum,
Hebræum tibi Lexicon probabit.
Et cognoscere laudibus parentem,
Et Deum celebrare sempiternis,
Munus est hominis, Dei beatam
Conformati ad imaginem parentis.

P: CANDIDI.

Clara tuo reddis sacra lumine Biblia doctor
Forstere: hinc nomen clarius ipse geris.

NICOLAI REVSNERI.

Dum fontes aperis, & linguæ flumina sanctæ
Corriuas sacris eiaculata tophis:
Multum Relligio debet tibi sancta: fidelis
Cuius es interpres, scriptor & arte bonus.
Multum Græca tibi, Germana, Latinaq; debet,
Siq; alia est, sacra quæ Biblia, lingua, legit.
Nam fontes liquidos vestigas ritè Sionis
Sanctæ, cœlestes vnde petantur aquæ.
Donec relligio, linguæ pius usus Ebrææ
Donec erit, celebris laus tua semper erit.

CASPAR A SCHVENC-
feld EQ.

Sit gens clara licet, me sancta professio vitæ,
Et mea secta magis, relligioq; iuuat.

GASPARVS SCHVVENCFELDIVS
ab Osiga, Eques nobilis Silesius:

Quum fidei propagandæ sacræ, quasi numine
correptus, se diuinitus destinatum
censeret:
Singulari arrepto Dogmate,
Eutychetis renouans errores,
Pro sacro diuini verbi ministerio, ἐνθουσιασμὸν
ac motum nescio quem diuinum
suggerente:
Quod longè lateque disseminatum posteà in
Germania, multos passim ex Equestri
& plebeio ordine habuit
sectatores:
Cæteroquin corporis dignitate, ac vitæ san-
ctimoniâ vir grauis, et uenerabilis:
Plurimis de religione supra LXXX. Germa-
nica linguâ libris diuulgatis:
Obijt senex, Anno M. D. L I I X.

IN CASPARVM SVENC-feldium.

PANTAL. CANDIDI.

Ipso ex ore Dei, non verbi ex ore ministri,
Dogmata, Suencfeldi, vis petere ipse tua.
Sunt sua danda Deo, sunt & sua danda ministro:
Namque trahit verbo corda mouente Deus.

N. REVSNERI.

Vnum agis hoc, ut salua Dei sit gloria: quicquam
Nec virtus hominum vindicet inde sibi.
Ergo doces, saltem correptos numine dio,
Quæ sunt, posse sacrâmente videre, Dei:
Posse ministerium nihil hîc venerabile verbi,
Falleris heîc animi, Gaspar. at vnde? rogas.
Nempe ministerium verbi cœleste per ipsum,
Quicquid agit, Deus hoc omne benignus agit.
Mortua non est, sancta Dei vox, littera: vitæ
Vita, biceps gladius, malleus, ignis edax.
Quam penes est & vis, & spes, & norma salutis,
Cœlitus hoc ipso sic moderante Deo.
Qui spernit verbum Domini, verbiq; ministros:
Spernit is in cœlis, qui dedit ista, Deum.
Amplius haud manet ergo Dei sic gloria salua:
Fide Deo: verbo crede: beatus eris.

IOANNES BVGENHAGIVS POmeranus, Eccleſ. Viteberg. Paſtor.

Quo doctore fidem profitetur Dania Chriſti:
Ieſſææ Citharæ laus Pomeranus eram.

M. D. LIIX.

IOANNES BVGENHAGIVS POMEranus, Iulini natus anno M. CCCC. XXCV:

Primo studiorum tyrocinio Gryphisuualdiæ in Academiâ facto:

Literator iuuentutis primùm Treptæ factus: ac dein Presbyterorum adiunctus Collegio:

Lectionibus operam dans sacris, & concionib. popularib:

Demum Christianismo per Lutherum instaurato, Vitebergam euocatus, anno M. D. XXI:

Summus Ecclesiæ Pastor, & Academiæ Professor factus:

Quâ in statione ille totos annos XXXIV. summâ tùm fide, tùm diligentiâ vbique præstitâ, constantiss. perseuerauit:

Ab omni prorsus alienus ambitione, & auaritia:

Quum ad splendidos Pontificatus suscipiendos à summis Regib. & Principib. sæpiùs inuitaretur:

Plerisque interim Ecclesijs Septentrionalibus, Daniæ, Pomeraniæ, Saxoniæ piè recteque constituendis, operam præstans fidelem:

Tanquam Legatus Dei, & Euangelista sanctiss. Beata sui memoriâ relictâ,

Obijt placidè Vitebergæ, aunum agens vitæ LXXIII: XX. Aprilis. Anno M. D. LVIII.

IN IOANNES BVGENHAGIVM POmeranum Theologum.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Coniugis ut ſenio confecti corpus aquatum
Ipſa ſuis humeris Halcyo grata gerit:
Sic benè promeritum doctorem Eccleſia curet:
Et leuet ætatis pondera dura ſeni.
Sic tua canities, Doctor Pomerane, fidesq́;
Sincera eſt cunctis iam ueneranda pijs:
Qui procul externis ſparſiſti fidus in oris
Pura Euangelij ſemina voce tuâ.
Ac ceu Baptiſtes agnum monſtrare ſolebat
Aeterno Chriſtum de genitore ſatum:
Tu quoque iuſtificâ docuiſti agnoſcere Chriſtum,
Aeterniq́; Patris ſumere dona, fide:
Fictiliumq́; alias formas tua lingua deorum
Euertit, Papæ quas voluêre coli.
Et velut in ſcopulis celſos locat Halcyo nidos,
Hyberni circum quos fremit vnda maris:
Sic medio in pelago felix iam Dania nidos
Extruxit Chriſto, te fabricante, pios.
Te Deus hos inter texit iuuitq́; labores:
Nunc vitâ functus viuis in arce poli.

O

IOANNIS LAVTERBACHII.

Opus Dei peccantium conuersio.

Ferrea quòd domui cœlesti pectora voce:
A Christo patris est quæ patefacta sinu:
Humanorum operum mersos errore fideles,
In veram potui quòd reuocare viam:
Quòd rigidos spinis solitus sum flectere dumos:
Nomen ab officio quod mihi fata volunt:
Clandestina pij Flatus operatio Christi,
Ingenij proprium non fuit istud opus.
Organon est hominis studium, non causa: benignæ
Sed Triados, multis quòd data vita fide est:
Ferrea corda potest confringere concio verbi,
Errores, dumos, prauaq; cuncta, Dei.

ANONYMI.

Si sic docendo flexiles
Mouere mentes quiueris:
Lenti ut solent curuescere
Dumi (id sonat vis nominis)
Tum laude maior qualibet
Sis iure habendus omnibus.

IANVS CORNARIVS
Medicus.

Quos Medicos laudet ſcriptores Græcia docta:
Per me nunc Latij nobilis ora legit.

M. D. LIIX. O ij

IANVS CORNARIVS
Cygnæus.

Summus Philoſophus,& Medicus excellens:
Literarum præſertim Græcarum & Latinarum
cognitione præſtans liberali:
Qui & Theologos illos veteres,Baſilium,Epi-
phanium,Chryſoſtomum,alios:& præte-
reà Medicos Græcos,Hippocratem,
Galenum,Aëtium Latio
donauit:
Alijs quoque Philoſophis & Medicis Latinis,
Marcello,Macro,Merboldo, Adaman-
tio,Parthenio,cæteris fideli ope-
râ & ſtudio illuſtratis:
Tum etiam Iſagogicis & dogmaticis quibus-
dam libellis in Medicinâ publi-
cè editis:
Aeternum poſteritati nomen ſuum
conſecrauit:
Obijt in patriâ anno Sal. M. D. LIIX.
Aet. LIIX.

Ioſephi à Pinu Eteoſtichon.

Excellens Phœbi Cornari viribus artis,
Exuuias ſoluit Parca maligna tuas.

IN IANVM CORNARIVM Medicum.

EVRICII CORDI.

Te licet Arctous peregrinum contegat axis:
Sunt tamen hîc animi pignora multa tui.
Scilicet egregij doctißima scripta libelli:
Quos versans, magni spem mihi sumo boni:
Vt quæ fœda patet cœcis medicina tenebris,
Efferat excultum, te poliente, caput.

GEORGII FABRICII.

Aetas quotquot nostra tulit, quot secla priora,
Præstantes scriptis, artibus, ore viros:
Iano Cornario plura & meliora, nequiuit
E Graijs nemo fontibus hausta dare.
Dicere vera negas tumulum? celerando recede,
Tumba te inexpertum ne vocet ipsa virum.

IOAN. BARTHOLOMAEI.

Si Iani spectes fœcunda volumina, dices:
Ianus & ingenio, Ianus & arte valet.

IOAN. MENTII.

Post quinquagenos vitæ, & bis quattuor annos,
Cornarius claro nomine talis erat:
Illo non meliùs medicantes miscuit herbas:
Applicuit medicas tam benè nemo manus.
Liberat at dum morte alios, cadit ipse repente:
I nunc, & mortis nil vereare minas.

IACOBVS MILICHIVS
Medicus.

Multa mihi debet cœli hiſtoria edita Plinî:
Leucoris & Medicum me Phyſicumq́; colit.

M. D. LIIX.

IACOBVS MILICHIVS FRIburgi Brisgauorum natus anno M.D.I.

Quum & morum suauitate, & literarum eruditione eximiâ præditus esset:
Mathematum inprimis & Philosophiæ vniuersæ studiosissimus:
Quod elegantissima ipsius in Librum Plinij secundum de mundi historia commentaria vel sola abunde contestantur:
Medicinæ Doctor ac Professor in Academia VVitebergæ publicè constitutus:
Singulari erga Deum pietate, erga homines humanitate præstans:
Obijt Vitebergæ Apoplecticus anno Sal. M. D. LIX. X. Nouembr.

Iosephi à Pinu.

Auctorem genitum post omniparentis Olympi
Addita dena annis secla fuêre nouem:
Phœbus & hic centum bis quinaq; lustra peregit:
Milichius vitam clausit in orbe suam:
Fluxerat ipsius decies vbi quintus ab ortu,
In cursu bis iam quartus & annus erat.

IN IACOBVM MILICHIVM Medicum.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Inuida Milichium rapuerunt fata Iacobum:
Qui ſibi, quiq́ue alijs viuere dignus erat.
Cui pater ipſe ſuas artes donauit Apollo:
Natura & gremio nutrijt alma ſuo.
Ille vias cœli, coeloq́ue errantia nôrat
Sidera, quasq́ue habeant illa vel illa vices.
Adde poteſtates herbarum, vſumq́ue medendi:
Scriptaque ſolerti tot monumenta manu.
Hîc herbæ veſtras decuiſſet promere vires:
Quando alios veſtrâ ſæpe leuauit ope.
Sed noua quũ tellus quondã noua germina fundet:
Et noua quum cœlum prouehet aſtra nouum:
Tum nouus exuuijs decoratâ carne reſumptis
Milichius, priſcæ dum videt artis opes:
Multa ſuper flores, & cœli ſigna loquetur:
Abramo faciens mutua verba patri.
Nunc ver perpetuum felici ſpiret in urnâ:
Frondeat ut pictis ſemper amœna roſis.

N. REVSNERI.

Moribus ut ſuauis Medicus, ſic ore ſerenus,
Milichij nomen quàm benè dulce geris!

ERASMVS SARCERIVS
Theologus.

Si carus ſuperis, nulli grauis, omnibus æquè
Gratus eram: dic cur Sarcina ruris Eram?

M. D. LIX. *O v*

ERASMVS SARCERIVS
Annæmontanus:

Liberalium artium,& virtutis ſapientiæque
probè excultus ſtudijs:
Sed inprimis ſacrarum literarum,quibus ope-
ram Vitebergæ nauauit ſedulam,
ſcientiâ ornatus:
Quas non ſolùm concionando , magno cum
pietatis zelo: ſed & ſcribendo,propagare
atque illuſtrare pro virili conatus
eſt maximè:
Multis ingenij ſui monimentis haud vulgari-
bus piæ poſteritati relictis:
Lipſiæ primò Eccleſiaſtes,ac dein Naſſouiæ
Comitatus Paſtor & Antiſtes
fideliſſ:
Optimè de Eccleſia meritus:
Obijt Magdeburgi,anno ſalutis M.D.LIX.
Menſe IXBR. D. XXIIX.

IN ERASMVM SARCERIVM Theologum.

EPIGRAMMATA.

A. S.

Sunt hæc ora, genæ, facies & pectus Erasmi
Sarcerij: hæc potuit pingere docta manus.
Verùm nemo potest, quæ sit constantia mentis
Pingere: quin hoc non esset Apellis opus.
Impia qui nunquam deliramenta secutus,
Sincero fidei dogmate pascit oues.
Quas non concinnas fraudesq́ue minasq́ue potentum
Sustinuit, forti pectore dura ferens?
Nestoris eloquio similis facundia linguæ
Illius tantâ cum grauitate fluit:
Vt meritò, sibi quem studijs quæsiuit honorem,
Ingenio & celebris fama per astra volet:
Fortior & tulerit quum tot mala multa ferendo:
Exilij fuerit pœna timenda licet.
Vt superet constans quoque fata sequentia Christe,
Te duce & hunc maneant prosperiora, precor:
Atque Theonino patitur quæ vulnera morsu,
Vulneribus sana, maxime Christe, tuis.

IOAN. LAVTERBACHII.

Accommodans multis, senectus à Deo.

Qui geris à sancto Sarceri nomen amore:
Non equidem frustra nomen Erasmus habes.
Relligionis honos, artes, vitæq; decorum,
Radices ut agant spe meliore suas:
Das operam sancto mentem perculsus amore:
Dum calamo, viuâ dum sacra voce colis.
Ingenij calamo quæ non monumenta relinquis,
Vt sarta, ut maneat gloria tecta Dei?
Quæ non suggesto facundus ab ore Pericles,
Quæ decet, ut faciat munia quisque, doces?
Relligionis honos, artes, vitæq; decorum,
Vt Christo, fructu diuite, regna parent:
Extendat vitam longos Deus auctor in annos:
Quæ calamo, viuâ quæ sacra voce colat.
Est auctore Deo vitæ longæuior ætas:
Quæ studio multis commodat usque suo.

PHILIPPVS MELANCHTHON, GERmaniæ Phœnix.

Paruus eram: nec me tamen ingens cepit hic orbis:
Fama mei complet nominis omne latus.

M. D. LX.

PHILIPPVS MELANCHTHON BRETtæ Palatinorum natus A.M.CCCCXCVII.
Portæ Herciniæ primò verſatus in literis admodum puer,cum ingenio,nec ſine induſtriâ:
Magno illo Io. Capitone CL. Theol. &Phil. ſtudiorum curſum moderante:
Primam doctrinæ lauream Heidelbergæ, Alteram adeptus Tubingæ,anno æt.XVI:
Friderici Saxon. Elect. Pr. auſpiciis Vitebergam euocatus,anno Aet. XXI.
Martino Luthero,cuius poſteà fidelis fuit παραστάτης, omniumque laborum & ſtudiorum ſocius,Rem Chriſtianam in Germania reformante:
Quâ in Academiâ totis annis XLII. operam nauans in docendo laudatiſſ.
Sacrarum literarum explicator ſolertiſſ.ac fideliſſ.
Veritatis cœleſtis Patronus inprimis ſtrenuus:
Opt. diſciplin.& artium cùm inſtaurator,tùm conſeruator:
Qui omnem doctrinam,quaſi vagam & diſſipatam collegit,& ad certam rationem reuocauit:
Pietate,vitæ innocentiâ,humanitate,benignitate erga omnes,ac inprimis incomparabilis modeſtiæ exemplo,non modò cæteris,verùm etiam ſe ipſo ſuperior:
Singulare noſtri ſeculi ornamentum,& decus Germaniæ perpetuum futurus:
Obijt Vitebergæ ſanctè & feliciter XIII. KL.Maij. Anno M. D. LX. quum annos vixiſſet LXIII. & dies totidem.

IN PHILIPPVM MELANTHONEM EPIGRAMMATA.

NICOLAI REVSNERI.

Felix illa dies, niueo signanda lapillo,
Quæ tibi nascenti prima Philippe fuit.
Felix illa domus: felix vrbs patria, quæ te
Nascentem gremio fouit amica suo.
Felices, qui te talem genuêre parentes:
Cui vix vlla parem secla tulêre virum.
Tunc pietas tecum refloruit, arsq; Philippe:
Tunc suus est studijs redditus omnis honos,
Salue clara dies post Idus Februa quarta:
Musarum semper concelebranda choris.
Parua quidē, magno sed magna Melanthone salue
Bretta, Palatini fida columna soli.
Tuq; adeò salue patriæ lux magna Philippe:
Floreat & generis sera propago tui.

IOAN. STIGELII.

Dædaleis manibus facies tua pingitur Heros:
Mentem qui poterit pingere, nullus erit.
Si qua manus sanctam posset quoq; fingere mentē,
Pingere vel mores, docte Philippe, tuos:
Pulcrius aspiceres toto vix numen in orbe:
Nam Diuum te mens diua sub orbe facit.

GILBERTI DVCHERII.

Solis ex ſcriptis auctores nouimus illos,
Qui laudem ac ſtudium poſteritatis habent.
Sed quum de ſcriptis notos vehementer amamus:
Tum cœlo multis laudibus adſerimus.
Longum interſtitium, haud annorū, at patriæ ini-
De facie ut nôrim te minùs efficiat: (quum
Scripta, quibus tua fama nitet, diuine Melanthon,
Efficiunt, ut amem te, & tibi honorem habeā.

IOAN. LAVTERBACHII.

Honore dignus reſtitutor artium.

Teutoniæ verum lumen, diuine Melanthon:
Ingenij cuius lucet in orbe iubar:
Barbariæ poſtquàm Germania merſa tenebris,
Iam captiua diu vincula dura tulit:
Nec ſtudijs auerſa bonis, cultuq́ꝫ nitenti
Erectum potuit ferre per aſtra caput:
Tu velut Alcides rupiſti vincula captæ,
Duxiſtiq́ꝫ iubar poſt tenebroſa diem.
Hinc ſuper Europæ cerſcens Germania gentes,
Alcidenq́ꝫ ſuum te colit, atque iubar:
Auxilium ſtudijs quicunque ruentibus affert:
Alter ut Alcides, ut iubar orbe nitet.

AEG. PERIANDRI.

Nomen habes nigrum: ſed non ſic ſplendet in orbe,
Titan, hoc veluti lumen vbique micat.

IN EIVSDEM MORTEM.

GEORGII SABINI.

Heîc inuicte tuus collega Luthere Melanthon,
Non procul à tumulo conditur ipse tuo.
Vt pia doctrinæ concordia iunxerat ambos:
Sic sacer amborum iungit hic ossa locus.

IOAN. STIGELII.

Fons latet hoc tumulo: quid quæris amice viator?
Fons dogmatum piorum & eloquentiæ:
Si quis ab hoc riuum proprios deduxit in hortos,
Non aureas huic præferat pyramides.
Illius obstructas doleo Germania venas:
Parem futura non habebunt secula.

IOACH. CAMERARII.

Vitam fortunasq́; suas, studiumq́; laboris,
Quiq́; operæ sanctam, consiliiq́; fidem
Impendit diuina tuis Ecclesia rebus,
Teq́; pius variâ iuuit & auxit ope:
Hac in parte sibi post mortem structa Melanthon
Communi in luctu busta Philippus habet.
Quæ templi foribus magni vicina Lutheri,
E regione solum quòd tegit ossa videt.

IOAN. MATHESII.

Flos iacet hîc mellis nigrâ tellure Melanthon:
Apes dolete sedulæ:

Vnde bonus ſpirabat odor, pia mella fluebant:
Piæ fleant Eccleſiæ.
Lenta febris potuit paruum comburere florem:
Lugete parui floſculi.
Nulla viri famam poterit delere vetuſtas:
Fuci leues faceſſite.
Semper apes flauo diſtendent nectare cellas,
Quà nunc ſtetit flos melleus.
Semper humus ſuaues illic diffundet odores,
Quà nunc iacet flos paruulus.
Sed quum ſumma dies optato illuxerit ortu,
Flos hic virebit denuò:
Et reliquas inter bene olentes pulcrior herbas
Chriſti nitebit vertice.

IOANNIS MAIORIS.

Maximus hic meritis, ſed paruus mẽbra Philippus,
Pone iacet tumulum, magne Luthere, tuum:
Cui pia relligio ſe totam debet, & artes,
Et pax, & regni publica commoditas.
Teſtis erit vitæ, ſtudijq́, actiq́ laboris,
Quicquid Romano viuit in imperio.
Quumq́ odia à multis fuerit perpeſſus alumnis,
Nunc cœlo precium dulce laboris habet:
Oſſa tenet tumulus, ſed viuit fama: iacere
Tot dotes vno non potuêre loco.

F. B.

Ecquid terra vires, quum flos tuus occidit? atris
Vestibus (exuuijs ô Libitina tuis)
Obsita lugeto: Sic debes esse Melanthon,
Quum sepelis Solem lurida terra tuum.

CAROLI HVGELII.

Occiduo cum Sole tuum Germania sidus
Occidit, ille quidem manè redire solet:
At tibi non iterum, quod nox tenebrosa recondit,
Sidus ab Eois exorietur aquis.
Dum tamen Eoum mare, dum Sol viset Iberum,
Sideris illa tui fama superstes erit.

GEORGII FABRICII.

Inclyta quicquid habet studij Germania laudis,
Iugenio peperit, clare Philippe, tuo.
VVitenberga tuum corpus tegit: orbe sepulcrum
In toto est: animam magnus Olympus habet.

THEODORI BEZAE.

Et tu igitur tandem tumuli sub mole repostus,
Dîe ô Philippe, nunc iaces.
Et quam inuidisti viuus tibi tute quietem,
Cunctis quietem dum paras,
Ipsa tibi cura & sancti pepérêre labores,
Carum ô bonis cunctis caput.
At tu funde rosas, funde isti lilia tellus,
Vt lilia inter & rosas,

Quo nil candidius fuit & nil suauius vnquam,
Recubet Melanthon molliter.
Et grauis huic ut sis, caueas iuuenisúe, senexue,
Qui nemini vixit grauis.

IOAN. POSTHII.

Has lacrymas, hos mœsta parens Germania crines
Ad tumulum spargit, culte Philippe, tuum.
Has violas pietas, hanc magnus Apollo cupressum,
Hæc tibi Pierides laurea serta ferunt.
Te pietas luget, luget Germania raptum:
Cumq́ suo luget turba nouena Deo.

EIVSDEM.

Albi Pater, liquidum quisnam tibi, quis pater amnē
Turbat? & vberibus cur fluis auctus aquis?
Ah miser, Aonij turbat te casus oloris:
Et tibi iucundos non sinit ire dies.
Ille tui cygnus fontis decus, atque voluptas
Occidit, & ripis conditur Albi tuis.
Hinc illæ lacrymæ, quibus auges flumina, manant:
Hinc tua funereis vocibus antra sonant.
Infelix amnis, cygno spoliate canoro:
Fallor? an huic similem non dabit vlla dies?

IOAN. LAVTERBACHII.

Quæ replet orbem, fama nunquàm concidit.

Diuino quid opus tumulum tentare Philippo?
Hoc spacij, cœlum quod tenet, urna capit.

Felices animæ, per quas Ecclesia Christi,
Famaq́ꝫ Pieridum nobilis aucta fuit.
Quicquid habent artes, & triplex lingua politū,
Debetur meritis, docte Philippe, tuis.
Ergo tibi nunquam dignas Germania grates,
Immensum per te, soluet, adepta decus.

EPITAPHIVM.

Terra fui quondam: nigræ gero nomina terræ:
In terram redeo: dic mihi, qualis eram?
Non tumulus memori partum decus eximet æuo,
Quod spatio cunctas replet in orbe plagas.
Est longè tumulo decus hoc diuturnius orbe,
Quod pietas, virtus, ingeniumq́ꝫ dedit.

IOAN. SCHOSSERI.

Da sancto lacrymas tumulo, planctusq́ꝫ sonantes:
Et pia textilibus contege busta rosis.
Hac sub mole cubant veneranda Melanthonis ossa:
Hîc antiqua iacet cum probitate fides.
Hîc etiam posuit quondam sua membra Lutherus:
Ille reformatæ relligionis honor.

IO. VANDERNOOT PATR. ANTVER. POETA.

Vatis Apollinei tabulâ ſpectatur in iſtâ:
Qualis in ambroſio corpore vultus erat.
Quos animos Natura viro dedit, atque vigores:
Eloquio monſtrant id monumenta ſuo.

Hadr. Iac. F. Damman.

CONRADVS LYCOSTHENES
Theologus & Philologus.

Si Pietas, Sophiæq; placet tibi regula sancta:
Perlege dicta Sophûm, viua labore meo.

M. D. LX.

CONRADVS LYCOSTHENES
Rubeaquensis Alsatus, natus anno
M. D. XV.
Philosophiæ pariter, & Theologiæ operam
Heidelbergæ nauans egregiam:
Basileæ pòst vtranque in scholâ & Ecclesiâ publicè professus est, magnâ cum fide & industriâ:
Philologus prætereà & Historicus celebris:
Theatrum vitæ humanæ,
Philosophiæ perennis compendium,
Aet. Luminum Datoris benign.
Per XLII. valetudinariæ æt. An. M VII D. VII.
sedulò serioque commentatus:
Quod eo posteà mortuo à priuigno Theodoro Zuingero Med. & Philos. excellentiss. mirificè exornatum, & locupletatũ, omnibus omnium Cæsarum Amphitheatris meritò anteponitur:
IIX. KL. Aprilis, non improuiso Apoplexiæ turbine, ad certam immortalitatem,
Anno eiusdem reparatæ M.D.
LXI. abreptus.
Præter votum metumque,
Sortis Literar. multam simul & magnam reliquit vsuram posteris, in omne æuum
perduraturam.

IN CONRADVM LYCOSTHE-nem Philologum.

Virtutum Regina Pietas.

IOAN. LAVTERBACHII.

Regina virtutum pij scientia.

Humanæ sapiens est vitæ regula dictum:
Quòd gremio sedem mentis habere decet.
Hoc decet, hoc vitæ sit ut actio monstrat honesta,
Ne quà iustitiæ transgrediatur iter.
Relligionis adhæc præcepta salubria veræ
Ostendit, Pietas tollat ut omne malum.
Vt te virtutes, Pietasq́ue gubernet, honestum
Ne quà iustitiæ transgrediatur iter:
Conradi lepido congesta Lycosthenis ausu,
Quæ memoranda, tuo dicta reconde sinu.
Vt te virtutes, Pietasq́ue gubernet, habebunt
In scelus, in vitium ne malus error agat.
Virtutum Pietas Regina boniq́ue magistra:
Virtutes, Pietas est vbi, regna tenent.

P v

IOANNES OLTENDORPIVS
Iurisconsultus.

Et causas agere, & iuris bene reddere causas
Si doceam, Iuris nonné peritus ero?

M. D. LXI.

IOANNES OLTENDORPIVS IC.
Hamburgi natus vrbe Saxoniæ liberâ.

Summam in studijs expertus liberalitatem auunculi Alberti Cranzij Historici clariss.

Gnyphisuualdiæ in Pomerania Doctor Iuris vtriusque creatus:

Syndicus primò Reipub. Rostochianæ constitutus:

Pòst Coloniæ Agrippinæ, ac dein Marpurgi multis annis ius ciuile in Academiâ professus:

Singulari cum laude doctrinæ, fidei, industriæ, sapientiæ:

Commentarijs in multas Iuris partes editis quàm plurimis:

Ac præsertim Practicâ Actionum forensium absolutissimâ, quâ verus exercendæ Iurisprudentiæ vsus ostenditur, in medio relictâ:

Obijt Marpurgi anno Christi, anno M. D, LXI.

IN IOANNEM OLTENDORPIUM Iureconsultum.

PETRI PAGANI.

Aspice Cæsarei venerandum Iuris Athletam:
Quem tenui sollers finxit in ære manus.
Oltendorpiacæ decus hinc, & gloria gentis,
Dicitur: Ausonij portus & aura fori.

ABRAHAMI SCHVVARZII ALEMANNI.

Si quisquam Themidis fuit sacerdos
Felix ius alios docere sacrum:
Oltendorpius hic fuit disertus,
Qui legum cupidam bonis iuuentam
Libris instituit fidelis, vsum
Monstrando, & varijs fori applicando
Leges iudicijs benè explicatas.
Qui multùm teneram iuuat iuuentam,
Laude est perpetuâ ac honore dignus.

PETRVS MARTYR VERMILIVS
Theologus.

Tuſcia me pepulit: fouet hinc Germania, dein &
Anglia: Martyr eram nomine req́ꝫ pius.

M. D. LXII.

PETRVS MARTYR VERMILIVS
Florentinus:
Literarum bonarnm, ac inprimis religionis ſtudio ab ipsâ pænè pueritia inflammatus:
Sancti Auguſtini Canonicorum ordini primùm addictus in Cœnobio Fæſulano:
Pataui totius Philoſophiæ & linguæ Græcæ: Bononiæ etiam Hebrææ exactam adeptus notitiam:
Sacris dehinc concionibus habendis, omnium illius ordinis totâ Italiâ princeps habitus:
Aeterni demum Lum. datoris cœleſti irradiatus luce:
Cum Ioanne Valdeſio Hiſpano prima Neapoli, ac dein Lucæ in ſtaurandi Chriſtianismi fundamenta iecit:
Mox Romæ vſtulandus, amicorum ſuaſu, ingratæ patriæ valedicens, Tigurum primò, inde Baſileam, pòſt Argentinam, procurante Mart. Bucero vocatus:
Quin & cum eodem in Angliam ab Edouardo VI. Rege euocatus Oxonium, ad profitendum ſacras literas:
Sed Marianis mox ſequutis temporibus iterum cedens Angliâ, Argentinæ in priſtinum locum reſtitutus:
Tigurum denique ſenectæ ſuæ portum ſortitus optatum:
Quo in loco ſacras literas quinquennium circiter, maximâ cum omnium attentione & admiratione interpretatus eſt:

Præclaros laborum ſuorum teſtes poſt ſe libros relinquens innumeros nunquam morituros:
Obijt placidè anno M. D. LXII. Aet. LXIII.
Prid. Id. IXBR.

IN PETRVM MARTYREM VERmilium Theol. Tigurinum,
EPIGRAMMATA.

THEOD. BEZAE.

Tuſcia te pepulit, Germania & Anglia fouit,
Martyr: quem extinctum nunc tegit Heluetia.
Dicere quæ ſi vera volent, re & nomine, dicent,
Hic fidus Chriſti (credite) Μάρτυς *erat.*
Vtq́ꝫ iſtæ taceant, ſatis hoc tua ſcripta loquuntur:
Plus ſatis hoc Italis exprobrat exilium.

IOANNIS PARCVRSTII.

Florida quē genuit Florentia, Martyris iſta.
Effigiem Petri picta tabella refert.
Doctrinam, ingenium, dotes animiq́ꝫ ſtupendas
Non poſſet Cicero pingere pro meritis.

ANONYMI.

Itala quem genuit tellus, nunc exul oberrat,
Quò ſtabilis fiat ciuis apud ſuperos.
Illius effigies hæc: mentem ſcripta recondunt:
Integritas, pietas pingier arte nequit.

RVDOLPHI GVALTHERI:

Quòd Chriſtum vitâ ſemper teſtaris & ore:
Martyris haud fruſtra nobile nomen habes.

Prosopopœia Librorum P. Martyris.

Si præsens animi latentis index
Est oratio, sicut eruditus
Rerum nos docuit magister vsus:
Si morum documenta sunt libelli,
Nostro nil melius probatiusúe,
Dum vixit, potuit parente fingi,
Nil disertius, eruditiusúe.
Nobis nam genitis parente tanto
(Verum dicere siquidem licebit)
Nil sincerius est probatiusq́,
Nil politius elegantiusque,
Nil illustrius explicatiusq́.
I nunc Liuor edax, tuumq́ rode
Et cor, & digitos, & omne quicquid
Infelix rabies vorare suadet.
Mirum ni tibi plaudis & triumphas,
Inuictus quia miles iste Christi
Nunc victus iacet, & iacet sepultus.
Imponis tibi turpiter sceleste:
Saltem reddidit id, quod antè fato
Se debere sciebat, & sepulcro:
Et hoc spontè quidem volensq́ fecit,
Iam vitæ satur, & satur laborum:
Sed qua parte sui perire nescit,

Immortale modò perennat æuum
Lætis cœlicolûm beatus oris.
Nec nos intereà decus parentis,
Nec famam celebrare desinemus:
Dum conuexa poli suos tenebunt
Cursus, in statione dum manebunt
Sol & Luna, diesq́; noxq́;: donec
Alto flumina se mari recondent:
Toto nos etiam legemur orbe.

IN OBITVM EIVSDEM.

CONRADI GESNERI.

Hoc tumulo Petrus, tum re, tum nomine μάρτυς,
Conditus est, Christi testis amorq́; sui.
Annum si libeat Domini cognoscere, μῖρῶ
Abijce de Græcis, bis tria & adde, notis.

VVOLGANGI MVSCVLI.

Gratulor ipse tibi, quum mundum conspicor istum
Martyr, quòd saluum te Deus eripuit.
Rursum ubi doctrinæ Christi considero sortem,
Ad gemitum & luctum me tua fata vocant.
Quicquid id est, pro te sit semper gloria Christo:
Namque ut sis Martyr Petrus & ipse dedit.
Vt Martyr de Christo es testificatus apertè:
Et probat esse Petrum te tua firma fides.

IOANNIS HALLERI.

Quàm benè Nasonis cecinit doctißima Musa:
Conueniunt fatis nomina sæpè suis.

Sic ego dum Martyr dicor, me Christus Iesus
Aeterni verbi Martyra constituit.
Italus audiuit, Gallus, Germanus & Anglus:
Martyrium sanctum quod tibi Christe dedi.
Illud & absolui Tigurinâ doctor in urbe:
Hîc mea membra iacent: spiritus astra tenet.

IOAN. SHESLERI.

P etri nomen habet, firmo quia robore Christu M
E docuit, stabilis qui solet esse Petr A
T estis erat viuus: sed nunc monumēta loquuntu R
R elligio veræ quid pietatis habe T
V rna viri cineres tenet hæc: colit ætheris ἄςτ Y
S piritus: illustris viuet in orbe labo R

IOANNIS CONRADI FABRICII.

Martyra mors Petrum nostris subduxit ocellis:
Clausit & exiguo membra sepulta loco.
Quò se grex ouium, tanto pastore perempto,
Vertet, & vnde sibi pabula nota petet?
Quis doctos ultrà simili sermone docebit?
An cuiquam est tantis mens cumulata bonis.
Non dubitanda loquor: percellimur omine tanto,
Et vereor mœstas vrbis adesse dies.
Summe Deus pastorq́ gregis, submitte labori
Pastores: templi commiserere tui.

BONIFACIVS AMERBACHIVS
Iurecos.

Laude mea poteram contentus viuere: laus hæc
Crescat ut, hoc hæres iam Basilius agit.

M. D. LXII.

BONIFACIVS AMERBACHIVS BA-
ſileæ Rauricorum natus anno M.CCCC.
XCV:
Patre Ioanne Amerbachio, ciue primario:
Quo nullus ſuo ſeculo fuit, cùm in excudendis
libris nitidior, quod ſumptuoſæ dexteritatis eſt:
tùm in ijsdem ad veterum exemplarium fidem
reſtituendis diligentior, quod eruditio-
nem & laborem requirit:
Magiſter Philoſophiæ & liberal. artium in pa-
triâ ſalutatus anno M. D. III.
Ciuilis ſapientiæ ac Iuriſprudentiæ in Italiâ
& Galliâ perſtudioſus:
In quâ ſummum Doctoræ gradum Auinione
cum laude eſt conſecutus:
Quam multis poſteà annis publicè in Acade-
miâ Baſileæ profeſſus,
Summâ cum admiratione, & commendatione
eloquentiæ atque ſapientiæ.
Reipub. Chriſtianæ, cùm docendo, tùm de
iure reſpondendo profuit plurimum:
Magni illius Eraſmi familiaris non modò in
vitâ amicus, ſed & hæres, vnà cum Hiron.
Frobenio, & N. Epiſcopio ex vo-
to nuncupatus:
Omnium ſeculorum memoria vir
digniſſimus.
Obijt Baſileæ Calend. Februarij: anno M.D.
LXIV. Aet. LXVII.

IN BONIFACIVM AMERBA-chium Iurecos.

EPIGRAMMATA.

ABRAHAMI SCHVARZII Alemani.

Iuris & Aonidum cultor sanctißimus, ora
Sic geßit Ammerbachius:
Quem Basilea sacras magno cum fœnore leges
Docere felix audijt.
Cuius in innumeris studio atque labore Lyceis
Artes vigent feliciùs.
Cum linguis, socio quas instaurauit Erasmo,
Germaniæq; reddidit.
Iura foro, doctasq; scholæ qui sufficit artes,
Verè hic duo summa præstitit.

AEGID. PERIANDRI.

Culmen hic est Iuris, Themidi, Phœboq; dicatus:
Quicquid habet ius hîc laudis, id omne tenet.

SIMON PISTORIS IVRISC. &
Cancell. Saxon.

Iura priùs docui: mox scrinia Saxonis aulæ
Eloquio rexi, consilioq́; meo.

M, D, LXII.

SIMON PISTORIS V. I. D. LIPSIAE IN
eruditâ familiâ natus anno M.CCCC.
XXCIX:
Patre Simone, Nicolao auo, vtroque Med. Doctore, & Saxon. Archiatro clariss.
In quo vno supra familiæ claritatem natura maximas & animi & corporis dotes, vnà cum inclytâ virtute, summaque cum docendi facilitate, & dexteritate, non sine omnium admiratione, felicissimè cumulauit;
Quem Papia docuit, Lipsia ornauit, Aula Saxonica obseruauit:
Per integrum quinquennium primò in patriâ Academiâ Professor Cod. Ordinarius:
Perpetuus demum Elect. Saxon. Cancellarius, & Magister officiorum in aulâ constitutus:
Magnis magnâ cum gloriâ perfunctus honoribus;
Commeatu tandem gratiosè impetrato;.
Satur vitæ, satur gloriæ:
Liberos post se relinquens erudítos honoratos superstites:
Quorum & in libris præclara eius reuixit memoria, in omne deinceps æuum cum his victura perperuò:
Obijt in pago suo Seuseliz, III. Non. XBR. anno Sal. M.D.L.XII. Aet.LXXIII.

IN SIMONEM PISTORIS MAGNVM Saxoniæ Cancellarium.

GEORGII FABRICII.

Conditur hoc tumulo Simon Pistorius: atque
A patre præclaro nomen, auoq; tulit:
Saxonicâ vixit qui Cancellarius aulâ:
Vltra quinque gerens lustra regentis onus.
Ingenio præstans, studio indefessus, honore
Summus, consilijs vtilis, ore potens.
Quod mortale fuit, tellus tenet: inclyta fama
Nominis, haud vllo stat violanda die.

GREGORII BERSMANNI.

Quis Pistoriadum gentis, quis nomina nescit
Nomina Lipsiacas inter fulgentia stirpes?
Inclyta doctrinæ titulis, & fascibus ampla,
Et meritis præclara suis, & iuris, & artis,
Artis Pæoniæ titulis, & honoribus aucta.
Quis te Nicoleos dignâ celebrare Camœna
Laude Machaoniâ clarum, titulisq; superbum
Consulis, aut merito poßit super æthera cantu
Tollere, teq; Simon Medicum, te nomine eodem:
Insignem, legum custodem, & iuris amußim:
Quem schola Ticini docuit: quem Lipsia summis
Ornauit titulis: quem Saxonis aula recepit
Munere functũ amplo, duo ter quinquennia vitæ.

VVOLFGANGVS MVSCVLVS
Theologus.

Corde pius, grauis ore, sacro sermone disertus,
Præco Dei, pariter voce styloq́ʒ potens.

M. D. LXIII. Q v

VVOLFGANGVS MVSCVLVS DVSAE Lotharingiæ oppido, Alſatiæ finitimo, natus, anno M. CCCC. XCVII:

Monaſticam vitam in prima adoleſcentiâ profeſſus, religionis & honeſti ocij gratiâ:

Pòſt veritate agnitâ, Pauli exemplum ſecutus, victum aliquandiu Textor opere manuario quæritans:

Argentinæ demum miniſter Eccleſiæ, à magno illo Dei ſeruo M. Bucero pietate doctrinaque ſuâ approbatâ:

Ac dein Auguſtæ Vindel. Paſtor, & Vrbani Regij viri opt & doctiſſ. ſucceſſor conſtitutus:

In quâ ipſe Euangelicam ſincerè profeſſus doctrinam, tùm concionando, tùm ſacras literas laborioſiſſimis commentarijs illuſtrando, tum Græcorum ſcripta Latinè interpretando, multis denique obitis pro tuendâ verâ religione in Comitijs imperij legationibus, nomen in orbe Chriſtiano adeptus eſt clariſſ:

Bello tandem Germanico exul, Bernæ ſacrarum literarum doctoris in ſcholâ functus munere per totos annos quatuordecim:

Obijt placidâ morte III. Cal. Septemb. anno Chriſti M. D. LXIII. Aet. LXVI.

CONRADI GESNERI.

Musculus ut vastis immensa per æquora cetis
Prænando piscis dux solet esse viæ:
Ne breuia, aut syrtes, scopuliúe, pericula vitæ,
Insidiæúe vllæ, dira creare queant:
Muscule sic Bolgange viam mortalibus ægris
Felicem ad cœlum, nomen ut insinuat:
Monstrabas viuendo piè, sanctéq; docendo:
Nunc terra hæc corpus, sidera habent animam.

EIVSDEM.

Ἰχθὺς ἔνι πελάγει μῦς κήτεσιν ἐστὶν ὁδηγός.
καὶ ΜΥΣ ἀνὴρ ἄριστος,
μύστης χριστοσεβὴς, ΛΥΚΟΒΑΤΗΣ δ' ὄνομα πρώτου
ἐκ μυστιοῦ βαπτίσματος
ἀνδράσιν ἡγητὴρ διδαχῇ τε βίῳ τε βροτοῖσιν,
ἕως ἂν ἔζη, γέγονε.
νῦν δ' ἱερῷ Λυκάβαντι λογιζομένῳ ἐνὶ δυσστὶν
αὐτοῦ ὀνόματος, ἧλο
ῥιφθέντος, μετὰ τόνδε βίον πρὸς κρείττον' ἀπῆλθεν
αἰωνίως ζησόμενος.

IN VVOLFGANGVM MVSCVLVM Theologum.

THEODORI BEZAE.

Magnum dicere musculum pusillum
Quum sit auribus insolens Latinis:
Magnum hunc dicere Musculum quòd ausim:
Quamuis puluere conditum pusillo,
Si causam rogitas, viator: audi.
Haud quáquam fuit iste mus pusillus,
(Ipsum si libeat vocare murem)
Illarum ex numero famelicarum,
Quæ felis rapidos verentur vngues:
Sed qui ipsos potiùs catos rapaces,
Quantumuis solitos potentiorum
Ipsis cum dominis domos vorare,
Viuus perculit, & suo pauentes
Adhuc nomine territat sepultus.
Immò quem tremuit quoque illa rupis
Tarpeiæ arcibus incubans leæna,
Orbis magnanimos vorans Monarchas.
Magnum & dicere Musculum pigebit,
Quamuis puluere conditum pusillo?

ABRAHAMI MVSCVLI.

Musculus hîc situs est doctrinâ clarus & ingens:
Nomen in orbe manet: spiritus astra tenet.

ANDREAS GERARDVS HYPERIVS,
Theologus.

Flandria quem genuit, tegit Heßia, Martis in urbe:
Quâ fidei docui dogmata pura sacra.

M. D. LXIV.

ANDREAS GERARDVS HYPERIVS,
Hyperis, inclyto Flandriæ oppido natus,
anno M.D. XI.

Patre cognomine Andrea, clarissimo apud
Hyperas Iure consulto:
Post patriæ Gymnasia aliquàm multa,
Philosophiæ pariter, ac Theologiæ studijs,
Lutetiæ ac Louanij eruditus:
Perlustratâ ferè vniuersâ Italiâ, Galliâ, Germaniâ, Britanniâ, vitam sectatus perpetuò
Academicam:
Professor demum Ecclesiæ & Scholæ Marpurgi
constitutus anno M.D.XLII.
In quâ ipse diuinas & humanas literas, vir citra
controuersiam eruditissimus simul, ac
diligentissimus, totos annos
XXII. docuit:
Qui ne mortuus quidem, vniuersam Eccles.
Christ. libris scientissimè solidissimeque scriptis erudire desinit:
Plura etiam multò posteris relicturus, nisi maiorem vtilitatis publicæ, quàm valetudinis curam gerentem, intempestiua mors sustulisset:
Rebus excessit humanis, anno Domini M.D.
LXIV: Calend. Februar. annum vitæ
agens LIII.
Eteostichon.
Flandria quem genuit, Hassia nostra tegit.

IN ANDREAM GERARDVM Hyperium Theol.

EPIGRAMMATA.

THEOD BEZAE.

Nō Hyperis dedit hoc, Hyperi, tibi patria quondā,
Quod superis potius ducis cognomen ab oris:
Nec tibi sors olim tribuit temeraria nomen
Andreæ: at ipsa suo ornauit te nomine virtus.
Hoc sancti mores, teneris hoc omnis ab annis
Vita probat, superûm curæ cœloq́; sacrata.
Ecquis enim melius, quisnám te fortius vno
Tarpeia aggressus depellere rupe tyrannum?
Certius an quisquam erranti per deuia turbæ
Commonstrauit iter, superas quod ducit in arces?
Macte igitur virtute, Hyperi, quem nec fera totū
Mors domuit, totum nec seruant claustra sepulcri:
Quin superi meliore fouent iam parte receptum:
Altera dum tumulo quæ nunc pars clausa quiescit,
Exanimisq́; licet iam cœli ad limen anhelat,
Euigilet felix: & quod tu diceris, illud
Euadas, Hyperi, tum re, tum nomine totus.

NICOLAI ASCLEPII BARBATI.

Quo Simeon iustus Christum complectitur vlnis,
Andreas subijt fata suprema die:
Dimisitq́; suum Christi miseratio seruum:
Quem fouet æternâ nunc sua pace quies.

PETRI PAGANI.

Hoc tegitur, placidâ ſublatus morte, ſepulcro
Hyperius: fato iam meliore fruens.
Tranſijt è viuis ad vera palatia vitæ:
Quemq́; diu docuit, iam videt ipſe Deum.
Corpus humi moles, animum ſibi vindicat æther:
Scripta piæ munus poſteritatis erunt.

IVSTI VVLTEII.

Τύμβος ὅδ᾽ Ἀνδρείεω σῶμ᾽ Ὑπερίοιο καθείργει,
κλεινοῦ εὐσεβέων ἰδμοσύνῃσι λόγων:
ὃν βασιλεῖς ἐγέραιρον, ἐθαύμαζον δὲ γέροντες.
οἴμοι, ὃ θ᾽ ἡμετέρης ἢ ἄππεσ᾽ ἔρειμα σχολῆς.

NICOLAI RODINGI.

Scripturæ ſanctæ doctor pius atque fidelis,
Hyperius terras linquere iuſſus erat:
Ille nihil renuens: Fiat tua ſancta voluntas,
Care Pater: vocem hanc ſæpius ingeminat.
Ac morbi perfert animo patiente dolores:
Teſtificans veram ſæpius ore fidem.
Erudiens natos, diuinam diſcere legem
Hos iubet, & Domini iuſſa verenda ſequi.
Vxorem verbis quoque conſolatus amicis:
Commiſit ſummo ſeq́; ſuosq́; Deo.
Poſtremò manibus tenſis ad ſidera cœli:
Hanc animam, dixit, ſuſcipe quæſo Pater.
Mens pia cœleſtis patriæ ſortitur honorem:
Hic tumulus tantùm putre cadauer habet.

IOANNES CALVINVS
Theologus.

Gallia me recipit doctore & Scotia Christum:
Pastorem sepelit culta Geneua suum.

M. D. LXIV. R

IOANNES CALVINVS NOVIODVNI
Veromanduorũ celebri oppido natus, an. M.D.IX.
Lutetiæ primò Philosophiæ, dein Aureliani &
Biturig. Iurisprudentiæ simul ac Theologiæ excultus studijs:
Basileæ totus Hebraicis addictus literis:
Italiâ dehinc à limine salutatâ, patriæ valedicens Galliæ, in Germaniam per Allobroges regressus:
Geneuæ, præter spem ac votum, non modò concionator, sed & sacrarum doctor literarum à S.P.Q.G. delectus anno M.D.XXXVI:
Quâin vrbe Christianam religionem ac disciplinam, Antichristi iugo liberatam, cum Guil. Farello & P. Vireto primus constituit, infinitis cum difficultatibus:
Ob quas deinceps vrbe aliquantisper excedens, Argentinæ interim Gallicanam constituit Ecclesiam:
Restitutus demum Geneuæ, summâ omnium voluntate, denuo instauratam Ecclesiam ac constabilitam, totos annos XXIII. continuos gubernauit:
Commentarijs in sacram scripturam exquisitis, ac prætereà libris permultis dogmaticis, maximè de Eucharistiæ negocio, editis clariss.
Obijt ex, Phtisi, vigilijs & ieiunijs immodicis contractâ, anno Dom. M.D.LXIV: Aet. LIV. Maij XXVII die.

IN IOANNEM CALVINVM Theologum.

THEOD. BEZAE.

Romæ ruentis terror ille maximus,
Quem mortuum lugent boni, horrescunt mali:
Ipsa à quâ potuit virtutem discere virtus:
Cur adeò exiguo ignotoq́ in cespite clausus.
Caluinus lateat, rogas?
Caluinum aßiduè comitata Modestia viuum,
Hoc tumulo manibus condidit ipsa suis.
O te beatum cespitem tanto hospite!
O cui inuidere cuncta poßint marmora!

EIVSDEM.

Te viuo, Caluine, fuit mihi viuere dulce:
Hei, quàm dulce foret, te moriente, mori!
Et tamen est, fateor, grata hoc mihi nomine vita,
Quod, tibi quas fundam, sufficiat lacrymas:
Viue igitur Beza in luctus, tibi ut vsque perennes
Caluini in tumulum vita ministret aquas:
Iunctura absenti donec te rursus amico
Mors pariter vitam finiat & lacrymas.

B. CORNELII BERTRAMII.

Ex Hebræo.

Promissam in terram populum deducit Hebræum
Iosua dux, altâ pace iubetq́ frui:
Hostes deuincit, terram partitur, obitq́:
Officij ut monuit sedulò quemque sui.

Præstitit ista suis Caluinus, & astra petentem
Spirituum patri reddidit ipse suum.

EIVSDEM.

Est Itali quiddam scorti monstrasse profusos
Luxus, & sordes annumerasse vagas.
At nouisse dolos, simul occurrisse, animoq;
Præsenti libros opposuisse sacros:
Inde Sophistarum nodos soluisse, breuemq;
Et veram ad Christum proposuisse viam:
Aeterna in Christo patris decreta, datamq;
Iampridem electis intonuisse fidem:
Denique ad illius iussa exegisse piorum
Et vitam & mores: hoc opus, hic labor est.
Hæc scriptis & re Caluinus præstitit olim:
Quæ proba vita dedit, mors pia sancit adhuc.

P. MELISSI.

Quid blateras, nobis quasi iam sit lumen ademptũ,
Merse Erebi nigro, cæce Sophista lacu?
Aureus obscurâ nunquàm Sol interit vmbrâ:
Nec mutat rutilas ignea stella faces:
Nube licet piceâ, nebulæq; vaporibus atris,
Abscondant radios ille vel illa suos.
Ac velut haud letho sunt occubuisse putandi,
Queîs oculos clausit lenta sopore quies:
Sic quoque viuit adhuc animo, sed corpore summũ
Caluinus placidè dormit adusque diem.

Nec tantum viuis modò, sed quondam quod agebas
Nunc agis, ô magni maxime præco Dei:
Nobiscumq́; hodie loquitur, semperq́; loquetur
Spiritus, in scriptis qui viget vsque tuis:
Clariùs & multò splendens tua gloria fulget,
Lucifer Eois quàm nitet ortus equis.
I procul vmbrisequûm, proculinigra turba Sopho
Hei nihil ad tenebras lux facit ulla tuas.(rum:

L. G.

Pontificum terror, Romanæ buccina verax
Nequitiæ, & sanctæ relligionis amor:
Iucundúsq́; lepos, cani venerabilis oris
Gratia, & Hyblæo lingua referta fauo:
Doctrina excellens, animi præstantia, acumen
Mentis, & humani deliciæ generis:
Fortis in aduersis animus, prudentia constans,
Insontesq́; manus, scriptaq́; plena Deo:
Virtutis studium, & toti lux reddita mundo,
Canaq́; honorandâ cum pietate fides,
In miseros non parca manus, pia cura suorum,
Et quicquid mores non sinit esse malos:
Demisêre caput, quo tu Caluine, sepulcro:
Et tecum (heu facinus) contumulata iacent.
Mentior: æternis etenim te laudibus ornant,
Et secum ad superas te rapuêre domos.

ANDREAS VESALIVS ARCHIA-
ter Cæsareus:

Magnus honos, magni mihi credita cura Monarchæ:
Corporis humani fabrica, maior honos.

M. D. LXIV.

ANDREAS VESALIVS BRVXELLIS, celebri Flandriæ vrbe, natus anno M.D.XIV:
Post Philosophiæ vniuersæ studia,
Medicinæ vtriusque scientiam adeptus planè singularem in Italiâ, omnium studiorum parente & altrice:
Naturæ operum in omni vitâ perquàm studiosus:
Sed inprimis fabricæ corporis humani cognoscendæ totus, Basileæ præsertim, deditus:
Cui ipse non modò specimen artis & industriæ suæ sceleton munus hospitale: sed præterea etiã in vtraque Medicinâ scriptos libros plurimos, & in his præclarissimum illud de Fabrica humani corporis opus, posteris reliquit omnibus suspiciendum:
Ob nominis celebritatem, & artis præstantiam Caroli V. Cæs. Aug. deinceps factus Archiatrus:
Quo ipse munere, summa & fide, & auctoritate, cum laude functus; quum Palæstinæ visendæ studio, tùm religionis, tum naturæ mysteriorum cognoscendorum causâ, flagraret incredibili:
Morbo correptus circa Zazynthum insulam, repentino quidem, sed exitiali:
Obijt anno M, D. LXIV. Aet. L. Mense Octobri.

IN ANDREAM VESALIVM Bruxellanum, Medicum.

B. ARIAE MONTANI.

Corporis humani qui membra minuta ſecaret,
Veſalio nullus doctior extiterat:
Hic Medicis auxit, pictoribus auxit & artem:
Dum ſubit internas, quæ latuêre, vias.

I. S.

Quis ſine te felix Medicus, promptusq́ Cherurgus:
Ni artis ſubiectum membra ſitumq́ ſciat?
Secula tot pars hæc latuit: porcum atque catellos,
Non homines priſci diſſecuêre Sophi.

IOAN. BARTHOLOMAEI.

Artificem monumenta probant: te ſectio noſtri
Corporis, artificem te tua ſcripta vocant.

NICOLAI REVSNERI.

Quo non arte prior fuit medendi
Aut Aſclepius, aut ſenex Machaon,
Aut magnus Podalirius: medentûm
Princeps Veſalius celebriorum:
Dum morbi bonus artifex medetur
Cunctis: iam ſibi nec medetur ipſe
Summus Pæoniæ magiſter artis:
Fato mortuus heu nimis maligno.

IOANNES LANGIVS ARCHIATER
Palatinus.

Archiatrum facit Heidelberga: Sophum facit antè
Lipsia, sed medicum Felsina docta bonum.

M. D. LXV.

IOANNES LANGIUS LEOBERGAE,
celebri Silesiæ oppido, natus,
anno M. CCCCXXCV:
Magister Philosophiæ creatus Lipsiæ, anno
M. D. XIV. Petro VVirtho consobrino,
Collegij Philos. Decano existente:
Quâ in Academiâ posteà & bonas literas, frequenti auditorum consessu, professus: &
publicis per annos aliquot functus muneribus:
Magnâ cum laude doctrinæ, virtutis, sapientiæ, pietatis, industriæ:
Medicinæ demum studium, maiorum suorum
exemplo, amplexus:
Bononiæ Medicis honoratus clarissimis:
Pisis Hetruriæ summum Docturæ gratum consecutus, anno M.D.XXII.
Tandem Illustr. Elector. Palatinorum V. Archiatrus, alter ceu Podalirius:
Magno & sibi, & familiæ, & patriæ fuit ornamento ac honori:
Monumentis ingenij sui excellentis variâ ac
rarâ cùm eruditione, tùm rerum omnis generis scitu dignissimarum explicatione
refertis, post se relictis quàm
plurimis:
Præsentibus carus, posteris etiam admirandus:
Obijt Heidelbergæ senex anno Sal. M:D.LXV.
Aet. XXC. Iunij die XXI.

IN IOANNEM LANGIVM Archiatrum Palatinum.

ANONYMI.

Aspice spectatæ Medici probitatis agalma:
Bisseptem cui sunt lustra peracta seni.
Archiater Comitum Rheni, fidusq; minister:
Slesia quem genuit, Lipsia quem erudijt.

GEORGII VVIRTHI.

Sæpe Palatinos, veluti Podalirius alter,
Per mare, per terras subsequor ipse duces.
Decrepiti seruat cineres prope Neccaris vndam
Heidelberga: pio mens pia iuncta Deo.

IOANNIS POSTHII.

Hac facie spectandus eras, clarißime Langi:
Quum tibi supremum dicerem iuuenis, vale.
Nunc canus tua busta, Pater, cineresq; saluto:
Post lustra quinque redditus Nicro meo:
Officioq; tuo magnâ defungor in aulâ:
Vtinam pari cum dignitate & gloria!

Fama

Fama tuas resonat laudes, tua scripta leguntur:
Audisq́ue vates pariter, ac Medicus bonus.

PHILIPPI SPRENGERI.

Hac spectandus erat Medicus sub imagine quondã
Langius, ingenio maximus, arte potens.
Posteritas hunc ut, quem noscit, cernere posit:
Fecit Sprengerus Pharmacopola virum.

IANI BARTHOLOMAEI.

Iane tuus codex est valdè docta supellex:
Hunc ait esse decus Bibliotheca suum.

NICOLAI REVSNERI.

Langi clare senex, venerande nepotibus ipsis,
Accipe pro lacrymis posthuma verba meis.
Te Leoris genuit, docuit te Lipsia clara:
Quæ cathedram rursas dat tibi spontè suam.
Te Medicum, Medici coniunctum mente Leoni,
Felsina, Pisarum te schola docta creat.
Archiatrum tandẽ facit Heidelberga: medentem
Aula Palatini principis ampla colit.
Magnas hæc & opes, & honores contulit amplos:
Contulit & tumulum grata deinde seni.
Corpore dum spoliat te sex post lustra decemq́ue:
Spiritus ut celsâ viuat in arce Deo.
Salue care senex: semper tua fama manebit:
Ingenij viuent & monumenta tui.

CONRADVS GESNERVS PHILOS.
& Medicus.

Plinius alter eram: per me vis iam liquet omnis
Naturæ, ingenij vi superata mei.

M. D. LXV.

CONRADVS GESNERVS TIGVRI,
vrbe Heluetiæ primariâ, natus anno
M. D. XVI.

Post patriæ scholam, Argentinæ primò, dein
Biturigibus Auaricum, & Lutetiæ Paris.
optimis eruditus disci-
plinis.
Lausannæ pòst Græcas professus literas
per triennium:
Basileæ demum supremam in Medicinâ
laureolam adeptus:
Tandem constituto Tiguri perpetuo domicilio:
Quâ in vrbe is & medicinam fecit, & Philoso-
phiam publico docuit stipendio,
annis XXIV:
Pietate duce, virtutibus reliquis comitibus,
omnia naturæ arcana perscrutatus:
Dum de aliorum vtilitate promouendâ magis,
quàm de propriâ salute tuendâ cogitat:
Editis in omni literarum genere, præsertim
verò Medicinæ & Nat. Philos. lucubra-
tionibus clariss.
Philologus & Polyhistor,
Germaniæ lumen, Heluetiæ decus:
Ecclesiæ, Scholæ, Reipub. bonorum denique
omnium cum incredibili luctu:
Blandiss. eademque atrociss. pestil. absumptus:
Obijt Tiguri, anno M. D. LXV. Aet.
XLIX. XIII. XBR.

IN CONRADVM GESNERVM Philos. & Medicum.

THEODORI BEZAE.

Te cœlo mutante solum, Gesnere, volucres
Quæcunque pennis aëra permeant,
Repleuêre modis omnia tristibus:
Migrantem amicum extrema supra sidera
Omnes cum gemitu graui insequutæ.
Te cœlo mutante solum, Gesnere, feroces
Gemunt in antris belluæ,
Et stabuli pecudes oblitæ:
Sibilis colubri te feri gemunt lugubribus,
Imisq́; quotquot sub cauernis
Occulta terrarum colunt:
Et flaccidum plantæ virentes,
Et pallidum flores nitentes,
Et flaccidum arbores comantes.
Regna te per humida
Et belluosus qua ferit vndique
Reboantia littora pontus,
Planctu sonoro deflet Amphitrite:
Et liquidis sub aquis pisces natantes mutitant.
Natura te omnis denique ut suorũ fidum antistitẽ
Plorat sacrorum, muta
Futura deinceps, ni loquaris mortuus.

Hæc inter tibi turbatus, Gesnere, parentat
Beza tuus, vati vates, & amicus amico,
His incompositis innumeris numeris.

IOAN. CRATONIS:

Lux veterum, secliq́ue sui decus, atque sequentum
Dulcis amor, tristi conditur hoc tumulo.
Pars melior viuet scriptis & mente bonorum
Condita, & in Christi morte recepta sinum.
Viuet & in me ipso, dum vitam morte lucrabor:
Atque ero, quod nequeo corpore, mente Crato:

HENRICI STEPHANI.

Vix quinquagenos implens, Gesnere, Decembres,
Fata imples vitæ præproperata tuæ.
At te posteritas annos implesse Sibyllæ
Dicat, tot libros vel neget esse tuos.

ACHILLIS P. GASSERI.

Quos iungebat amor, nunc pestis disgregat atrox:
Tu gaudes cœlo, quando ego versor humo:
Sed tua sic virtus, Gesnere, meretur abundè
Felix ut viuas semper apud superos:
Gasserumq́ue decet, gratis nunc laudibus ut te
In terris ornet, sit memor inde tui.
Iuppiter indigno dum doctos eximit orbe,
Monstrat se iratum, Barbariemq́ue dabit.

THEODORI ZVINGERI.

Plinius hîc situs est Germanus: perge Viator:
Gesneri toto nomen in orbe volat.

RVDOLPHI GVALTHERI.

Si doctrina, fides, pietas fera fata morari
Possent, Gesnerus non moriturus erat.

IOANNIS VVOLPHII.

Multa legens, tum multa docens, benè deniq; scri-
Multis de morbis clara trophæa tuli. (bens,
Nunc vbi confeci cursum, & mea fata peregi:
Maximus his actis accumulatus honos.
At modò defunctus nunc isthâc condor in vrnâ
Corpore, non animâ, quæ viget atque valet.
Hîc mihi per Christum promissâ pace quiesco,
Exemptus curis omnigenisq; malis.

CASPARI VVOLPHII.

Ars medica, & linguæ, stirpes quod denique, Musæ
Sunt passæ eclipsin, mors tua causa fuit.
Det Deus ergo alium, lumen qui reddat ijsdem,
Gesnerum, & studijs pergat adesse bonis.

IOANNIS FABRICII.

Quid miser in tumulo Gesneri figis ocellos?
Hîc iacet, exuuias præter & ossa, nihil.
Amplius exili nequijt mens corpore claudi:
Cui nimis angustus maximus orbis erat.
Quicquid enim tellus, quicquid mare gignit et aër,
Ingenio tanti cesserat omne viri.
Vnus erat reliquus, qui iam restabat, Olympus:
Disceret in summo nunc vbi cuncta Deo.

P. MELISSI.

Gesneri postquàm tristes morientia Musæ
Viderunt atrâ lumina nocte tegi:
Pro versu gemitus, lacrimas pro carmine fundunt,
In gemitus carmen, versus it in lacrimas:
Prætexitq́; nigro Phœbus velamine frontem,
Plus fatum, mœrens, arte valere suâ.
Attamen ut tumulo meriti reddantur honores:
Nec tanti iaceat fama sepulta viri:
Protinus Hesperidum selecta fragrantibus hortis:
Pierides cineri dona suprema ferunt:
Ambrosiam, roremq́; maris, nardumq́; virentem,
Scilicet & flores ô Hyacinthe tuos:
Spargunt & violas, & purpureos amaranthos:
Inscriptisq́; locant marmora cæsa notis:
Qui iacet hîc, qualis quantusq́; prioribus annis
Gesnerus fuerit, charta loquetur anus.

FELICIS TRVBII.

Quum nossem terras, nossem genus omne ferarũ,
Aethereumq́; genus, squamigerumq́; genus:
Plantarum seriem quum vellem ponere certam:
Mors operi intentum repperit atra meo.
Et Gesnere tibi, dixit, spectanda supersunt
Nunc tandem rutili sidera celsa poli.
Linque igitur terras, & corpora linque caduca:
Cum Christo in cœlis viuere posse datur.

GEORGII FABRICII.

Inuidiâ maior Gesnerus morte peremptus
In patriâ, magnâ laude quiescit humo.
Hunc fleuit natura parens: fleuère quot effert
Terra herbas, pisces flumina, silua feras.
Dignus erat meritis, qui tempore viueret omni:
In terris omnes sed rapit æqua dies.

N. REVSNERI.

Siste parum, manesq; iube saluere Viator:
Conditus hic rarâ vir pietate iacet:
Ingenij magni magnis qui dotibus auctus:
Cultor Apollineæ sedulus artis erat.
Nota viri pietas satis est, testataq; virtus:
Nota domi rerum gloria, nota foris.
Candidus, innocuus, iustus, bonus, integer, æquus,
Et probus, & vero dignus amore fuit:
Calluit herbarum vires, vsumque medendi:
Nouit & ætherei sidera clara poli.
Abdita naturæ scrutatus iura sagacis:
Præclaros medicâ scripsit in arte libros:
Quos nec longa dies, nec serior opprimet ætas:
Mors ius in famæ non habet atra decus.
Corpus humo positum requiescit: nomen in orbe,
Spiritus excelsâ viuit in arce Deo.
Quisquis es, ô requiem cineri, pacemq; precatus,
Incertas lethi disce timere vices.

MODESTINVS PISTORIS
Iuriſconſultus.

Iure Modeſtinus fuit olim clarus: vtroque
Iure Modeſtinus ſum quoque clarus ego.

M. D. LXV.

MODESTINVS PISTORIVS, SImo. F. Sim N. Nicol. Pron. Lipsiæ
natus anno M. D. XVI:
Quem & patria atque domestica disciplina erudijt sedulò: & Italia per totum quinquenium
omni liberali doctrinâ, ac inprimis
Iurisprudentiâ excoluit
mirificè:
Legum in patriâ consultus Doctor, & facultatis Iurid. Ordinarius:
Saxoniæ Elect. Princ. Consiliarius, & Iudicij
Curialis Assessor Perpetuus:
Quin & Proaui Cos. Lips. & Aui Medici, &
Patris Iurisc. Præstantiss. exemplo, per
multos annos consulari functus dignitate:
Magnâ cum laude dignitatis, virtutis, sapientiæ, iustitiæ:
Magni illius Modestini, veteris I C. Rom. vt
nominis, ita ingenij ac studij consors digniss.
Non tàm ætate consumptus, quàm laborum
pertinaci assiduitate fractus:
Cum max. non suorum modò, sed totius Reip.
extern. quoque luctu.
Piè ac religiosè ex hac vitâ excessit Anno Sal.
M. D. LXV. Aet. XLIIX.
M. IX. D. VI.

IN MODESTINVM PISTORIS Iureconsultum.

EPIGRAMMATA.

MATTHIAE GROSII.

Qui sub Alexandro quondam sacrata Seuero
Iura Modestinus tractans, dubiosq; resoluens
Ambiguæ Themidis nodos, laudabile nactus
Nomen, in æternum meruit clarescere scriptis:
Nostra Modestinum, claro quem clara parente
Lipsia progenuit, non inferiora secutum,
Nec cuiquam veterum doctrinæ laude minorem,
Secula non magni faciant, venerentur, amentq;?
Testis opus præsens fidei, prudentiæ & almæ
Integritatis erit, queîs ciuica iura professus
In patriâ fulsit Phœbeæ lampadis instar:
Dij facite, Hartmannus viuat Pistorius, ortu
Nobilis, ingenio magnus, meritisq; celebris:
Cuius ope accipiunt lucem geniumq; labores
Fraterni, & legum capit incrementa facultas.

N. REVSNERI.

Quanta Modestino Iuris prudentia magno,
Consilij grauitas quanta, fidesq; fuit:
Tanta Modestino Iuris prudentia nostro,
Consilij grauitas tanta fidesq; fuit:
Lipsia maiorum claro quem protulit ortu:
Quos artis medicæ, Iuris & ornat apex.

Multum cui Schola, cui debet Respublica multũ:
Illius doctor, Consul ut huius erat.
Multum debet & ipsa potens cui Saxonis aula:
Consilio patriæ rexit ut ille duces.
Consilio quantus fuerit, monumenta loquuntur
Publica, cordato pignora digna viro.
Cætera prætereo: pietas, sapientia, virtus
Cunctis nota, suum promeret ipsa decus.
Patria post vitæ sepelit septennia septem
Corpus: at in cœlum mens reuocata redit.

GREGORII BERSMANNI.

Ingenium, virtus, sapientia, Gratia, Splendor,
Vrbis honos, Aulæ Gratia, Fama scholæ:
Cuncta Modestini lugent Pistoris ad vrnam:
Lipsia sed cunctis tristior, orba gemit.
Et meritò: quoniam Iuris consultior illo
Consule nullus erat, nec magis vrbis amans.
Non mors hunc rapuit: terras Astræa perosa
Noluit hunc terris longiùs esse super.

IOANNES MATHESIVS
Theologus.

Præco metalliferæ Ioachimi valle Sareptæ:
Ipse potens calamo, vocé disertus eram.

M. D. LXV.

IOANNES MATHESIVS ROCH-
licij Misniæ oppido natus anno
M. D. IV.
Multij vgâ eruditione Vitebergæ sibi compa-
ratâ, sub opt. & clariss. doctoribus M.
Luthero, & Ph. Melanthone:
Ludi literarij primò Magister, ac dein Pastor
Ecclesiæ in valle Ioachimicâ fideliss.
pariter, ac vigilantiss.
Cuius pietas & constantia eximia, cæteræque
virtutes, admirabilis denique ac pænè diuina
facundia, & in docendo dexteritas singularis
nunquàm satis dignè prædicari
poterit:
Præclaro Meditationum & Concionum sacra-
rum Thesauro, de omnibus fidei Christianæ
capitibus, piæ posteritati fruendo per-
petuò, post se relicto;
Pro concione, finem vitæ præsagiens, suæ vale-
dicens Ecclesiæ;
Moritur Apoplecticus anno Christiano M. D.
LXV. Aet. LI. Non Octobr.

EPITAPHIVM.

Securus recubo hîc mundi pertæsus iniqui:
Et didici, & docui vulnera Christe tua.

IN IOANNEM MATHESIVM Theologum.

EPIGRAMMATA.

BALTHAS. MENTII.

Talis erat docti facies veneranda Mathesî:
Quando fidem Christi voce professus erat.
Patria Rochlicium est: sed Leucoris alma fidelem
Discipulum adiunxit, sancte Luthere, tibi.
Ex Sophiæ studijs fructum percepit, & ipsi
Eximium attribuit Pallas in arte gradum.
Fraterno coluit quem magnus amore Melanthon,
Quiq; sacer templi rector Eberus erat.
Valle Ioachimicâ munus doctoris obivit:
Arguit & fraudes, impie Papa, tuas.
Quin etiam vicit diuinâ voce cateruam,
Sacra petit varijs quæ tua Christe dolis.
Sola hîc ora vides: si vis & cernere pectus,
Scripta lege: & nosces pectus & ora viri.
Corpus habet tellus: mens viuit in æthere, donec
Iungatur carni rursus, ut antè, suæ.
Interea, bone Christe, pios largire ministros,
Qui simili doceant agmina sancta fide.

IOAN. LAVTERBACHII.

Fidelibus Deus ministris præmium.

Præco sacrosanctæ Triados, diuine Mathesi:
Quo Christus patuit sacra docente lytron:

Cura ministerio tua non modò profuit vrbi:
Obtinuit nomen quæ Ioachime tuum:
Profuit vtilibus quoque magno fœnore libris,
Quos terit aßiduâ Teutonis ora manu.
Præmia pro tanto numeret tibi digna labore,
Vltima iudicij quum ruet hora dies.
Dicimus intereà memori de pectore grates:
Optamusq́; tuos sors ut honesta beet.
Fidas haud operas Deus orbe relinquit egentes:
Inq́; solo ditat commodus, inq́; polo.

GEORGII FABRICII.

Mathesius magni facundus præco Prophetæ,
Functus honorifico munere, spectat humum.
Quicquid habet pulcri Germanica lingua nitoris,
Ingenio cœpit comptius esse tuo.
Siue tuos voluo libros, mirамq́; Sareptam,
Siue venustatis carmina tincta fauo:
Nectareum miror laticem: tibi floreat vrna:
Fracta labore graui nec premat ossa lapis.

P. CANDIDI.

Quà matris scrutata sinus nitida ære metalla
Eruit ex imis Misnia visceribus:
Illic verba pio diuina Mathesius ore
Tradidit: hôc præstans pulcrius officium:
Quò pia Relligio splendenti est pulcrior ære:
Aera, ad opes verbi, nil rationis habent.

IOANNES DRACONITES
Theologus.

Tam benè tot linguis apto dum Biblia sancta,
Heu morior. morior? nunc quoque viuo Deo.

M. D. LXVI.

IOANNES DRACONITES
Carolostadius Francus:
Primo ætatis suæ tempore in studijs literarum
& doctrinæ Erfordiæ consumpto:
Quas eodem in loco, honores adeptus scholasticos, aliquandiu publicè & priuatim
cum laude docuit:
Sacros. Theol. Doctor Vitebergæ renunciatus:
Pòst Marpurgi: deinceps Rostochij sacras professus literas:
De hinc Sambiensis Ecclesiæ Præsul
constitutus:
Inde Vitebergam regressus, opus Biblicum
quintuplex, ad instar celebratæ illius monumentis veterum Origenis operæ, ut & alterius
recentioris Complutensis, animo agitans:
Cuius specimen in medio reliquit sanè egregium, & posteris admirandum:
Inter pios & sanctos conatus, vir optimus, &
doctissimus, ac inprimis linguę Hebreæ, Chaldeæ Græcæ, Latinæ, præter vernaculam,
peritissimus, è vita euocatus:
Magno Reip. & Ecclesiæ cum detrimento.
Obijt Vitebetgæ maior Septuagenario, anno
Sal. M. D. LXVI. XIIX. Aprilis.

IN IOANNEM DRACONITEM
Theol. Acad. Marpurg.
EPIGRAMMATA.
H. EOBANI HESSI.

Postquàm est aperta, & explicata veritas
Per scripta Christiana, per verbum Dei:
Vt ipsius vel è media plebe infimi
Mysteriorum conscij, nil ambigant:
Quin constet Antichristidos regnum scholæ
Venisse in ista, & perdidisse tempora:
Quid ni fateamur Antichriston impium
Exterminandum Christianis omnibus,
Ac persequendum Christianis omnibus
Constante veritate, scripturâ, fide:
Ne pergat vltrà Christianos fallere
Tyrannicâ crudelitate &, fraudibus.
Si fortè quæris illius potentiam
Nouisse, plus quàm regiam potentiam,
Auctoritate quæ sit ad verbum Dei,
Quod ipse deprauârit improbissimè,
Et plura eodem scripta pertinentia:
Hæc cerne scripta, quæ Draconites tibi,
Sed scripta pauca, at erudita condidit:
Quæ Christianæ veritatis maximam
Partem, scopumq; persequendum continent.

GEORGII FABRICII.

Vrna Draconiten tegit hæc doctumq́; bonumq́;,
Laudatumq́; piâ sedulitate senem.
Ille sacros libros Ebræa, Latina, Pelasga,
Chaldæa, in vulgus scripta daturus erat:
Nondum finito quem linquit vita labore:
Quanta vnus studijs facta ruina senex!

P. MELISSI.

Hos cineres, hæc busta Fides innoxia seruat,
Dulcisq́; Spes & Caritas:
Filiæ Iouis inclyti, sorores.
Prima sacras lauri frondes, at proxima palmæ
Spargit virentis ramulos:
Mitis vltima gemmulas oliuæ.
Salue care senex: tu nunc quasi stellula fulges
Celso nitens in æthere:
Hoc tui precium laboris esto.

GVI-

GVILIELMVS GRATAROLVS
Bergomas Medicus.

Cara valetudo medico ſua, cara ſuorum:
Vt rectè valeas, te mea ſcripta docent.

M. D. LXVI.

LEONHARDVS FVCHSIVS
Medicus.

Artem ſi medicam ſpectas, nouus ipſe Galenus:
Si plantas, nouus en exſto Dioſcorides.

M. D. LXVI.

LEONHARDVS FVCHSIVS VVEMBDINgæ, Rhetiæ oppido, natus anno M.D.I.
Primis literarum rudimentis Heilbrunnæ positis: Per omnes honores ascendendo scholasticos:
Bonarum artiũ Baculaureus Erphordiæ salutatus:
Magister Philosophiæ, Ingolstadij: & aliquot annis pòst Medicinæ Doctor appellatus:
Quam & publicè aliquandiu professus est eadem in Academiâ, summâ cum fide & diligentiâ:
Pòst Onolsbachij medicinam factitans, Princ. Marchionum Brandeb. Archiatrus:
Inde Ingolstadium reuocatus, sed religione obstante Onolsbachium regressus:
Tubingam denique ad Medicinam publicè docendam euocatus:
Quam ipse & ratione optimâ, & oratione sapientissimâ, multis annis fideliter & studiosè explicauit, magnâ cum admiratione omnium, & gratiâ:
Commentarijs præterea innumeris, spectatæ eruditionis atque scientiæ, in omni medicinæ genere illustrauit plurimum:
Exemplum diligentiæ & laboris:
Decus & ornamentum Academiæ singulare:
Optimè de præsentibus posterisque meritus:
Summâ cum testificatione constantiæ & fidei in religione obijt in Christo feliciter VI. Idus Maij anno M.D.LXVI. Aet LXV.

IN LEONHARDVM FVCHSIVM Medicum.

IOAN. LAVTERBACHII.

Securus ambulat ſequens viæ ducem.

Quale Dioſcorides medicâ præclarus in arte
Herbarum nomen cognitione tulit:
Tale ſuâ meruit, maius quoque, Fuchſius arte,
Herbarum nulli cognitione minor.
Herbarum proprijs naturam viribus ille
Vt tantum nudè prodidit absque typis:
Sic tribus hic omnes veris iconibus herbas
Exprimit ingenio dexteriore tomis.
Arte Dioſcorides quod Graijs: Fuchſius iſtud
Non modò Germanis, omnibus orbe locis.
Ne ſit opus terras vitæ penetrare periclo:
Ne iuga, vel valles, vel nemoroſa loca:
Absque labore tomis herbas cognoſce, fouere
Auguſtas medicæ qui cupis artis opes:
Dux bonus herbarum ſpecies, vireſq; miniſtrat.
Haud errat, graue qui cum duce tentat iter.

IANI BARTHOLOMAEI.

Tu licet ingenio ſis clarus & arte medendi:
Par tamen eſt meritis gloria nulla tuis.

MARTINI CRVSII.

Φούκσιος ὁ κλεινὸς θάνε, τὸ κλέος ἰητήρων
Φούκσιος, ὃς βοτανῶν πλῆθος ἔδειξε τοσόν.

Φούχσιος, οὗ βίβλοι γνῶσ' ἀντολίῃ τε δύσει τε,
    Φούχσιος, ὃς λαμπρὰν πᾶσι Τύβιγγαν ἔθη.
ἡμῖν μὲν λίπεν ὀδυνηρῶς, Φούχσιε κλεινέ,
    ἐκπνεύσας, σαυτῷ ἀσπασίως δὲ πάνυ.
Φῆσθα γὰρ, ἀλλύειν γλίχομαι, χριστῷ τε συνεῖναι,
    ὡς ἐπὶ γῆς εἰμὶ χρήσιμος οὐδὲν ἔτι.
γενναίως τάδ' ἔφησθ', ἠδ' ἄλλα, Λατινίδι φωνῇ,
    ὥσπερ ἂν οὐκὶ νοσῶν, ὥστε με θαυμάσ' ἄγαν.
ὡς οὖν ἀργαλέον Σιμεῶνα σε κύριος οὕτως
    ἧυν ἐς ἀθάνατον δμῶ' ἀπέλυσε χαράν.

LEONHARDI ENGELHARTI.

Fuchſius occubuit, medicorum gloria rara:
    Fuchſius herbarum nomina multa notans:
Fuchſius ex ſcriptis toti notiſsimus orbi:
    Fuchſius ille tuum, cara Tubinga, decus.
Eſt ingrata quidem nobis, ô inclyte Fuchſi,
    Nunc tua mors, aderat quæ tibi grata tamen.
Dicebas quia: Diſſolui, Chriſtumq́ʒ videre
    Geſtio: nunc terræ commoda nulla fero.
Dicebas animo forti hæc, & plura Latinè,
    Ceu non ægrotus: res ea mira fuit.
Te Deus ergo bonum ſeruum, veluti Simeonem,
    Dimiſſum iuſsit regna ſubire poli.

IOANNES OPORINVS
Basiliensis.

Si famam æternam Typicæ do sedulus arti:
Aeternum cur non reddat & ipsa decus?

M. D. LXIIX. T iij

IOANNES OPORINVS BASIL.
Typographus.

Doctus, Operosus, Elegans
Libris innumeris
Partim à se scriptis, partim publicatis:
Virtutum Hærede ex IV. coniuge, vnico
relicto:
Pub. Lacrimis: Priuatâ pietate:
Sexagenario Maior moritur.
Anno M.D.LXIIX. VI. Iulij.
Natus anno M.D.VII. XXV. Ianuarij.

*

Frugifer Autumnus periјt, Dijs notus & orbi:
Orthion elapsus nautis, meditatur Arion.

*

Quantula sint hominum corpuscula, disce viator:
Magnus Oporinus conditur hoc tumulo.

IN

IN IOANNEM OPORINVM.

LVDOVICI ROCHEFORTII.

Quis sit Oporinus, si percontaris, & ipsum
Exiguo hoc claudi marmore posse putas:
Rusticus es, toti cùm sit notissimus orbi:
Tota ipsi tumulus terra nec esse queat.

IOANNIS SAMBVCI.

Quis tua non vidit præli monumenta labores?
Quæ minima aut caruit bibliotheca typis?
Ars fuit inuenta hæc Germanis, laude perenni:
Extulit hanc Aldus, perpolijtq́; rudem.
Perfectam exerces sex & triginta per annos:
Cæsaris ut superes nomine rebus opes.
At tibi iam emerito pateant cœlestia templa:
In terris semper nomen honosq́; vigent.

HIERONIMI VVOLFII.

πᾶσα Ὀπωρινοῦ μνημήϊα βιβλιοθῆκαι:
σῶμα δὲ κεκμηκὸς σῆμα τόδ᾽ οἶον ἔχει.

GVILIELMI XYLANDRI.

Aurea non mortalis adiuit Oporinus astra:
Parte sui repetens deteriore solum.

GEORGII FABRICII.

Immortale decus tibi donat Oporine virtus,
Famaq́; stellifero, quæ volat alta, polo.
Nam per te Latij libri Graijq́; leguntur:
Doctrinæq́; nouâ laude reuixit honor.

Clauderis exiguâ magno sub nomine terrâ:
Sed claudi tumulo gloria tanta nequit.
Nam quot habent apices, tua quot monumenta figuras,
Tot meritis par est reddere grata tuis.

CAROLI VTENHOVII.

Lumine si caßis potuit qui reddere vitam
Nuper Oporinum mors tamen atra tulit:
Heu quantis tenebris te circumfusa manet nox,
Luce nihil dignum qui meditaris homo.
Sol simul occubuit, iubar occuluitq; coruscum,
Ceu moriens lucis linquit in orbe nihil.
At sua Oporinus maior post fata resurgens,
Quo caret, hoc aliis donat habere iubar.

EIVSDEM.

Quisquis Oporinum fatis cesßisse dolebit,
Hic & Operinum doleat vixisse necesse est:
Quem vixisse semel veniens lætabitur ætas.

PAVLI MELISSI.

Ver, autumnus, hyems redarguebant
Aestatem, quòd Oporino fuisset
Mortis causa: magis sed ipse multò
Autumnus malè ferre, ferre iniquê,
Suum quòd sibi Oporinum necasset
Aestas morbida Sirii noverca:
Queîs Tempus: Remouete, ait, querelas:
Immutabilis hanc Dei voluntas
Olim iam sibi destinârat horam.

PETRI PITHOEI.

Prodesse dum vult litteratis omnibus,
Remq; ampliare litterariam studet,
Oporinus artis litterariæ decus,
Absumsit omne patrimonium lubens:
Sumsitq; volens vndecunque mutuò.
Aeratus ergo cessit? imò ærarius,
Plures rei eius debitores cui sient,
Quos delegare creditoribus queat.

MICHAELIS GRAVII.

Cur citharæ neruos impellere gaudet Arion?
Delphini insistit pes, premit alter humum?
Scilicet indignè iactatus Oporinus alto,
Nauigat in portu, numine Christe tuo.
Sicq; vel inuitis piratis, liber ab omni
Curâ, cœlesti lætitiâ fruitur.
Carmina permulcent ratione carentia bruta:
Flectere sed nequeunt cum ratione homines.
Cedite, quos auri fames insatiabilis vrget:
Elapsa est ipso remige præda Deo.
Intereà toto celebratus Oporinus orbe,
Aeternæ meruit laudis habere decus.

NICOLAI REVSNERI.

Tot libros mundo qui protulit, instar Oporæ,
Quæ varias cornu diuite fundit opes:
Hîc situs est operosus Oporinus. Ergo & Arion
Cum cultore suo iam requiescit iners.

GILBERTVS LIMBVRGIVS
Medicus.

Hippocrates medicus, medicus ſit & ipſe Galenus:
Par vtrique manet per me Auicenna meus.

IOANNES SCHNEIDEVVINIVS
Iuriſconſultus.

Iuris & interpres ſum, iuſtitiæq́ ſacerdos:
Si taceam, libris conſtat id omne meis.

M. D. LXIIX.

IOANNES SCHNEIDEVVINVS STOLbergæ natus in Turingia, anno M.D.XIX.
Puer admodum Vitebergam missus, studiorum causâ: & M. Luthero, à quo filij loco semper habitus fuit, commendatus:
Præceptore vsus domestico Vito Theodoro Theologo clarissimo:
Ciuilis sapientiæ cognitione instructus egregiâ:
Perbenignè in aulam Sacr. Rom. Imperij Comitum Schuarceburgicorum accersitus, quibus à consilijs fuit per integrum quadriennium:
Pòst reuocatus inde in Academiam perhonorificè, & in eâ summos adeptus honores in Iurisprudentiâ:
Neque solùm in Collegium Iuridicum, sed & Iudicium allectus Prouinciale:
Operam Rèipub. & docendo, & dicundo iure nauans vtilem ac fidelem, per annos XX.
Quum non magis iuris, quàm Iustitiæ, & æquitatis consultus videri vellet:
Commentarijs in aureolum illud opus Institut Imperiali. sanè locupletissimis & foro præsertim accommodatissimis, plurimum Reip. atque adeò omnibus Iurispr. studiosis etiam in posterum profuturus, & in his cum grata sui memoriâ, & multorum vtilitate perpetuò victurus:
Obijt Seruestæ Apoplexiâ anno M. D. LXIIX. Aet. XLIX Sepultus Vitebergæ ad latus M. Lutheri, quo ipse in vita hospite ac Magistro ad pietatem vsus fuerat.

IN IOANNEM SCHNEIDE-vvinium Iure consultum.

MARTINI HENRICI.

Quem fœcunda tulit venis Stolberga metalli,
Lumine sed verbi ditior illa sacri:
Hæc est Oenotomi Iani doctoris imago:
Effinxit Lucæ quam tibi docta manus.
Carus erat Luthere tibi, ceu filius: instar
Hunc quoque fouisti, docte Philippe, patris.
Religionis amans, veri studiosus, & æqui:
Integer & vitæ vir, fideiq; fuit.
Laudibus est dignus geminis, dum certat vtrunq;
Iuris in hoc, sanctâ cum pietate, decus.
Semina Romani iuris, sub Leucoris vrbe,
Cum binis annis per tria lustra docet.
Dum quid sit rectum, quid iniquũ è lumine verbi,
Ac iuris, facili dexteritate videt.
Lustra nouem vitæ cum quatuor egerat annis,
Quum Deus hunc vitæ de statione vocat.
Ipse per Europæ famâ celeberrimus vrbes,
Mortuus æternum nunc quoque nomen habet.

NICOLAI REVSNERI.

Dum ius ritè doces, ius dicis & omnibus æquè:
Consultus iuris, sed mage iustitiæ:
Iustitiæ meritò dicaris Iane sacerdos:
Par Celso, aut magno, hoc nomine, Sulpitio.

IOANNES SEBASTIANVS PFAVSERVS
D. Maximil. II. Aug. Ecclesiastes.

Præco, Cæsar, eram tuus, Aemyliane: Lauingæ
Præsul at hinc, pariter sum maneoq́ʒ tuus.

M D. LXIX.

IOANNES SEBASTIANVS
Pfauſerus Bodamicus, natus
anno M.D.XX.

Theologus egregius, fortis, conſtans,
diligens:
Præſenti magnitudine animi &
conſilij:
Magnâ prætereâ & eloquentia, &
dignitate præditus:
Perpetuus Orthodoxæ fidei Euangeli-
cæ aſſertor.
Diuo Maxæmiliano II. Aug. à ſacris
concionibus, & conſilijs:
Præſul demum, & Antiſtes Eccleſiæ Lauin-
ganæ in Palatinâ ditione fideliſſ.
Planè vir bonus, & omnibus rebus
ornatus:
Obijt Lauingæ Apoplecticus anno Sal.
M. D. LXIX. Aet. XLIX.
VI. Iunij.

IN IOAN-

IN IOANNEM SEBASTIANVM Pfauserum Theol. Cæsar. & Antist. Lauinganum.

EPIGRAMMATA.

NICOLAI REVSNERI.

Ioannes cubat hic Sebastianus
Pfauserus, placidâ sepultus vrnâ:
Quo vix sanctior hîc, Deiq; vixit
In terris reuerentior: piarum
Plenus pectore cogitationum:
Præco, Christe, tuus: tui professor
Inuictus meriti, sacriq; verbi:
Pro quo mille tulit volens labores,
Casus mille: simul minas potentûm
Forti pectore spreuit, ac pericla:
Pro Christi decore, & fide paratus
Pulcram, si sit opus, necem pacisci.
Inculpata fuit, grauisq; vita,
Virtus ardua, splendor eruditus:
Mores ingenui, fides probata,
Pectus mite, cor altum, & os disertum:
Magno maximus hunc fauore Cæsar
Complexus, sibi Præsidem sacrorum
Legit, consiliariumq; fidum:
Nunc Ecclesia Præsulem Lauingæ

Tristi

CAELIVS SECVNDVS CVRIO
Philoſophus.

Cœlo mens affixa priùs mea, nunc quoque cœlo
Viuit. quàm ſcitè Cœlius ecce vocor!

M. D. LXIIX. *V*

CAELIVS SECVNDVS CVRIO CYRIACI Taurinorum oppido natus anno M.D.III:
Monticalerij educatus primâ pueritiâ: Adolescens Taurini ingenuis imbutus artibus:
Quum ob sinceram fidei Christianæ doctrinam, quam ab ineunte ætate, spretâ superstitione Pontificiâ, amplexus fuerat, varias ab hostibus persecutiones, carceres, vincula passus esset:
Semper tamen post tot Eporediæ, Taurini, Lucæ intentatas mortes atque flammas, præsentissimâ numinis ope mirabiliter ereptus:
Præcipuis Italiæ in vrbibus, ac præsertim Mediolani & Papiæ, famâ eruditionis & religionis suæ passim sparsâ:
Quum ob Pontificis Romani insidias ampliùs in Italiâ se tutum esse non posse videret:
Lausannæ primò ampliùs quadriennio: ac dein Basileæ, à quâ & Magisterij insignibus ornatus, & ciuitatis iure donatus fuit, Philosophiæ & Eloquentiæ studia professus, annis propemodum XXIII:
Præclarâ sui memoriâ ad immortalitatem tùm docendo, tùm scribendo post se relictâ:
Magnâ cum laude veræ pietatis, & humanitatis, insignisque constantiæ:
Excessit è vivis Aet. S. anno LXVII. Sal M.D. LXIX. ad VIII. KL. DCB.

IN CAELIVM SECVNDVM Curionem.

PAVLI CHERLERI.

Arte potens, pietate grauis, sermone politus
Cælius, hîc molles in leni funere somnos,
Iuxta cara sibi quondam sua pignora, carpit:
Cumq́; his exurget, priscis reuidendus amicis,
Luce sub extremâ: cùm tu, fortißime IESV,
Viua Dei soboles, sonitu præeunte tubarum,
Adueniens iudex liquidis in nubibus acer:
Iudicioq́; premes orbem, & noua præmia reddes:
Præmia grata probis, reprobis ingrata: sed æqua,
Et fidei vacuis, ipsorum debita factis.

NICOLAI REVSNERI.

Si lacrymis decorare pios, & funera fletu
Fas est, quos nobis abstulit atra dies:
Te lacrymis decorare pium est, & funera fletu
Curio, quem Musis abstulit atra dies.
Sed neque tu lacrymis, nec egent tua funera fletu:
Cur? tua laus toto viuit in orbe priùs:
Et tua mens cœlo viuit sanctißima, CAELI:
Felix, cui fas est tam benè posse mori!

PAVLVS EBERVS
Theologus.

Qui fueram Sophiæ, Christi sum denique doctor:
Si corpus paruum, mens mihi magna sat est.

M. D. LXIX.

PAVLVS EBERVS KITTINGAE

Franciæ oppido natus, anno M.D.XI.

Post patriæ scholam, ad spem vberioris doctrinæ Onolsbachium primò commigrans:

Aeger anno vix exacto in patriam reuersurus, ab equo raptatus consternato, multis corporis partibus miserabiliter luxatis, magnam valetudinis suæ passus iacturam:

Eâ demum confirmatâ, Vitebergam profectus, homo in omni iudicio elegantissimus, Philosophiæ pariter, ac Theologiæ studijs summè deditus:

Summos in vtraque sapientiâ tàm diuinâ quàm humanâ honores cum laude promeritus:

Professor tandem vtriusque in Academiâ annis circiter XXXIIX. clarus ac eloquens:

Pastor prætereà Ecclesiæ & Antistes verus vigilansque:

Sacræ historiæ, & Philologiæ in primis studiosus:

Quam & compluribus ingenij monimentis egregijs plurimum illustrauit, & ad posteros propagauit:

Pie sanctequę obijt Vitebergæ X. Decembr. anno Sal. M. D LXIX. Aet. LIIX. D. XXXII.

IN PAVLVM EBERVM Theologum.

IOANNIS SCHOESSERI.

Hos quicunque vides infirmi corporis artus,
Quos tibi Pastoris parua tabella refert:
Consilium perpende Dei, qui splendida mundo
Visa, putat regno non satis apta suo.
Eligit infirmos, per quos Ecclesia Christi
Docta, salutarem poßit habere fidem.
Ille etiam præiens iuuat instrumenta salutis,
Præsidioq́ leuat membra pusilla suo.
Et nunc parua licet sit vox & corpus Eberi:
Ipse per hunc optat notior esse Deus.
Ergo prius celebres docuit qui sedulus artes:
Aethereo sacras nectare pascit oues.
Quid spectas teneros artus? in corpore paruo
Sæpè etiam pietas, ingeniumq́ viget.

N. REVSNERI.

In Paguro sapientia.

Quid modicas paruo rides in corpore vires:
Pectore si magnus sum, Polypheme, sat est.
Scilicet est paruis etiam sua gratia rebus:
Formicæ quoque vis, & sua bilis inest:
Et sua commendat sapientia rara pagurum:
Pendet hic è collo, magna Diana, tuo.

Con-

Consilij signum prudentis: in æde dicatâ
Quæ gaudes Ephesi per tua sacra coli.
Malo mihi paruo sit mens in corpore magna:
Quàm Cyclopæo robore membra geram,
Mentis inops. malè sic habitat mens ardua Galbæ:
Ingenuas vires, nobile pectus amo.

P. CANDIDI.

Relligio, pietas, doctrina, modestia, candor
Dona, quibus fuerat clarus EBERVS, erant.

IOANNIS STIGELII.

Colligis è priscis quòd idonea tempora fastis:
Quòd cœlum & cœlo tempora lapsa notas:
Paule tibi referet meritas Ecclesia grates:
Hac etiam speculum quæ videt arte suum.
Paule tibi referet meritas Respublica grates:
Cui suus hoc studio vindice constat honos.
Et iam fata tuis aspirant mollia chartis:
Sentit & æternos pagina viua dies.
Adijciunt Musæ lætæ frondentia lauro
Serta, Aganippæi fonte rigata iugi,
It comes adspirans animam, sensumq; libello,
Aetatum Genius semina longa trahens.

IOAN. LAVTERBACHII.

Perennis est disertus eloquentiâ.
Splendor Thesbiadum nitens EBERVS,
Paruus corpore, suauitate magnus

Dicendi, teneram scholis iuuentam
Bonas seu docuit disertus artes,
Sacram seu docuit disertus ædem:
Præsentem retulit lepore formam,
Præsentem retulit colore vultum.
De tam corpore plura scire paruo
Si quæris, monumenta quæ reliquit
Haud segnis, lege, sis nec ipse segnis.
Quàm magnus fuerit scholis docendis,
Quàm magnus fuerit sacris docendis,
Librorum monumenta prædicabunt.
Paruo ex corpore nemo iudicandus:
Gemma corpore parua, vi sed ingens:
Terræ sic quoque dum manebit orbis,
Paruus corpore, suauitate magnus
Dicendi celebrabitur per orbem
Splendor Thesbiadum nitens EBERVS.

IOAN.

IOANNES BRENTIVS
Theologus.

Tot lucubratus, tot Christo sancta locutus,
Ipse senex obeo, non sine laude, diem.

M. D. LXX.

IOANNES BRENTIVS, VVEILAE, SVEVIAE oppido imperiali natus anno M. CCCC. XCIX.

Primæ laureæ, anno ætatis XV: Secundæ, XIIX. insignibus Heidelbergæ decoratus:

Admodum iuuenis diuinas & humanas professus literas, magno applausu discentium:

Halæ Sueuorum Ecclesiastes constitutus anno XXII.

Reformandæ eâ in vrbe, totaque Germaniâ, vnà cum M. Luthero & Ph. Melanthone, auctor optimus maximus:

Magno cum discrimine vitæ & fortunarum:

Tubingam demum, auspicijs Huldrichi Ducis VVirteberg. euocatus: Academiæ Commissarius, & Antistes Ecclesiæ:

Tandem Studgardiæ, Christophori Ducis vocatu, Pastor ac Præpositus Ecclesiæ verè Apostolicus:

Quo ipse munere ad vitæ vsque finem summâ religione, fide, prudentiâ, dexteritate, industriâ, vigilantiâ functus est, maximo commodo Reip. Christianæ vniuersæ:

Colloquijs Religioni componendæ Imper. adhibitus, Augustæ, Haganoæ. VVormatiæ, Ratisponæ, Tridenti:

Commentarijs in Biblia sacra vniuersa Exegeticis, alijs præteriâ scriptis dogmaticis editis clariss.

Obdormiuit in Domino anno Sal. M. D. LXX. Aet. LXXI. M. II. D. XVII. XX. Septembr.

IN IOANNEM BRENTIVM Theologum.

EPIGRAMMATA.

MARTINI CRVSII.

ὃς θείας μικροῦ πάσας εὖ φώτισε βίβλους:
ἐν ξυνόδοις πάσαις καὶ διαλέξεσ' ἔην:
εὐσεβέων τ' ἀγέλας βουλαῖς ἔργοισι τ' ὀφέλλει:
τίετο καὶ λαμπροῖς ἡγεμόνεσσι λίην:
πεντήκοντα τ' ἔτη μάνδρας χριστοῖο δίδαξε:
κηρύττει νεκρὸς νῦν ἔτι ῥῆμα θεοῦ:
τοῖος Ἰωάννης ἦν Βρέντιος ἐκτὸς ἰδέσθαι.
τὴν δ' ἐντὸς μορφὴν, ὃς ἔκτισεν, οἶδε μόνος.

IDEM LATINE.

Qui cũ laude sacros libros propè scripsit in omnes:
Omnibus in Synodis, Colloquijsq; fuit:
Et pia consilijs ac factis agmina iuuit:
Vixit honoratus Principibusq; viris:
Ac quinquaginta docuit diuina per annos:
Et post fata pijs nunc quoque doctor adest:
Ioannes fuit hoc spectandus Brentius ore:
At mens est soli nota decora Deo.

IOAN. LAVTERBACHII.

Defensio verbi ministrorum, Dei.

In restaurandâ socius pietatę Lutheri
Brentius, Ausonij magna ruina Papæ:
Talis erat faciẹ senij confectus ab æuo:
Quàm priùs abriperet mortis auara manus.
Consilijs multùm conuentus iuuit honestos,
Quos habuit sanæ relligionis amor.
Colloquijs præsens interfuit omnibus: idem
Immensas auxit Relligionis opes.
Vera quòd Europæ floret doctrina per oras,
Quæ celebrat Christum relligiosa fide:
Non paruas isti grato fert pectore partes:
Plurima pro cuius nomine dura tulit:
E quibus, insidias fugiens, odiumq́ potentûm
Diuinâ tectus liber abiuit ope.
Vrbis Alexandri Doctor velut obuius hostem
Effugit, Nili quum peragraret aquas.
Organa doctrinæ Christi quòd in orbe furores
Hostiles superant, cura benigna Dei est.

EIVSDEM.

Viuit polo doctor salutis, ac solo.

Brentius egregium cui fecit gratia nomen:
Egregius sanæ relligionis amor:
Stenuus assertor qui maiestatis IESV,
Scripturâ docuit teste salutis iter:

Decurso vitæ spatio, satur abstulit annis
Iustificâ Christi præmia digna fide.
Ingenio superest terris: mortale sepulcrum:
Expers mortis, ouans spiritus astra tenet.
Propugans Christum verâ pietate, beatus
In cœlis animâ, nomine viuit humo.

LEONHARDI ENGELHARDI.

Bis septem lustris iam Brentius addidit annum:
Corporis & posuit membra caduca sui.
Illius in mundo semper pia scripta manebunt:
Sed pius in cœli spiritus arce sedet.

HENRICI POLANI.

Felix ô Brenti, cui cœli debita sedes
Optatæ donat dulce salutis iter.
Luthero fidus socius, carusq; Philippo,
Et puræ vindex relligionis eras.
Concilium Christi sanctâ nunc mente frequentas:
Cernis & in triplici numine numen idem.

GEORGII OSTERMARII.

Qui docuit Christum, Christoq; fidelis adhæsit
Brentius, ingenio clarus & eloquio,
In Christo moriens, Christi super astra receptus,
Aurea se gaudet templa videre Dei.
Occidit eloquij viuens cum corpore virtus:
Ingenij nobis sunt monumenta super.

IOAN-

IOANNES PFEFFINGERVS
S. Theol.

Magna oris grauitas, animi constantia magna,
Doctrinæq́ʒ fides: Lipsia nouit adhuc.

M. D. LXXIII.

IOANNES PFEFFINGERVS BAVArus, natus anno M.CCCC.XCIV:
Spectatæ tum eruditionis, tum probitatis vir, & insignis Theologus:
Totus à primâ ætate promouendæ Christi gloriæ addictus:
Superstitione repudiatâ Pontificiâ, etiam multò ardentius, veritatem agnitam amplexus:
Sacrarum literarum Doctor præclarus:
Lipsiensis Ecclesiæ Pastor & Antistes vèrus, ac venerandus:
Fatis concessit anno Christiano M D. LXXIII. Aet. XXC. III. Non Ianuar.

PETRI LOSSII.

Eximium cathedræ decus, & pia fama suorum,
Ille ego sum populi Lipsia clara tui.
Qui verbis potui mollire adamentina corda:
Soluere qui curis tristitiaq; graues.
Exemplum fueram morum, & pietatis honestũ:
Id quoque nunc cultâ posteritate probo
Inuide dic de me nunc quidlibet: iunctus ipse ego
Christo, te longè sum meliore loco.

IN

IN IOANNEM PFEFINGERVM Theol. Lipsicum.

EPIGRAMMATA.

GREGORII BERSMANNI.

Qui Pfeffingeri similes in imagine vultus
Aspicis, hospes & hæc pellege scripta memor.
Bauariæ dedit hunc tellus in luminis oras:
Quem vitâ functum Lipsia condit humo.
Dicere longa mora est, per quot discrimina rerum
Hunc exercuerit Dæmonis ira trucis:
Finibus extorrem patriæ, pressumq́; suorum
Inuidiâ, atque odijs turba profana tuis:
Dum venale Papæ cœlum, missamq́; perosus,
Mauult esse tui portio Christe gregis:
Cui se doctrinæ studio, sanctoq́; labore,
Atque operæ curâ, consilijq́; fide
Addixit, moderansq́; scholas, & tēpla gubernans:
Haud grauis imperij fulmine, pacis amans.
Testis erit iuueni vitæ sine labe peractæ
Leucoris, & secli fama, Luthere, tui:
Et tu, relligionis apex, diuine Melanthon:
Et tu, qui clarum de Cruce nomen habes:
Postq́; hos consilij consors, sociusq́; laborum,
Tu quoque adhuc nostræ spes, Ioachime, scholæ.
Orba sui luget Pastoris Lipsia fatum:
Amissumq́; gemit Misnidos ora patrem.

Salue sancte senex, decus ô venerabile morum:
Salue cœlestûm consociate choris.

M. I. L.

Quàm benè Pfeffingere tuos sub imagine vultus
Artifici hæc spirat picta tabella manu!
Cui Deus èxcelsis Philyræ sub mœnibus vrbis
Pascendum verbo tradidit ipse gregem.
Namque Dei pastor vix dignior vllus ouili:
Dignius aut curâ talis ouile ducis.
Cuius ut est vultus comi grauitate seuerus:
Et purâ cultus simplicitate nitet:
Sic quoque vita grauis, sic omnis nescia fuci:
O prisco verè tempore digna patrum!
Quam licet haud vno proscindat crimine liuor:
Attamen ipsa Deo salua probante manet.
Est aliquid dignante Deo de millibus vnum
Grande ministerij munus obire sacrum.

P. CANDIDI.

Lipsia, vera Dei te Pfeffingere docentem,
Audijt intentis dogmata pectoribus.
Magna quidem est pietas, patriæ seruire docendo:
Maior at est ipsi grata docere Deo.

NICOLAI REVSNERI.

Præco Dei magnus, magnus virtute fideq;,
Magnus eras verâ relligione Dei:

Pfeffingere senex, vitâ grauis auctor & annis.
Quid tum? post æui lustra bis octo peris.
Mors tua sic Iani funestat mœsta Calendas:
Læta tibi, nobis quæ nimis ægra venit.
Lipsia quem multis annis mirata docentem
Nunc gemit, & sacri concio tota gregis.
Salue sancte senex, venerande nepotibus ipsis:
Fama tui nescit nominis ampla mori.

PETRI LOSSII.

Eximium cathedræ decus, & pia fama suorum
Ille ego sum populi Lipsia clara tui.
Qui verbis potui mollire adamantina corda:
Soluere qui curis tristitiaq́; graues.
Exemplum fueram morum & pietatis honestum:
Id quoque nunc cultâ posteritate probo.
Inuide dic de me nunc quidlibet: ipse ego iunctus
Christo, te longè sum meliore loco.

GEOR-

GEORGIUS MAIOR
Theologus.

Sanctũ opus absq; fide, sine sancto opere haud placet vnq̃
Sancta fides: fidei summa sit ista meæ.

M. D. LXXIV. X ij

GEORGIVS MAIOR NORIBERGAE, vrbe imperiali, natus anno M. D. II:

Summè omnium doctrinarum studiosus à primâ adolescentiâ:

Magister optimarum artium primò, ac dein sacros. Theologiæ Doctor Vitebergæ auctoritate publicâ renunciatus:

Quam multis annis, non solùm in Academiâ, verùm etiam Ecclesiâ publicè priuatimque docuit, singulari laude industriæ, prudentiæ, eloquentiæ:

Commentarijs luculentis in præcipuos Euangelicos & Apostolicos libros, alijsque lucubrationibus eruditis, Reipub. literariæ communicatis celebris:

Obijt senex anno Sal. M.D.LXXIV. Aet. LXXII. XXIIX. Nouembr.

Eteostichon Iosephi à Pinu.

Felici ut genuit Maior te vrbs Norica luce,
Pes tuus Orion vespere læuus obit.

IN

IN GEORGIVM MAIOREM
S. Theol. D.
IOAN. MAIORIS IOACHIMI.

Qui donis animi mensuram nominis implet,
Hæc tibi Maiorem parua tabella refert.
Cui linguam Charites, cui Pleiade natus acumen,
Facundosq́ dedit Suada canora sonos.
Sed non Mercurius, si vellet, pingere posset:
Ingenium scriptis pinxit ut ipse suis.
Multa tulit fecitq́ piè templisq́, scholisq́:
Illustrans studijs dogmata sacra suis.
Nec tamen effugit delirî iurgia Flacci:
Qui furit in fatum Teutonis ora tuum.
Gratus odor cerebro est, quē mollis Amaracus êdit:
Sed necat immundas illius aura sues.
At tu Maior eris, rumpantur ut ilia Flacco:
Cum fidei fructu perge docere fidem.

IOAN. LAVTERBACHII.

Liuor nocere cui nequit, laus optima.

Maior ab æterno Patre multis obrute donis:
Celsa quibus nomen tollis in astra tuum.
Magnus es ingenio: maior virtutibus: imò
Maximus in verâ cognitione Dei.
Fidus, ad ingenuas pueris industrius artes,
Monstrasti lætâ fronte Magister iter.

Egregium terris idem virtute fuisti
   Exemplum, quo sit vita regenda modo.
Quod summũ est, Doctor scriptis & voce, salubris
   Plantasti dias relligionis opes.
Hinc monumenta tui relegens diuina laboris,
   Nemo non, saluus qui cupit esse, probat:
Nocturnâ versatq́ manu, versatq́ diurnâ:
   Proq́ tuo grates munere gratus agit:
Dum monumenta tui viuent diuina laboris:
   Perpetuò nomen viuet in orbe tuum.
Quod Liuor memori nunquam miser eximet æuo:
   Perpetuo florens tempore nomen erit.

CASP. CROPACII.

Vt te care senex, memorande nepotibus olim,
   Hæc ætas meritò prædicat atque colit:
Maxime qui cœli reseras penetralia Maior:
   Ad populum quando verba sacrata facis.
Viuus ab ore fluit tibi sermo nectaris instar:
   Quemq́ doces Christum, corde animoq́ geris.
Maiorem afficient seri quoque laude minores:
   Et tua non poterit viuida fama mori.

IOAN-

IOANNES GVINTERIVS AN-
dernacus Medicus.

Argentina tuus, tuus antè Lutetia doctor
Sum Medicus: famâ notus in orbe satis.

M. D. LXXIV.

IOANNES GVINTERIVS ANDERnaci Vbiorum oppido celebri natus M. CCCC. XXCVII:

Primis annis Dauentriæ, ac Marburgi in literis versatus, cum ingenio, nec sine industrosiâ:

Goslariæ dehinc scholæ Moderator: ac dein Lovanij Græcæ linguæ Professor:

Medicinæ pòst deditus studio Lutetiæ Parisiorum: familiaris summus Guil. Budæi, & Lascaris Græci:

Medicis Græcis, ac præsertim Galeno, in Latinum conuersis sermonem:

Francisci I. Regis Galliæ, & Ioan. Bellaij Card. liberalitate summâ Medicinæ Doctor, & Medicus Regius salutatus:

Anatomes corporis hum. auctor atque instaurator:

A Rege Daniæ perbenignè expetitus:

A Ferdinando Cæs. Augusto singularis meriti ergò nobilitatus:

Pòst tumultu Gallico ob religionem moto, Mediomatricum in vrbe primùm, deinceps Argentinæ exercens Medicinam:

Aristotelis & Demosthenis in eadem Academia interpres:

Optimè de Repub. literariâ meritus:

Obijt feliciter Argentinæ anno Christi M.D. LXXIV. 4. Octobr.

IN IOANNEM GVINTHERVM Andernacum Medicum.

MICHAELIS TOXITAE.

Hoc Andernacus vultu præclarus & ore,
Ceu docet effigies, conspiciendus erat.
Corporis expreßit pictoris dextera formam:
Ingenij vires scripta polita probant.
Doctrinâ paucis præstante secundus: at inter
Multos virtutis lumine primus erat.
Fidus Apollineæ fuit artis alumnus, & annos
In seros medicâ corpora duxit ope.

HVBERTI DAMII ANDERNACI.

Γουνθερίου ἴφθη οὕτω περὶ σώματος εἰκών,
ἰητροῦ γεγραφοῦ, δείκνυσιν ὡς γραφική.
τὴν δ' ἰσχὺν φύσεως μετὰ τῆς, ἧς χρῆστο, μαθείης,
σωσικράτους τέχνης ἔργα διδοῦσι σάφα.
ἐν μούσαις τε, λόγοις τ' ὀλίγων ἦν δεύτερος ἄλλων,
τῆς δ' ἀρετῆς πολλῶν ἀγλαΐῃ πρότερος.
τοῦ φοίβου πιστὸς θεραπών, ὑγίης τε βροτοῖσι
μακροβίου, τέχνῃ πρόξενος εὐπαλάμῳ.

Iu Tumulum eiusdem.

EIVSDEM.

Vt natura parens dederat mortalibus olim
Hippocratem, ipsa suum quò retineret opus:
Sic quoque Guintheriũ tandem Deus artis alumnũ
Edidit, & medicam reddere iußit opem.
Fecit & occubuit: tua quo Germania famæ
Nunc medico celebri gloria parta viget.
Fama per ignotas gentes volat: ossa recepit
Terra: sed ætheream mens colit vna domum.

MICH. TOXITAE.

Hîc situs est Andernacus propè coniugis ossa:
Expectans regni gaudia læta Dei.
Certabant virtus, pietas, doctrina, senectus:
Et voluit primo quælibet esse loco.
Sed vicit pietas, animamq́; per æthera Christo
Adduxit, cuius numen adorat ouans.
Ingenuas coluit felici sidere Musas:
Pœoniæq́; tulit pluribus artis opem.
In terris famam, nomenq́; reliquit honestum:
Spiritus it cœlo: membra recepit humus.
Exceßit septem decies ac amplius annos:
Mens tamen in sano corpore sana fuit.
Sed quid opus multis? laus vni hæc sufficit vna:
Ingenio magnos vicit, & arte viros.

MA-

MATHIAS FLACIVS ILLY-
ricus Theologus.

Scire meum vis dogma? Homo totus culpa, scelusq́;
Quid blateras? vtrum sic Manichæus ero?

M. D. LXXV.

GVILIELMVS XYLANDER
Philologus.

Quàm benè Plutarchi Græcè sonat antè: Latinè
Per me nunc loquitur tam benè Musa mei.

M. D. LXXV.

GVILIELMVS XYLANDER
Augustæ Vindelicorum natus, anno M.D.XXX.

Magna vtriusque linguæ cognitione egregiè instructus, & variâ ac multiplice eruditione ornatus:
Magister optimarum artium Basileæ designatus:
Literarum Græcarum professor Heidelbergæ fidelis pariter ac diligens:
Præclaram nominis famam, & immortalem adeptus gloriam, tum ex alijs scriptis Philologicis & Historicis: tum ex optimis auctoribus, præsertim Græcis, partim recognitis: partim in Latinum sermonem conuersis:
Quod vel Plutarchi, Dionis, Stephani, Strabonis, Cedreni, aliorum opera abundè contestantur:
Fatis concessit, & naturæ præmaturâ morte anno Sal. M. D: LXXV. Heidelbergæ sepultus. Aet. XL.

IN TVMVLVM GVILIELMI XYLANDRI.
PASCHASII BRISMANNI.

O quisquis es, Viator, atra transiens
Hæc busta, Guilelmum sibi quæ creditum
Debent Xylandrum: siste quæso, & aspice,
Siste ô gradum: incorrupta canaq́; hîc Fides,
Nec non Honos, hîc Candor, hîc Integritas,
Hîc mentis humanæ bonum summum iacet:
Et saxa magnum parua contegunt virum:
Cui vix parem dedêre Patrum secula,
Et nostra vix parem modò dant secula,
Dabuntq́; vix parem nepotum secula.
Quòd non columnas nobiles è marmore
Structas superbo, quòd nec æra viuere
Manu Magistri iussa, nec surgentia
Ad astra Mausolæa cernis, desine
Mirari: honores id genus quærunt sibi,
Qui nil relinquunt, quo ferantur nobiles:
An hîc inanem morte capiet gloriam,
Cui gloriæ sat veræ erat superstiti?
Non his eget virtus viri ter maxima
Huius, mori vix digni, inanis gloriæ
Auræq́; vulgi nescia. hæc honoribus
Refulget ingenî arte partis arduâ:
Morti hæc, rogisq́; hunc eripit silentibus,
Extincto ut ipse posthumus viuat sibi.
Quin & sacro ordini additus iam cœlitûm

Cœlosq́ꝫ, terrasq́ꝫ, & superstites sibi
Deuinxit omnes vnus ille Creditor.
Cœlo reponens spiritum, corpus putri
Terræ locauit: dia mentis munera,
Abstrusa pandunt quæ artium mysteria,
Nobis dedit, deditq́ꝫ seris posteris.
Tantum virum, talem virum saxa hæc tegunt.
Ergo, Viator, vile bustum desine
Mirari: humo pignus repostum nobile
Mirare, sortis & tuæ memor vale.

H. VV.

Clauditur hac vrnâ, quod erat mortale Xylandri:
Pars reliqua est merito, Christe, beata tuo:
Qui illud & hanc olim rediens reuocabis in vnum,
Magni & supremi tempore concilij:
Vt quæ coniuncta in miserâ pietate fuerunt,
Aeternùm pariter gaudia participent.
At iusta est nobis luctus data causa, decore
Et tanti orbatis vtilitate viri:
Cui labor intempestiuus nimiusq́ꝫ videtur
Præproperum fati constituisse diem:
Cui nostra inueniet trunca hoc Academia membro
Non facilè ingenio, non facilè arte parem.
Summe Pater, da doctores, cætusq́ꝫ docendos:
Et quamuis raras quæso tuere scholas.
Ethnica ne rursum nostris dominetur in oris:
Quæ fuit ante decem secula, barbaries.

HENRICVS BVLLINGERVS
Theologus.

Sic vixi, sic viuo meis nunc denique libris:
Vt nunquam videar mortuus esse bonis.

M. D. LXXV.

HENRICVS BVLLINGERVS Bremogarti, Heluetiorum oppido, natus anno M. D. IV.

Embricæ primò, dein Coloniæ Agrippinæ literis eruditus humanioribus : & in his Magisterij titulo insignitus:

Capellæ dehinc ludo præfectus literario per integrum sexennium:

Sacris pòst præfectus concionibus in patriâ:

Tiguri tandem Pastor & Antistes Ecclesiæ in Zuinglij locum suffectus:

Quam annis XLIII. singulari fide & industriâ administrauit:

Lucubrationibus propemodùm infinitis de Religione partim Didacticis & Exegeticis, partim Polemicis, & Dogmaticis, passim in toto orbe Christiano nobilitatus:

Obijt senex Tiguri XVII. Septembr. anno Sal. Christ. M.D. LXXIV.

Aet. LXXI.

Y

IN HENRICVM BVLLINGE-rum Theol.

THEODORI BEZAE.

Doctrina si interire, si Pietas mori,
Occidere si Candor potest:
Doctrina, Pietas, Candor, hoc tumulo iacent,
HENRICE, tecum condita.
Mori sed absit illa posse dixerim,
Quæ viuere iubent mortuos.
Immò interire forsan illa si queant,
Subireq; tumuli specum:
Tu tu illa doctis, tu pijs, tu candidis,
Et non mori certissimis,
Tenaci ab ipsâ morte chartis asseras,
Ipso approbante numine.
Fœdus beatum! mortuum illa te excitant,
Et tu mori illa non sinis.
At hunc, amici, cur fleamus mortuum,
Qui viuit alijs, & sibi?

RVDOLPHI GVALTHERI.

Quum Bullingeri Pietas heîc conderet ossa:
Hoc sita sunt (dixit) viscera nostra loco.
Et tota in lacrymas effusa, hæc addidit: Eheu
Nate vale; ah nulli nate secunde, vale.
Quid loquar? est toti virtus tua cognita mundo:
At miseram prohibet dicere plura dolor.

Quòd tamen optatâ ſopitus pace quieſcis:
Quòd tua mens cœli tecta beata colit:
Me recreat mœſtam. at tu Chriſte ſalutifer, ipſe
Sume pedum, atq; tuas nunc rege Paſtor oues.
Pelle lupos ſtabulis: hircos procul inde ſalaces
Eijce: & vnanimem protege Chriſte gregem.

IOAN. SERRANI.

Moſis miniſtri voce maximam Deus
Hæreditatem adiecerat
Suo Iſraeli: non eam Moſes tamen
Adit, ſed eminùs videt.
Henrice, maius contigit quiddam tibi:
Cum Zuinglio primus propè
Ad initia pugnaſti Dei imperio aſt vbi
Athleta magnus Zuinglius
Ceßit quietem conſequutus: tu nouis,
Henrice, viribus potens
Prodis: peremptis hoſtibus victoriam
Refers: trophæa ſplendida
Victoriæ victor ſtatuis. Luſtris meant
Perplurimis curſus graues,
Quum victor inſtas, patriæ in dulci ſinu
Felixq; votorum ſenex
Compos tuorum. Tum Deus dixit tibi:
Quieſce tandem, ô optime

Quiesce tandem serue: iam satis tibi
Satis laborum est: percipe
Parata cœlo præmia. edixit Deus.
Henricus annorum satur
Concessit in cœlum: beatus & modò
Fruitur beatis sedibus.

IOANNIS BAPTISTAE ROTANI.

Relligiose senex, sacrorum maxime vatum
Te viuente mihi viuere dulce fuit.
Viuere dulce fuit. nam te viuente, parentis
Vixit sancta Dei filia Relligio.
Vixit, per quod erat mihi tantùm viuere dulce:
O mihi si liceat te moriente mori!

IOANNIS IEZLERI.

Lustra decem tu sancta doces mysteria: lùstra
Viuis in his terris quatuor atque decem.
In te num pietas fuerit doctrinaue maior
Contendunt, quibus est vtraque nota probè.
Vicerit at Pietas, doctrinæ iuncta per orbem
Te memorans, cœlo viuere sola facit.

IOAN. PONTI SELLAE.

Nuper vbi in longam Bulgero lumina noctem
Mors tegeret, dulci membra sopore rigans:
Turbida mœrentem velauit patria vultum:
Inque pias lacrymas tota soluta fuit.
Heu quò vertar? ait: cecidit, fixa hactenus omnis
In quo nostra vno spesque salusque fuit.

Nam busto inferimus, quo non infractiùs alter
Hoc seclo Christi signa corusca tulit.
Ille quidem placidâ compostus pace quiescit:
At patet in curas area lata meas.
Mome quid oggannis? ponas cum fronte pudorem:
Nec careat probris hora locusúe tuis:
Huius nulla tamen laudatum obliuio nomen
Deteret, & quis sit, carta loquetur anus.

IOAN. VINSLERI.

Si lacrymis redimi, Pastor, tua funera possent:
In lacrymas iret Limagus ipse pias.
Numinis at flecti nequeunt pia fata potentis:
Omnibus & lethi porta terenda venit.
Diuersos eadem peperit (mirabile) fructus:
Damna dedit nobis, maxima lucra tibi.
Nec tua lugubri ploramus funera planctu:
Nostra tamen meritò damna dolere decet.
Tu nunc ambrosiam carpis: tu nectare viuis:
Qui nos pauisti nectare & ambrosia.

IOAN. RVDOLPHI BYGELII.

Henricus Bullingerus post fata quiescit:
Contiguus Petri Martyris exuuijs,
Quid mirũ? vnanimes quondã, nũc corpore iuncti
Aeternum seruant nomen amicitiæ.
Heluetius quamuis erat alter, & Italus alter:
At vox de Christo consona vtrique fuit.

Excepit geminum tellus Tigurina cadauer:
Fortunati ambo quo docuêre loco.
Papa quid insanis? superis in sedibus vnà
Gaudia cum Christo mens vtriusque capit.
Succedant alij, quibus est Ecclesia curæ:
Qui legis hæc, supplex vsque precare Deum.

RVDOLPHI LEEMANNI.

Bullingerus in hac teneor celeberrimus vrnâ:
De quo si quid amas nosse viator, ades.
Ter quinque à nato numerabis secula Christo
Iungere queîs totidem denique lustra velis:
Mortis habes annum: fuerant sed meta senectæ
Bis septem menses, tot quoque lustra meæ.
Aergouium genuit: Tigurina Ecclesia summum
Pastorem vndenas fouit Olympiadas.
Si quos pertulerim quæras pro gente labores:
Nullum illi, hospes, habent innumeri numerū.

CHRISTOPHORI THRETII
Poloni.

Est vixisse diu quiddam, nomenq; per orbem
Permultis quæsisse libris: sed gloria nobis,
Quòd semper Christo vixi, & sum mortuus vnà.

IOAN-

IOANNES VVOLPHIVS
Theologus.

Præco Dei, doceo, Tigurinâ clarus in vrbe,
Præco Euangelicus quis sit, & vnde, bonus.

M. D. LXXII.

IOSIAS SIMLERVS
Theologus.

Me docet Historicum simul, Astronomumq́; fuisse
Patria, doctorem sed magis, alma, Dei.

M. D. LXXVI.

IOSIAS SIMLERUS HELUETIUS
Capellensis:
Elegantis homo ingenij, ac doctrinæ:
Mathematicus nobilis, Historicus excellens:
Quod tùm scripta eius, quibus patriam immortalitati consecrauit, tùm instrumenta ab eo excogitata Astronomica testificantur:
Sacrosanctæ Theologiæ in scholâ Tigurinâ
Professor celebris:
Qui quanti non modò in docendo, sed & scribendo, tum acuminis, tum iudicij fuerit, veterum quoque Theologorum lectione confirmati, lucubrationes eius in omni doctrinæ genere in publicum editæ satis superq; ostendunt:
Morbis cum duobus sæuiss. calculo nimirum, & podagrâ conflictatus acerbè, annis aliquot prioribus:
Morte tandem obijt immaturâ, annum vix agens XLV: die secundâ Iulij, anno Domini M. D. LXXVI.

IN IOSIAM SIMLERVM. Theologum.

EPIGRAMMATA.

P. CANDIDI.

Simleri quæ repræsentat imagine vultum:
Afficit hæc oculos pulcra tabella tuos.
Si queat excellens animi quoque pingier illa
Gratia: nil oculi pulcrius aspicerent.

THEOD. BEZAE.

Simlere, mi Simlere, quo superstite
Tot mortui reuixerant:
Quos ira nobis numinis, tam pauculis
Ademit annis plurimos:
Simlere, quem tremuit renatus Arrius,
Tremuit renatus Eutyches,
Vastator ille Poloniæ, hic Germaniæ,
Læsi flagella numinis:
Heu subita & immatura te mors auferens
Quàm multa tecum sustulit!
Lamenta amicis quanta, quot iustissimos
Secum dolores attulit!
Quos inter, ecce Beza quondam haud vltimus
His irrigat te lacrymis:
Beza repetito vulnere isto saucius,
Communis ad tumulum patris.

PAV-

PAVLVS SCALICHIVS COMES HVN-
norum, Marchio Veronæ, S. Th. D.

Regulus Hunnorum, Scalæ hæres glorior esse
Gentis: Sacrificus Cæsaris, inde Papæ.

IOANNES HARTVNGVS
Philologus.

Eustathio quantum, tantum mihi debet Homerus:
Cætera ne memorem, fama loquetur anus.

M. D. LXXIV.

IOANNES HARTVNGVS MILTEburgi Ostrofranciæ oppido natus anno M.D.V.

Omni liberali eruditione vir politissimus:
Magister Philosophiæ salutatus Heidelbergæ:
Literarum Græcarum Professor ibidem
per annos XV:
Friburgi dein Brisgoiæ per cæterum vitæ
tempus annor. XXXIII:
Singulari cum laude veræ probitatis, fidei,
industriæ:
Poëseos ac historiæ mirificè studio flagrans:
Plerisque Græcis ac Latinis Poëtis, & inprimis
Homero, Apollonio Rhodio, Q. Calabro, non
docendo solùm, sed commentando quoque à se egregiè expositis atque
illustratis:
Multis præterea studij Philologici in medium
propositis monimentis præclaris:
Obijt Friburgi senex anno Christi M. D.
LXXIX: Aet. LXXV. XVI.
Iunij.

IOAN-

IN IOANNEM HARTVNGVM Philologum.

IACOBI MICYLLI.

Aesonidæ varios casus, variosq; labores,
Idem quos terrâ pertulit atque mari:
Auxilioq; Deæ factam, tectamq; carinam,
Raptaq; fœmineis aurea terga dolis:
Omnia quæ quondam Rhodio cantata poëtæ,
Traditaq; Argolicis tota fuêre modis:
Si quis fortè cupis Latiâ cognoscere linguâ,
Verbaq; cum verbis ponere versa suis:
Perlege, quæ Graphicâ transscripsit Oporinus arte:
Hartungus Latios iussit habere sonos.

AEGID. PERIANDRI.

Non es Germanus, sed es aut prognatus Athenis,
Aut Romæ: duplici tantus in ore manes.

P. THEVENINI.

Cur lacrymis decorem Hartungi, cur funera fletu
Ornem viri tanti meo?
Viuus adhuc volitat qui docta per ora virorum,
Viuetq; semper posteris?
Quem sua scripta diu totum vulgata per orbem
Ad astra laudibus vehunt?
Non sit ut Euripides Graijs, aut Ennius ipse
Suis Latinis notior.
Bina quidem bis quem notum Centuria redit,
Ac quinta nondum prodiens:

Multaq́ꝫ prætereà venæ monumenta beatæ
Latina, Græca, & vtraque?
Sed quo ſe inprimis interprete iactat Homerus,
Spreto vel ipſo Euſtathio:
Quẽ (quod Alexandro quondã quoqꝫ ceſſit honori)
Semper ferebat in ſinu.
Cur igitur decorẽ Hartungi nunc funera fletu,
Quo iam nihil celebrius?

IOACH. ROSALECHII.

Hîc erat, hinc abijt, nunc eſt Hartungus vbique:
Et fruitur meritis hîc & vbique ſuis.
Nam dedit huic virtus toto clareſcere mundo:
Inq́ꝫ omni, famâ nominis, eſſe loco.

EPITAPHIVM

à viuo Hartungo compoſitum.

πολλὰ παθὼν, καὶ πολλὰ μαθὼν ἐν παιδοδιδάσκειν.
ἔνθα δὲ νῦν κεῖμαι σὺν θεῷ ἡσύχιος.
Multa tuli, didici, docui, dum fata ſinebant:
Mortuus in ſummo iam requieſco Deo.

ALIVD.

γηραῒ, οὐ νούσῳ βίον ἔλλιπον. ἐνθάδε κεῖμαι
ἄθλιος ἐν καμάτῳ, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.
Non obij morbo, ſed longæ mole ſenectæ:
In vitâ miſero eſt morte parata quies.

ERAS-

ERASMVS OSVALDVS SCHREC-
cefuchsius Mathematicus.

Astra notans, sanctæq́; docens mysteria linguæ,
Mente adij pariter luminibusque polum.

ERASMVS OSVALDVS SCHRECcefuchsius Austrius, natus anno M. D. XI.

Præter scholam patriam, Ingolstadij, Lipsiæ, Basileæ optimis eruditus artibus, & doctrinis:
Memmingæ aliquandiu ludo præfectus literario:
Tubingæ deinde Magister Philosophiæ appellatus:
Mathematicæ disciplinæ, & Hebrææ linguæ, exemplo Sebast. Munsteri doctoris sui, perstudiosus:
Quam posteà vtramque Friburgi Brisgoiæ magnâ cum laude publicè est professus:
Commentarijs in Sphæram, & Primum mobile, & Theorias Planetarum luculentis in publicum editis:
Benè de Rep. literariâ meritus:
Obijt Friburgi anno Christiano M. D. LXXIX.

IN ERASMVM OSVALDVM Schreccefuchsium.

IOANNIS HARTVNGI.

πολλὰ μὲν εἰς τέχνην πρόσθεν Σχρεκεφουσκιος ἀνὴρ
ἀστικῶν ἐλλόγιμος τεύξατο οὐρανίην.
ἀλλὰ δὲ καὶ ταύτης διδαχῆς ἐς ἄκρον παρελάσσας
ἑβραίαν τε καλῶς ἀμφοτέραν δεδαώς.
ἦρα φέρων αὐτὸς σύγγραμμα τόδ᾽ ἐξεπόνησε
ἀστροπόλοισι πάρος γ᾽ ἐκδοθὲν οὐδέποτε.
σφαιρικὰ γοῦν ὅστις μετέωρά τε κύκλα νοῆσαι
ἵεσαι, ἐνδελεχῶς τεύχει τῷδε χράου.

CHRISTOPH. MOSELLANI.

Commendat veteres solertia mira poëtas:
Quod varios quondam finxerit esse deos,
Si vel in egregio meritus quis corpore laudem,
Si vel ab ingenio suspiciendus erat:
Illi diuorum veneranda licentia cessit:
Vt meriti ferrent ampla trophæa sui.
Tempore si nostro magni mereantur honores:
Haud cadet in minimos gloria vana viros:
Quos summæ referant ingentia præmia laudis,
Osuualdus certè non reticendus erit.
Qui præter reliquos, monumēta probanda, labores,
Expreßit placido sidera fluxa stylo.

Ergo

Ergo nec indignus debes Osualde videri:
Semper quem celebri secula laude canant.

VVERNERI FVRERI.

Si tibi sunt curæ fulgentia sidera cœlo:
Si cupis ætherei lumina nosse poli.
Consule Schrecfuchsi conscriptum ritè libellum:
Qui poterit varijs vtilis esse modis.
Felix es iuuenis, qui nostro tempore viuis:
Quo potes à doctis discere multa viris.
Inter mortales hæc vna scientia summa est:
Quæ docet errantis sidera clara poli.
Astra regunt terram: sub se tegit omnia cœlum:
Sedibus æthereis, quicquid habetur, adest.

MATTHIAE HENNERI.

Magnus es, implexos demonstrans orbibus orbes,
Appositis tantâ dexteritate typis.
Quæ tibi iam restant (ut non scrutabile cœlũ est)
Dij faciant simili laude subire velis.

HIERONYMUS VVOLFIUS OETINgensis Philologus.

Tot rerum ſcriptor pariter, doctorque bonarum
VVolfius, æternum nomen ab orbe fero.

M. D. XXC.

HIERONYMVS VVOLFIVS

Oetingæ, Rhetiæ oppido, natus anno M. D. XVI:

Pereruditus in omni ſcientiæ genere, ac Græcis præcipuè deditus literis:

Acutus Philoſophus,
Elegans Poëta,
Præſtans Mathematicus,
Philologus denique incomparabilis:

Quem perluſtratis Germaniæ & Galliæ plerisque Academiis,
Auguſta illa verè vrbs auguſta multis annis Græcas & Latinas litteras in ſchola Annæa fideliter docentem fouit, atque ornauit:
Politioris doctrinæ Princeps:
Præter ſcriptores Latinos, & inprimis M. Ciceronem quem Commentarijs ſuis illuſtrauit,
Iſocratis, Demoſthenis,
Suidæ, Zonaræ aliorum Græcorum interpres egregius:
Lithiaſi conflictatus cum intolerabili:
Sibi quidem neque præmaturè neque infeliciter, ſed Reip. literariæ intempeſtivè & luctuosè deceſſit
Auguſtæ Vindelicorum anno Sal. M. D. XXC.
Aet. LXIV. VII. Idus Octobr.

IN HIERONYMVM VVOLFIVM.

CAROLI VTENHOVII.

Pagina sacra sacrum cui nomen & omen amicum
Indidit, agnomen cur habet ille Lupi?
Quo nec amabilior, nec amicior alter amico,
Quo nec in Oeteis mitior agnus agris.
Quem minùs hoc decuit cognomen habere, ferinũ
Quem minus agniuori nomen habere Lupi?
Quem licet vberibus Lupa nutriuisset, alumnum
Quem Charis erudijt, non sinat esse Lupum.
Sic quoque cognomen tellus dedit atra Philippo:
Pectora cui fuerant candidiora niue.
Sic cicere à vili Cicero ipse legumine nomen
Traxit, & à pisis Piso, fabâ Fabius.
Seu lupus ergo dedit nomen tibi, siue Lycurgus,
Siue Lycaoniæ fabula nota dapis:
Quum placidas placido Vuolfi mansuetior agno
Respicias placido pectore Pieridas:
Cui sedet in vultu violentia nulla proteruo:
Cui micat in lætâ candida fronte fides:
Flumina Cecropij qui Rhetoris omnia duxti
Primus in Ausonium, facta Latina, solum.
Quicquid & Isocrates Graio dedit ore Pelasgis,
Ausus es in Latios cogere primus agros:
Esse κατ' ἀντίφρασιν cognomen & istud adeptum
(Sicut & Eumenides) te quoque crediderim.

P. MELISSI.

Si quis ἄμουσος erit vocitandus ab artibus illis,
Quas & Apollo probat Thesbiadumq; chorus:
Si quis ἄμουσος erit, Graiæ Latiæque Camenæ
Quem disciplinis excoluere suis:
Si quis ἄμουσος erit, Sophiæ cui dia reperta
Ingenio sollers nosse Minerva dedit:
Certè equidem Vuolfi, qui doctior artibus ipsis
Pallada cum Phœbo Pieridesque doces:
Indice chirographo (quis enim tua verba refellat)
Dicier es merito dignus ἀμουσότατος.

E I V S D E M.

Desiste vitæ stamen ô Vuolfi tuæ
Desiste quæso texere:
Recisa nunquam fila de fati colu
Seuera rumpet Atropos.
Aeternitati consecrasti, scilicet
Perennis ipse, plurima,
Laudes tuas quæ non sinent intermori,
Europa quàm latè patet.
Quòd si regeniti principes facundiæ
Partu Mineruæ iam tuæ
Demosthenes Isocratesque (cæteros
Omitto) viuent perpetim:
Quanto magis tu (livor absit) qui pater
Es eloquentiæ patrum?

NICOLAI REVSNERI.

Qui manes putat esse tuos, Hieronyme Vuolfi,
Terrâ sepultos inuidâ,
Fallitur: haud moreris totus: nam fama superstes
Triplex replet mundi latus:
Et tua mens cœli viuit iam sede recepta,
Sancto beata gaudio.
Neúe suo careat exangue cadauer honore:
Musæ nouem, cum Gratijs
Serta tribus victura parant, & carmina pangunt:
Bustique custodes tui
Sic clamant: Situs hic Hieronymus ille quiescit,
Phœbi Sacerdos, VVolfius.
Sic tu viuis adhuc inuitâ morte superstes
VVolfi: meo sub pectore,
Dum viuam, longum semper victurus in æuum:
Virtus mori nescit tua.

EIVSDEM.

Si doctrina mori & virtus, Hieronyme VVolfi,
Possent: debuerant te moriente mori.

EIVSDEM.

πολλὰ γράφων, καὶ πολλὰ λέγων Ιερώνυμος ἐσθλὰ
Βόλφιος, εὐρὺ κλέος γῆν καθ' ἅπασαν ἔχει.

IOAN-

IOANNES MARBACHIVS
Theologus.

Isna priùs, dein Argentina pependit ab ore
Clara meo: nouit cætera Teuto potens.

M. D. XXLCI.

IOANNES MARBACHIVS LINdauiæ, vrbe imperiali, natus anno M. D. XXI:
Post prima doctrinæ fundamenta fideliter iacta in patriâ,
Argentinæ primò, ac dein Vitebergæ diuinis & humanis eruditus literis:
Ienæ Ecclesiastes annum non ampliùs vnum:
Sacræ Theologiæ mox Doctor designatus, à Mart. Luthero, Antichristi domitore:
Isnæ per biennium Antistes, Ecclesiæ Euangelicæ:
Argentinæ de cæterò Pastoris ac Præsidis functus munere per annos XXXVI.
Academiæ prætereà Professor, & Ephorus Perpetuus:
Collegij demum Thomani Decanus dignissimus:
Colloquijs de Religione Tridenti & Vvormaciæ adhibitus:
Reformandæ scholæ & Ecclesiæ à Princ. EL. Palatinis identidem expetitus:
Pietate, integritate, fide, virtute, sapientia, humanitate excellens:
Moritur Argentinæ anno Sal. M. D. XXCI.
Aet. LX. XVII. Martij.

IN

IN IOANNEM MARBACHIUM Theologum.

ABRAHAMI SCHVARZII Alemani.

Sic frontem, sic viua tuli Marbachius ora,
Præco Dei sanctissimus.
Charus eram diuo Luthero, acriq́; Philippo,
Sacra quos docentes audij.
A quibus Argyream perueni missus in vrbem,
Ad iussa docendum cœlica:
Quod summâ, spretis heroo corde periclis,
Fide ac pietate præstiti.
Templa scholæq́; meo florent purgata labore,
Et institutis optimis.
Qui Christo multos adducunt, sidera tanquàm
Cœli micabunt ignea.

IOANNIS PAPPI.

Doctorem puræ fidei, magniq́; Lutheri
Discipulum, insignem relligione virum:
Argentina diu fuit admirata docentem:
Diuino afflatum numine Marbachium.
Nunc dolet extinctũ mœsta, absentemq́; requirit:
Sublatumq́; videt charius esse bonum.
Impiger ille Dei verbum cum laude fideq́;,
Aedibus in sacris tradidit, inq́; scholis.
Illius officio simul hîc Ecclesia Christi
Creuit, & intactæ relligionis amor.

Obstitit his, Domini qui clàm vineta reuellunt:
Quiq; Deum violant, & noua sacra mouent:
Pastoresq; gregi sacro multosq; bonosq;,
Instructos magnâ sedulitate dedit.
Ergo, qui perijt, vivit: quia nomen in orbe
Viuit, & in cœlis gaudia viua capit.

STEPHANI BERCHTOLDI.

Quæ subitò tenebræ, noctis quæ nubila surgunt?
Fauce fremunt rabidi cur vlulante lupi?
Lux extincta iacet: Pastor secesit Olympum:
Ingruit hinc fera nox: vastat ouile lupus.
Cur lux interijt? cur Pastor adiuit Olympum?
Mundus amat rabiem: nubila mundus amat.
Certè (nec fallor) tempestas imminet vrbi:
Christiadumq; gregem multa pericla manent.
Nempe Deus sanctos vbi poscit ad æthera vates:
Vastat ouile lupus: lux quoque sacra perit.
Fulcra ruunt stabuli: pastor secesit Olympum:
Ergo Christe tui iam miserere gregis.

N. REVSNERI.

Septima post decimam Martis lux tristis oborta,
Marbachi luctum dat, lacrymasque pijs.
Te schola, te multis Ecclesia præside lustris
Floruit: & didicit dogmata pura Dei.
Te moriente, fides moritur: fraus regnat in orbe:
Impietas & habet pro pietate locum.

IOAN-

IOANNES FICHARDVS
Iurisconsultus.

Ius Musis, Musas exorno iure vicissim:
Consilio prudens, eloquioque potens.

M. D. XXCI.

IOANNES FICHARDVS PATR.
Francofurtanus natus anno M.D.XII:
Optimus & vir, & Iureconſultus:
Multâ doctrinâ, plurimo rerum vſu:
Sub Huldr. Zaſio I C. doctore multis annis
Friburgi Briſg. in Iuriſprudentiæ ſtudio verſatus: & vnà cum Ioan. Sichardo ſummum
Docturæ honorem conſecutus:
Spiræ Nemetûm in Supremo imperij Germanici tribunali aliquandiu feliciter
exercitatus:
Patauij demum, ac Bononiæ, cæterisque Italiæ
Academijs confirmatus plurimum:
Reipub. Syndicus in patria per annos
XLIV. clariſſ.
Multorum prætereâ Principum ac procerum
Imperij conſiliarius ſapientiſſ.
Plurimis non modò veterum Iurecoſ. Commentarijs, ſed & ingenij monumentis ſui pulcerrimis, & Collectaneis vtiliſſ. in publicum editis nobilitatus:
Decus & ornamentum eorum, quibus cùm
vixit, & patriæ, imò Germaniæ totius,
& ſeculi ſui:
Functus vitâ deceſſit Francofurti ad Mœnum,
anno M.D.LXXXI. annum agens
LXX.

IN

IN IOANNEM FICHARDVM Iuriscons.

IOAN. LAVTERBACHII.

Iurisperitus æquitatis regula.

Quanta sit ingenij, Ficharde diserte, facultas:
Quanta sit innocuo vita pudore nitens:
Quæ virtus, cœlum donans, pulcerrima rerum:
Hinc Themidis quantum Iustitiæq; decus:
Tot præclara tui referunt monumenta laboris:
Insignes morum tot super orbe notæ:
Facta tot humano quæ commendantur ab ore,
Arbitrij leges, consilijque tui:
Vt nullos famâ pereas Ficharde per annos:
Astra licet fato raptus ab orbe colas.
Fama tui viuat multos ut nominis annos,
Ingenium, virtus, vita, Themisq; facit.

FRANCISCI MODII.

Virtutis, Ficharde, tuæ mihi trans mare ad aures
Acciderat dudum fama, impleratq; videndi
Te desiderio ingenti, affandiq;, sacerdos
Iustitiæ ô venerande: meis contraria votis
Quum mors florenti dignum gaudere senecta
Perpetuum, humanasq; vices nescire, piorum
Cœtibus Elysium in campum, transmisit, ut illic
Iudicibus iunctus bis ius legesq; duobus
Defunctis dicas. ergo, quem cernere coràm
Tantoperè optabam, iubeam saluere necesse est.

Dum veniat mox illa dies, quæ me quoque vitæ
Curicula emensum ancipitis prærupta, quietis
Addat: quod quoniam citius spe forsitan instat,
Paruo, care Deo, salue mihi tempore: iam te,
Aut certè mox, vt volui, Ficharde videbo.

EIVSDEM.

Audio, & est, ut ais: morietur, quicquid vbique
Est hominum: hac nati conditione sumus.
Nō tamē hinc sequitur, Fichardi in morte dolendū
Esse minùs: nostro hæc quòd data lex generi est.
Vulgari valeat medicina in funere talis:
Hæc mors eximium hoc, cur doleamus, habet:
Quòd cum Fichardo terras Astræa reliquit:
Quo viuente iterum illa antè colebat humum.

NICOLAI REVSNERI.

Quamuis Iane fores animi maturus, & æui:
O mihi perpetuâ culte Ficharde fide:
Te tamen immatura senem mors abstulit orbi:
Et lacrymas nobis sic gemitusq; dedit.
Nam neque te melior quisquā, nec amantior æqui,
Carior aut Musis vir fuit, atque Deo.
Assidet ergo Themis tumulo modò tristis amico:
Assidet huic Charitum Pieridumq; chorus:
Quem viuum pariter coluêre, subinde requirunt:
Ac lugent cassum lumine, cum lacrymis,
Salue, care senex, salue: post tempora vitæ
Te Musæ, Charites, & Themis ipsa sacrant.

NICOLAVS CISNERVS
Iurisconsultus.

Ius docui, dixiq́; scit Heidelberga Palatî
Imperij schola scit Spira, forumq́; sacri.

M. D. XXCIII. *a*

NICOLAVS CISNERVS MOSBACHII, Palatinatus Elect. oppido, natus anno M. D. XXIX.

Spectatæ vir industtiæ, ac virtutis:
Qui multiplice exquisitaque omnium pænè literarum præstans scientiâ:
Philosophiæ, & Iurisprudentiæ Doctor celeberimus:
Academiæ primò Heidelbergensis Antecessor Iuris ciuilis solertiss.
Dein supremi Cameræ Imperialis Iudicij Assessor, per annos XIIX integerrimus:
Proiudex tandem, & Senator Illustr. Septemvir. curiæ Palatinæ digniss.
Pereruditis in omni doctrinæ genere, ac præsertim in iure libris scriptis immortalem sui nominis laudem, & gloriam apud omnes mortales reliquit sempiternam:
Iustitiæ & Aequitatis Antistes ac Præstes Opt. Max.
Musarum, & Historiæ cultor eximius:
Pie sancteque mortuus decessit Heidelbergæ, anno Sal. M. D. XXCIII. Prid. Idus Martij Aet. anno LIII. M. XI. D. VI.

IN NICOLAVM CISNERVM Iurecos.

IOAN. POSTHII.

Maximus ingenio Cisnerus, corpore paruus,
Aonidum vixit gloria, Iuris honos.
Spira forũ imperij, Themidisq́; sacraria norunt
Augusta, ac celebris littorà culta Nicri.
Quæ doctam toties vocem stupuêre loquentis,
Iam pia defuncti corporis ossa tegunt.
Magna Palatini quem principis aula requirit,
Et clara antiqui pulpita Gymnasij.

EIVSDEM.

Litterulas totidem planè & Cisnerus easdem,
Quas Sincerus habet: collige, certus eris.
Et benè: cui sincera fides, mens, vitaque tota est,
Sinceri nomen conuenienter habet.

P. MELISSI.

Nominis hæc elementa tui Cisnere, disertim
Transposuit Natura sagax studio ne vel arte
Fecerit occultans, artem studiumque Mineruæ
Expertura meæ? sincerus es atque fidelis,
Theseâque fide non te sincerior alter:
Theseas immo inter tu sincerissimus omnes:
An non te Musæ inscribant Amarantide cerâ?

IOAN. LAVTERBACHII.

Nil iuris est in arbitros iuris, neci.

Cista quod est auro, nitidis quod scrinia gemmis,
Dolia quod vino, laxa quod arca libris:
Hoc Cisnere sacris es nostro legibus æuo:
Omnia sollerti pectore iura tenes.
Ingenio Cisnere tuo, ceu diuite cornu,
Eloquij puro flumine iura fluunt.
Dum Cisnere sacri durabit gloria iuris,
Durabit florens nomen in orbe tuum.
Non moritur iuris, non seruantißimus æqui:
Mors nihil in iuris lumina iuris habet.
Aeternum iuris diffundunt lumina lumen:
Splendidius Lunâ quod iacit orbe iubar.

EIVSDEM.

In tumulum Cisneri.

Perire dignum laude Musa non sinit.

Musarum, historiæ, iuris, pietatis asylum,
Cisnerus famâ notus in orbe suâ:
Post exantlatos Musarum mille labores
Iuris, & historiæ quos cumulauit amor:
Musis, historiæ, iuri valedixit, & orbi:
Astraque confeßâ cum pietate subit.
Quos immaturo correptus funere luctus
Mouerit, & lacrymas, Musa referre nequit?
Hoc desiderium testatur Principis ingens,
Clara Palatinæ quem fouet aula domus.

Testantur Musæ, ius, historiæq; Patroni
Mœstæ quæ digno nomen honore colent.
Dum Musæ terris, ius, historiæq; manebunt,
Cisneri multâ laude manebit honos.
Haud moritur, famâ terrarum viuit in orbe,
Quem ius, historiæ, Musaq; laude vehunt.

PASCHASII BRISMANNI.

Cisnerus iacet hic, sat dictum hoc: cætera nôrunt
Munda, Oenus, Rhenus, Vistula, Tybris, Arar.

NICOLAI REVSNERI.

Quē flet Diua Themis, quē Peithô, quemq; Thaleia
Et Clio, Charitum quem flet & ipse chorus:
Quis fuerit, quæris fortaßis, amice viator?
Ingenio magnus, magnus & arte fuit:
Cisnerus, cui dat victoria nomen & omen:
Ingenio multos vicit, & arte viros.
Magnus erat Iuris consultus, magnus & idem
Orator, vates magnus, & historicus.
Hinc flet Diua Themis, flet Peithô, fletq; Thalîa,
Flet Clio, Charitum flet simul ipse chorus.
Flet schola, Cæsareum pariter flet triste tribunal:
Atque Palatini Curia celsa ducis.
Mortuus at gaudet se cœli sede receptum,
Cum superis tandem viuere, cumq; Deo.
Quisquis es, ut cœlo viuas, terrena relinque:
Et casus benè sic præmeditare tuos.

IOANNES SAMBVCVS
Med. & Hiſtoricus.

Cæſaris Hiſtoricus, Medicus bonus, atque Poëta:
Viuo meis, veterum viuus & ipſe libris.

M. D. XXCIV.

IOANNES SAMBVCVS TIRNAVIAE,
Pannoniæ oppido, natus anno M.D.XXXI.
Qui plerisque in Academijs Italiæ, Galliæ,
Germaniæ cum laude versatus:
Præter cæteros vnus cum literis humanitatem,
Græca cum Latinis, antiquæ Philosophiæ scien
tiam, quod è scriptis eius facilè apparet,
cum elegantiâ doctrinę
coniunxit:
Medicus elegans:
Poëta scitus:
Antiquarius sollers:
Diuo Maxæmyliano & Rudolpho II. Aug. Cæs.
à Consilijs & historijs:
Maximam gloriam cùm proprijs scriptis elu-
cubrandis, tùm auctoribus veteribus recol-
ligendis, & quasi à mortuis excitandis
adeptus in orbe Christiano
vniuerso:
Obijt Viennæ Austriæ Idib. Iunij: anno Sal.
M.D.XXCIV. Aet. LIII.

IN IOANNEM SAMBVCVM Cæſ. Hiſtoricum.

IOAN. CRATONIS.

Os oculos pictor Sambuci reddidit, aptum
Ingenij munus fingere ſolus amat.

EIVSDEM.

Me pictura tenet, retinet grauitate poëma:
Libera Sambuci ſic tenet arte liber.

IOAN. POSTHII.

Præſtantes medicos, præſtantes carmine vates,
Maxmilianus habet Cæſar & hiſtoricos:
Hæc tria ſed ſolus qui præſtet munia, nullum,
Sambuco excepto, Cæſaris aula videt.

GEORGII FABRICII.

Anguſto quamvis emblemata tempore ſcripta
Sambuce, ingenij dant documenta tui.

VICTORIS ALTHANI LIB. Baronis Auſtri;.

Quæ modò Cæſareo viguit Sambucus in horto,
Depoſuit lætas, languida facta, comas.
Flete pij flores, veterem tu Hyacinthe querelam,
Inſcriptam folijs, lugubris ede, tuis.
Flete pij niveâ quicunque ſub arbore cygni
Duxiſtis, dum ſors riſit amœna, modos.

Nam-

Namque nec Alcinoi siluæ, nec Atlantia tempe,
Quæ famâ Hesperidum est culta fuisse manu:
Sambuco flores similes, floresq; tulerunt:
Sambuco, Hunnorum quæ fuit orta solo.
Illa sed vrenti nimis heu nimis obvia vento
Concidit: at terris concidit vsta modò:
Iamq; Paradisi quà felicissima vitæ
Frondibus æternis arbor opacat humum:
Arte creatoris liquido viret æthere: deq;
Iustitiæ puro flumina fonte bibit.
Illinc non Austri spirant mala flabra, nec vlli
Officiunt æstus, vlla nec vrit hyems.
Salue arbos dilecta Deo, dilecta beatis
Mentibus, & Regi vive beata Deo.

THEODORI BEZAE.

Dum ciet obscuro Graias Latiasq; Camenas
Oblivionis è specu
Sambusios, patriæ lumen, natusq; beando
Nostro beatus seculo:
Corporis exuvijs spoliatum sustulit, illum
Mortalibus mors invidens:
Spe delusa tamen, nam quî perijsse putemus,
Tot qui excitauit mortuos?

PASCHASII BRISMANNI.

Dum Sambuce cadis, cœli terræq; marisq;
Numina decessum congemuère tuum.

Si periisse queant, cœli terræq́; marisq́;
Nomina te extincto disperiisse putem.
Iam cœlum, terram, mare, gesta recondita mundi
Ceperat ingenij vis operosa tui:
Verùm orbẽ hunc quia iam superaras, antè petisti
Orbem alium. potis haud hîc satis esse tibi.

IOAN. LAVTERBACHII.

Doctum perire Musa non sinit virum.

Sambucus linguas coluit qui doctus, & artes:
Cui natale fuit Pannonis ora solum:
Cæsaris historicus, præmissi temporis acta,
Et dignos scripsit cognitione libros.
Aonios inter meruit quoq; nomen olores,
Carmine iucundum qui cecinêre melos.
Testantur lepidis Emblemata cusa figuris,
Doctorum passim quæ terit orbe chorus.
Testantur super hæc diuersa poëmata, nec non
Vitalis veterum, quem videt aura, labor.
Ante diem quamuis, Musis plorantibus, ipsum
E medio tulerit mortis auara manus.
Ipse tamen superat meliori parte superstes,
In cœlis animâ, nomine clarus humo.
Nil in sollertes Musarum iuris alumnos
Mors habet: à Musis doctus obire nequit.

NI-

NICOLAI REVSNERI.

Fatales Sambuce ſuas tibi Iunius Idus
Conſecrat, heu Clarij fortis alumne chori.
Tu bonus es vates, medicus bonus, hiſtoricuſq́;
Cæſaris, orator, Philologusq́; bonus:
Tot ſcriptor, veterũ tot & auctor nempe librorũ:
In lucem tua quos Bibliotheca dedit.
Ipſe quidem moreris, ſed in his nunc deniq; viuis:
Fama libris viuax tot nequit ipſa mori.

SIMON

SIMON SVLCERVS
Theologus.

Sancta recenſentem veræ monumenta ſalutis,
Paſtorem coluit me Baſilea ſuum.

M. D. XXCV.

SIMON SVLCERVS BERNAE
Heluetiorum vrbe celebri natus,
anno M.D. IIX.
Trium linguarum, & artium diuinarum atque
humanarum egregiè pe-
ritus:
Summos honores studiorum consecutus in
Philosophia & Theologiâ:
Post functionem Bernensem
Academiæ & Ecclesiæ Basiliensis, cui nutricia
sua liberali animo rependit, per annos XXXIII,
verus vigilansque Antistes
& Doctor:
Vtraque manu vineam Domini sui
excoluit:
Scholam Theologicam erexit atque
rexit:
Fidâ docendi assiduitate suspiciendus:
Vitæ sanctimoniâ etiam probis
imitandus:
Vixit annos LXXVII: Obijt anno Sal.
M.D.XXCV. XXII. Iunij.

IN SIMONEM SVLCERVM Theologum.

P. CANDIDI.

Antistes Basileæ tuis qui præfuit aris,
Sulceri breuis hæc ora tabella refert.

CAROLI VTENHOVII.

Qui pia sincerè populum mysteria Christi
Ex Euangelicis fontibus hausta doces:
Numinis & cultor qui sincerissimus idem,
Acer ad obsequium cerneris ire Dei:
Omen ab obsequio nomenq́; Simonis adeptus,
Postmodò Sincerus, non mihi Sulcer eris.
Fallor? an & medicas animæ curare per artes
Vlcera Sulcero pulcher Apollo dedit?
An quia Sal terræ vos Christus & ipse vocauit,
Diceris & puri lucida mica salis?
Quem sale non parco Christus donauit Iesus:
Quo sine nil sapiunt omnia nostra Sale.

ABRAHAMI SCHVARZII Alemani.

Sincero Christi defendi dogmate laudes:
Et purâ exposui mystica verba fide.
Ore Deum & calamo docui, diuosq́; fidelis
Explicui doctâ simplicitate libros:
Me Christum verè didicit Basilea docente,
Atque vni totâ fidere mente Deo.

MARTINVS CHEMNICIVS
Theologus.

Pontificum normâ decreta examino ſanctâ:
Sit fidei teſtis vrbs tua, Bruno, meæ.
M. D. LXVI.

MARTINVS CHEMNICIVS BRVN-
ſuigi vrbe Saxoniæ liberâ natus anno
M. D. XXII.
Optimis ſemper diſciplinis Vitebergæ dedi-
tus ſub M. Luthero & Ph. Melanthone
doctorib. clariſſ.
Philoſophus & Theologus ſummus:
Antiſtes Eccleſiæ Brunſuicenſis fidelis pariter
ac diligens:
Multis egregijs de Religione ſcriptis libris, ac
inprimis Examine illo Concilij Triden-
tini in publicum propoſito, toto
orbe terrarum cele-
bratus:
Cui neque ſtudio veritatis & bonarum artium,
neque laude officij facilè quisquam eſſet
anteponendus.
Magno cum bonorum omnium luctu,
& dolore:
Sibi quidem non præmaturè, ſed admodum
intempeſtiuè Eccleſiæ,
Euocatus in cœleſtem patriam
Obijt anno Sal. M.D. XXCVI.
Aet. LXIV.

IN

IN MARTINVM CHEMNICIVM Theologum.

Doctor Euangelij Rex *Psalmo. LXIIX.*

IOAN. LAVTERBACHII.

Caligini, lucente verbo, non locus.

Quod Rex imperij cœlo donatus honore,
Officium vigili qui facit ore suum:
Hoc pius est verbi doctor cœlestis, Iesus
Protulit arcano quod patris ipse sinu.
Strenuus ille suos armis ut reprimit hostes:
Per vim subiectos quos violare videt:
Sic contra Sathanæ bellum gerit iste ministros:
Roborat & sanâ relligione suos.
Ille pijs veluti propagat legibus æquum:
Vt cunctis vigeant iuraq; paxq; locis:
Sic Euangelij densas ex orbe tenebras,
Quàm procul ostenso lumine Solis agit.
Docte, Tridentinas tenebras quòd luce fugasti
Chemnici, ob hoc Regis nomine dignus eras.
Perge fugare plagâ Germanâ perge tenebras:
Ne pulsâ victas luce det illa manus:
Lux vbi cœlestis fulget clarissima verbi:
Firmus ibi tenebris haud locus esse potest.

IOANNES CRATO ARCHIA-
ter Cæsareus.

Me Cæsar medicum sibi legit Tertius: alter
Ceu Phœbus, vates sum, medicusq; potens.
M. D. XXCVI.

IOANNES CRATO A CRAFTheim, Vratislaviæ, vrbe Silesiorum primariâ, natus anno M. D. XIX:

Præceptore vsus maximè in Germaniâ Ph. Melanthone, in Italiâ Io. Baptista Montano Medico excellentiss.

Optimus & Philosophus, & Medicus, neque minùs poëticâ laude & literarum elegantiâ vehementer excellens:

Cuiuis summorum suæ ætatis vel ingenio, vel dignitate, vel gratiâ, vel fama populi par:

Ferdinandi I. Maximil. II. Rodolphi II. AVGGG. Consiliarius & Archiatrus, per annos XXVI.

Politioris literaturæ Hierophantes:

Hygiæ ac Panaceæ Mystes: Alter ceu Galenus, & Hippocrates:

Vtroque Medicorum principe scriptis suis egregiè illustrato clarus:

Propter insignem & elegantem doctrinam, cum pari humanitate erga bonos & eruditos coniunctam, carus omnibus, ac venerandus:

Obijt Vratislauiæ in patriâ fine beato & optato, annum agens LXVIII: anno Salhum. M. D. XXCVI.

IN IOANNEM CRATONEM Cæsar. Medicum.

IOANNIS POSTHII.

Cæsaris effigiem magni, effigiemq́ Cratonis
Qui confert, similes protinus esse videt.
Quòd si animum posset diuinum effingere pictor:
Idem, ut credibile est, planè vtriusque foret.

EIVSDEM.

Si, quibus est similis facies, similis quoq; mens est:
Cæsaris haud differt, & tua, docte Crato.

IOAN. BARTHOLOMAEI.

Prima tenet medicæ Crato iam subsellia classis:
Et talem meritò Cæsaris aula fouet.

AEGID. PERIANDRI.

Qui flectit citharam, venit en manifestus Apollo:
Si depromit opem, fidus Apollo venit.

N. REVSNERI.

Laudibus es quamvis magnum super æthera notus.
Aeternumq́ tuâ nomen ab arte geris:
Dum, veluti præstans Asclepius, arte medendi
Mortiferâ relevas corpora multa lue.
Tu tamen & vatum studijs es fautor & auctor:
O Phœbi lumen, præsidiumq; Crato.
Et meritò: mentis prudentis acumine cernis:
Quòd vivax virtus, carmine nota, manet:

Car-

Carmina morte caret, et carmine cognita virtus:
Carminibus regum viuit in orbe decus.
Perge precor Musis, Crato semper perge fauere:
Te quoque non paruum iam decus inde manet,

EIVSDEM.

Quò maior Cæsar, terrarum rector, habetur:
Hôc medicis reliquis tu Crato maior eras:
Cæsaris Archiater magni, non vnius: immò,
Proxima quos mundo secla tulêre, trium.
Tantus eras medicâ, Sophiæ tam clarus in arte:
Tamq́ bonus melicâ, quã medicâ arte potens.
Cæsaribus potes ipse mederi: ritè mederi
Sed potes haud, quando mors venit atra, tibi.
Mors equidem terram terræ, cœleste sed infert,
Cœlo: fama tuæ laudis in orbe volat.

CHRISTO VIVO SACRVM.

Cæsaribus vixi tribus intimus arte medendi:
Me Pater asciuit, Filius, atque Nepos.
Quem mihi iactato das portum Christe quietis
Hunc teneo, iungas dum mea membra tibi.
Ioan. Crato.

ORLANDVS LASSVS
Musicus.

Si mea principibus tot Musica Cæsaribusq;
Grata placet, cœtus Rex ero nónne mei?

M. D. XXCV.

ORLANDVS LASSVS BERGAE,
Hannoniæ vrbe, natus anno
M.D. XXX:
Muſicus & Symphoniacus ſui ſeculi
facilè princeps;
Primâ ætate admodum puer, ob miram vocis
ſuauitatem in canendo, aliquoties
plagio ſublatus:
Sub Ferdinando Gonzaga Prorege Siciliæ, annis fermè ſex partim Mediolani, partim in
Siciliâ, inter ſymphoniacos
educatus:
Neapoli dein per triennium, ac demum Romæ
ampliùs biennium Muſico præfectus ſacello longè celeberrimo:
Poſt peregrinationes Anglicanas & Gallicanas
cum Iulio Cæſare Brancacio ſuſceptas,
Antuerpiæ totidem annis verſatus:
Tandem Alberti & Guilielmi ducis Boiorum
Muſicæ Magiſter ſupremus per integrum vicennium:
A Maximiliano II. Cæſ. nobilitatus:
A ſummis imperij Principibus ac proceribus
ſummè honoratus:
Cantionibus Harmonicis tàm ſacris quàm
profanis omnium linguarum in
orbe vniuerſo celebratiſſ.
Obijt Monaci anno Sal. M.D. XXCV. Aet. LV.

IN ORLANDVM LASSVM Musicum.

P. MELISSI.

Quantus apud Macedûm reges Milesius ille
Timotheus melicæ claruit arte lyræ:
Tantus apud Bavarûm magnos illustria corda
LASSE duces clares dulcibus harmonijs.
Inde celebratas tua Fama volauit in aulas,
Regibus exhilarans Cæsaribusque animum.
Non tamen hi solum placitâ mulcedine gaudent:
Transijt ad cives consonus iste canor.
Concentu vario mentes auresque fruuntur,
Quas rapit ad Musas melle refersus amor.
Vis quanta artificis, proceres apud ordinē & imū
Auctor vbi in precio est, est in honore melos!

EIVSDEM.

LASSE, poëtarum Buchananum tempore nostro
Qui scripsit esse principem:
Illius ingenij divinas novit is artes,
Nervosque vimque carminis.
Ast ego censuræ Iudex nihil ambigo regem
Te musicorum dicere:
Scilicet harmonico sese modulamine victos,
Cuncti fatentur musici.

For-

Forsan. ut heic aliquis craßâ pinguique Minervâ
Reclamet auritus Midas,
Testibus ille tribus convincitur, Hesperiæque
Et Galliæ & Germaniæ.

EIVSDEM.

Bruta Orpheus, saxa Amphíon, delphinas Aríon
Traxit: at Orlandus post se terramque fretumq;,
Post se traxit item molem totíus Olympi.
Quanto igitur maior, quantoque potentior unus
Orlandus tribus his, Amphíone, Aríone, et Orpheo!

IOAN. LAVTERBACHII.

Leuat canore mœsta corda Musicus.

Sol quod splendidus inter est planetas,
Stellas Luna quod inter est micantes:
Lassus splendidus artifex canendi,
Inter artifices id est canendi.
Res ut Sol recreat suo calore,
Res ut Luna fouet suo vigore:
Mœstos sic leuat artifex canore
Lassus, sic fouet artifex sonore.
Suaues qui canit artifex sonores,
Dulces qui sonat artifex canores
Est quod Sol vagus inter est Planetas,
Stellas Luna quod inter est micantes.

IOAN. POLETI.

Armipotens sola haud doctis Germania gaudet
Orlandi Laßi cantibus atque melis:
Quin tota Italiæ regio, atque Brabantica tellus
Illius venæ flumina larga probat.
Ingenij admiratur opus quoque Gallia: Solis
(Quid dicam?) famâ tangit vtranque domũ.

NICOLAI REVSNERI.

Musica res sancta est, animi iucunda voluptas:
Artificem colit hæc te quoque LASSE suum.
Alter ut Amphion, Orpheus vel, & alter Arion,
Saxa, feras, homines arte ciere tuâ
Doctus eras: magnis hinc carus regibus, atque
Principibus summis, Cæsaribusq́; manes.
Sola manet surdis mors immota auribus: illa
Te perimens mundo gaudia tanta premit.
Sed tamen haud perimit totũ: pars maxima cœlo
Dulce pijs animis accinit vsque melos.

LVDO-

LVDOVICVS LAVATERVS TIGV-
rinus Theologus.

Patria me Tigurum verbum cœleste docentem,
Dum viuo, merito semper honore colit.

M. D. XXCVI.

RVDOLPHVS GVALTHERVS
Theologus.

Sacra docens, ſcribens quoq; ſacra volumina: carus
Sum patriæ ciuis, fortis Athleta Dei.

M. D. XXCVI.

RVDOLPHVS GVALTHERVS, TIGVRI
Heluetiorum vrbe primariâ natus anno
M.D.XIIX.
Literarum tum diuinarum, tum humanarum
ſcientiâ ornatus, egregiâ: Poëta æquè
bonus, ac orator:
Paſtor & Antiſtes Eccleſiæ Tigurinæ
celebris:
Quam ipſe annis ampliùs XL. concionando
erudijt diligenter, & adminiſtrauit
laudabiliter:
Lucubrationibus in omni generæ doctrinæ,
ac præſertim in Theologiâ, ad poſteros trans-
miſſis propemodum innumeris
clarus:
Quod vel Homeliæ eius in libros ferè omnes Pro-
pheticos, & Apoſtolicos, Euangelicosque
abundè teſtatum faciunt:
Morum grauitate, & vitæ ſanctimoniâ re-
uerendus:
Obijt Tiguri anno Chriſtiano M.D.XXCVI.
annum agens vitæ LXXIII.

AEGIDII PERIANDRI.

Coniunxit ſacris Muſas, Germana Latinis:
Lataq; cum Graio nomina fonte parit.

MAT-

MATTHEVS VVESEBECIVS
Iureconſultus.

Prompta fides, vis ingenij mihi prompta, vel oris:
Seu ſcribo, doceo ſeu ſacra Iura pius.

M. D. XXCVI.

MATTHAEVS VVESENBECVS ANTuerpiæ celeberr. Europæ emporio natus, familiâ nobili & patriciâ, anno M.D. XXXI.

Quum præstantissimum ingenium contulisset ad summam iuris ciuilis, & ad perfectam rerum diuinarum & humanarum scientiam:

Sub Gabriele Mudæo Iurecos. doctore Louanij egregiè & eruditus, & exercitatus publicè priuatimque:

Summum in vtroque iure gradum, vnà cum fratre Germano Andrea, studiorum socio perpetuo, consecutus:

Scriptor iuris valde peritus, & Antecessor Ienæ primò, dein Vitebergæ eloquens pariter, ac doctus:

Quo in loco iuris doctrinæ publicè præfuit an. XVII. Magna cum iuris ciuilis intelligentiâ, maximaque gratiâ:

Quum & consuleretur plurimum, & diceret, doceretque ius in scholâ & foro, cum fide & religione summâ:

Ingenium, laborem, fidem suam peræquè promptam expeditamque, quandiu vixit, præbens omnibus:

Antistes iuris, & Iustitiæ sacerdos maximus: Commentarijs iuris Methodicis, & Responsis alijsq; egregijs operibus, de verâ Iurisprudentiâ præclarè meritus:

Obijt Vitebergæ A. Sal. M.D. XXCVI Aet LV.

IN MATTHAEVM VVESENBEcium Iurecos.

HENRICI BOLSCHENII.

Clara Vesenbecij fert ora tabella: sed artem
Laude feret dignæ posteritatis honos.
Cui quod auita domus, quod nobile stẽma, quod ar-
Iustitiæ & iuris cura nitorq; dedit: (dens
Id pietas animi, & vigil experientia legum
Auxit, & id calamo dextra potente refert.
Consilijs felix, grauis ore, excelsior acri
Iudicio, scriptis clarus, & arte potens.
Belga dedit: Saxo fouet: Itala regna serentem
Iura, colunt: æquat Gallia sola virum.
Assere summe Deus tua iussa verenda colentem:
Pro meritis viuant scriptaq; virq; suis.

M. VVESEBECIVS DE SE ipso loquitur.

In Belgis natus, Germanis hospes in oris,
Exilij tolerans, quod fert Ecclesia, partem,
Conficio spacium peregrinæ flebile vitæ:
Dum verã vocor in patriã, quæ sanguine parta est
Christe tuo: tu me post funera, magne sacerdos,
Suscipe, & extremæ subduc discrimine luctæ.
Mors tua vita mea est: tu debita lytra parenti
Soluisti moriens, ut per te viuere possim.

Hac

Hac ergo fretus ſpe non dubitante recondar
In mortem, dux Chriſte, tuam, quæ ianua vitæ eſt:
Vt tecum moriens, tecum ô mea vita reſurgam.

IDEM DE SVIS INSIGNIbus gentilitijs.

Lilia cum armatis creſcant argentea malis,
Quæ campo æthereo virgula fulva ſecat!
Illa VVeſenbeciæ fautrix Antuerpia gentis,
Temporibus lætis patria dives ait.
At modò converſis (ut ſunt mortalia) fatis,
In queîs nil ſtabile eſt, perpetuumq́ʒ nihil:
Ipſa ſui haud compos, tacitè vix audeat illam
Nunc inter ciues annumerare ſuos.
Ergo funeſtæ ſi conuenientia ſorti
Pingere vis pictor ſtemmata, pinge crucem.
Hoc, ait, in ſigno vinces, Deus: hæc rata ſunt,
Chriſtiadum ſacræ ſymbola militiæ.

NICOLAI REVSNERI.

Conſilio, Iurisq́ʒ potens VVeſebecius arte:
Conſtituit magnâ quam ratione ſcholis:
Ille ſacer legum interpres, iurisq́ʒ ſacerdos:
Sulpitius verè, Teutona terra, tuus:
Annis quem tot Iena, tot & Viteberga docentem
Audijt, & coluit Saxonis aula diu:
Occidit heu, ſubitò ſimul & Themis occidit: vno
O quanta eſt iuris facta ruina die.

Hoc meritum est nostrum: Iuris reverentia nulla:
Ius, Astræa, Themis linquit & ipsa solum.

PRAETERMISSVM.

Columnam vnam in Elogio Io. Sebast.
Pfauseri omissam, huc appo-
nere libuit.

Tristi funere mœret interemptum.
Mœret publica res pium parentem:
Mœrent eximium scholæ patronum:
Mœrent, quotquot in orbe sunt piorum.
Et nunc it per iter serenus altum
Illuc, vnde negant redire quenquam:
Ac curis hominum, malisq; liber,
Stellis pulcrior, aureoq; Phœbo,
Fulget ante Deum: novoq; in orbe
Sertum iustitiæ ferens beatæ,
Pro vitæ spolijs laboriosæ,
Vitæ gaudia poßidet perennis.

P. CANDIDI.

Cæsaris augustas docuit Pfauserus ad aures
Præco celebrandi dogmata sacra Dei.
Quantò maior erat, quem tu Pfausere docebas
Sacra, alijs tantò tu quoque maior eras.

ERRATVM.

Sub effigie Eob. Heßi, lege, Rex ego sum vatum.

IN-

INDEX VIRORVM LITERIS ILLVSTRIVM, QVORVM ICONES IN *hoc opere visuntur.*

INDEX EORVM, QVORVM EPIGRMMATA HOC IN opere sparsim leguntur.

Georgius Oſtermarius
Georgius Sabinus
Georgius VVirth
Gervaſius Sopherus
Gilbertus Cognatus
Gilbertus Ducherus
Gregorius Berſmannus
Guilielmus Buclæus
Guilielmus Daius
Guilielmus Vvichanus
Guilielmus Xylander
Helius Eobanus Heſſus
Henricus Bolſchenius
Henricus Polanus
Henricus Stephanus
Hermolaus Barbarus
Hieronymus Treutlerus
Hieronymus VVolfius
Hilarius Bertolphus
Ledius
Hubertus Damius Forojulanus
Hugo Blythus
Iacobus Fabricius
Iacobus Micyllus
Iacob. Vvimphelingius
Ioachimus à Beuſth
Ioachimus Camerarius
Ioachimus Roſalechius
Ioannes Atrocianus
Ioan. Baptiſta Rotanus
Ioannes Bartholomæus
Ioannes Camerarius
Dalburgius
Ioannes Checus
Ioannes Cheiſelius
Ioannes Conradus Fabricius
Ioannes Crato
Ioannes Fabricius
Ioannes Fichardus
Ioannes Hallerus
Ioannes Hartungus
Ioannes Iacobus Boiſſardus
Ioannes Iezlerus
Ioannes Lachmannus
Ioannes Latomus
Ioannes Lauterbachius
Ioannes Maior
Ioannes Matheſius
Ioannes Mentius
Ioannes Morellus
Ioannes Pappus
Ioannes Parcurſtius
Ioannes Poletus
Ioannes Pontiſella
Ioannes Poſthius
Ioannes Rhellicanus
Ioannes Rivius

Ioannes Rosinus
Ioannes Rudolphus Bygelius
Ioannes Sambucus
Ioannes Sapidus
Ioannes Schosserus
Ioannes Secundus
Ioannes Serranus
Ioannes Sheslerus
Ioannes Stigelius
Ioannes Stolsius
Ioannes Sturmius
Ioannes Sylvester
Ioannes Thomas Freigius
Ioannes Vitalis
Ioannes Vvinslerus
Ioannes Vvolphius
Iosephus à Pinu
Iulius Cæsar Scaliger
Iustus Vvlteius
Leonhartus Engelhartus
Ludovi. Rochefortius
M. Antonius Flaminius
M. Aurelius
Marius Celsus Colentinus
Maius Salmonius
Martinus Crusius
Martinus Henricus
Martinus Lutherus
Matthęus Gribaldus
Matthęus Vvesenbecius
Matthias Grosius
Matthias Hennerus
Michael Gravius
Michael Toxites
Nathan Chytræus
Nicodemus Frischlinus
Nicolaus Asclepius Barbatus
Nicolaus Freigius
Nicolaus Gerbelius
Nicolaus Reusnerus
Nicolaus Rodingus
Pantaleon Candidus
Pantaleon Theveninus
Paschasius Brismannus
Paulus Cherlerus
Paulus Melissus
Petrus Bembus
Petrus Guntherus
Petrus Lossius
Petrus Lotichius
Petrus P[illegible]nus
Pe[illegible]

Richardus Sbrulius
Rudolphus Gualtherus
Rudolphus Leemannus
Sebastianus Brandus
Sebastianus Scheferus
Simon Vallamberus
Stephanus Berchtholdus
Theodorus Beza
Theodorus Zuingerus
Theophrastus Paracelsus
Thomas Hatgherus
Thomas Ieffræus
Victor Althanus
Vitus Coppus
Vvernerus Furerus
Vvolfgangus Hungerus
Vvolfgangus Musculus.

FINIS.

REUSNER

VIRI
ILLUSTR